

Emrah Kurt

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.06.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağlar mısın?

Öldü haberimi duyduğunda
Gelipte ağlarmısın bana
Gömülürken kara toprağa
Dayanırmı yüreğın buna

Yalnız bilirim ki ardımdan
Bir çift göz var bana ağlayan
Teselliye muhtaç olduğumdan
Böyle düşünürüm zaman zaman

Bir damla yaşı gözlerinden
Esirgeye bilirmisin benden
Silinmek istemem kalbinden
Son dileğim budur sende

Dünya hali bu bilirsin gülüm
Herkesin sırtında hain bir ölüm
Yüzüne hasret giderse yüzüm
Üzölmeyişine üzölürüm

Dünyada bir defa yaşarmış insan
Kaderin gülmesini arzu ederek
Sevinirim belki sende ağlarsan
Bilmiyorum varmı sende bu yürek

Neyim varsa bende al hepsi senin
Sende hakkını helal edermisin
Sızlarsa sevdayı bilmeyen kalbin
Ardımdan gözyaşı dökermisin

Hani hiç ağlama derdimya sana
Ağlamanı istiyorum bu defa bana
Arada bir ölüğm geldikçe aklına
Uğrarmısın mezarıma

Gözlerimi bürümüş ölüm uykusu
Ruhumun içinekurulmuş pusı
Sende dene inan çok zor değil bu
Hoşuna gider belki ölmek duygusu

Bu dünya değilde insanlar yalan
Yarın mezarda bugün varolan
Kar kar beyazlarsa saçına dolan
Anlarsdın ölümden yokmuş kurtulan

Ağlarken eline alıp mendili
Akan gözyaşlarına hiç olma engel
Sulu göz değilsin bilirim seni
Gözyaşı dökmeyi öğrende gel

İster sev beni istersen sevme
Can verebilirmisin bedenime

Bu sitemlerim kendi kendime
Ağlayanım yok ölmüşümde

Seni bana benden yakın görmüştüm
Ayrıldığıımız gün çok üzölmüştüm
Asıl ayrılık buymuş be gülüm
Toprağın koynuna sensiz gömüldüm

27 Ağustos 1999 Cuma (9:52)/Köy

Emrah Kurt

Ah Anne

"Cennet, Anaların ayakları altındadır"
Hz. Muhammed (s.a.v)

Ah anne olmadığın her yer cehennem
Kurşuna dizdiler acıma yanımı
Ve boğazladılar saflığımı
Oysa ki ben sana ağlıyordum anne
Hainler çaldı kalbimi
Uykusuzdum anne uykusuzdum ben

Ah anne bilmediğin her şey günahım
Ne gecem belli ne de sabahım
Senden ayrırım ya isyandır ahım
Oysaki ben sana yaşıyordum anne

Ah anne varmadığın her yer gurbetim
Senden uzaktayım öksüz ve yetim
Kaderden yana yok şikayetim
Oysa ki ben sana üzülüyordum

Ah anne okşadığın yanağım nerde
Karanlıklar oynar gecelerimde
Düşmüşüm çaresi olmayan derde
Oysa ki ben sana gün sayıyordum.
Denizli-2003/ Çanakkale-2004

Emrah Kurt

Ahım Tutar

AHİM TUTAR

Ahım tutar birgün düşersin derde
Ararsın maziyi olduğun yerde
İnerse gözlerine siyah bir perde
Ahım tutar birgün düşersin derde

Elbet birgün seni bulacak ahım
Düşüneceksin neydi günahım
Bedduaları da duyar Allah'ım
Kabul olur elbet tutar ki ahım

Kandırdın beni yalan sözlerle
Dağladın kalbimi alev közlerle
Bu ahım sanadır yaşlı gözlerle
Ağlayasın sende bin bir kederle

Tükendi gençliğim ahuzar ile
Sayende ister oldum ölümü bile
Canını teslim ederken Azraile
Kar kalmaz yanına verdiğin çile

Hayatım altüst oldu hergün seninle
Bir ömür yalnız kal kendi kendinle
Sürün ama ölme inle ha inle
Uzak diyarlardan ahımı dinle

Kendini bilen can yakıp ah almaz
Kimsenin ahı kimsede kalmaz
Gün gelir sende halin sorulmaz
Ahlarım sanadır artar azalmaz

5.9.2002 Perşembe (5:00) Denizli

Emrah Kurt

Ahvâl- Gün Olur

AHVÂL (Gün Olur)
bana sözler düşman, şiirler küs
gözler yaban, diller lâî olur
baharım güz, güllerim boz
gözlerim yaş olur, ağlarım

beklerim sen gelmezsin
ayrılık ferman olur, bilmezsin
yüreğim köz, ömrüm küllenir
yanarım, gençliğim duman olur

bana yollar sürgün, yıllar pus
hasretin mahpus, ya sabır
en karasına çivilenmiş gönül
kaderime zindan sevda

kadir kıymet bilinmez
çok seversin el olur, hayel olur
kalplerde birse dua dilekler
hayali cihana bedel olur

sitemkâr sözleri neyleyim
ağu olur, zehir olur hoş sohbete
yâr ile yâren olmalı gerek
doyulmaz candan muhabbete

dağların ardından dönüp gelsen
bayram olur, şenlik olur, gün olur
yüreğimin dilinden kimse anlamaz
ahvâlimi bilsen, bana ün olur

Nisan 2006 - 26 Temmuz 2023

Emrah Kurt

Aklımda Sen Varsın

Her y¼rek atışında
Her g¼neř batışında
Her akan g¼zyařında
Sen varsın aklımda

Her yağmur yağışında
G¼n ışığında, ay ışığında
Unuttuklarımın dışında
Sen varsın aklımda

Karanlık uykularda
Y¼rekte duygularda
Yaşanan tutkularda
Sen varsın aklımda

G¼nd¼zde ve gecede
En zorlu bilmecede
Yazdığım her hecede
Aklımda sen varsın

Geçip giden her zamanda
Hasretinle şu anda
Damarlarımdaki kanda
Aklımda sen varsın
1998/ şebinkarahisar

Emrah Kurt

Aldanış

ALDANIŞ

Düşünürümde sana nasıl aldandım
Nasıl olduda yandım bağlandım
Yalan sözlerini hep gerçek sandım
Seni sevmekle ben çok yanıldım

Benim olmayacağını deseydin bana
İlk günden kalbimi vermezdim sana
Maalesef bu aşktada geldim oyuna
Hayatta bir daha çıkmam yoluna

Ben büyük bir aşk desemde buna
Senin için kıymeti yoktur belkide
Hüküm giymişim hep yokluğuna
Aldanışlar ağlatır birgün senide

Yüzüne aldanıp gerçek sanmışım
Yalan duygularına kapılmış ben
Elbet birgün diner akan gözyaşım
Böyle diyerek çok yanılmışım ben

Gördüğüm ilk günden kahrına daldım
Bu koca ummanda çaresiz kaldım
Kurtulur diyerek aşkına sarıldım
Hayatımda ilk defa böyle yanıldım

Düşmemek için tekrar hasrete
Herşeyi sildin ben aşkımdan öte
Bir sürü hatalar yaptım geçmişte
Hep sana bal gibi aldandım işte
□14.8.1999 Çarşamba (18:24)

Emrah Kurt

Ama Yinede

AMA YİNEDE

Nereye kadar gider bu gurbet bilmiyorum
Cebimde meteliğim de tükenebilir birgün
Biliyorum nikotinsiz de kalabilirim
Ama yinede seni seviyorum
Ama yinede seni istiyorum.

Yorgun akşamlarda gençliğim harcanıyor
Farkındayım saçlarımda ağarıyor
Aynalar yüzüme hep çizik atıyor
Ama yinede seni seviyorum
Ama yinede seni bekliyorum.

Hasretinden gözlerim yaşlarla dolsun
Sen mutlu ol olanlar bana olsun
Biliyorum ölümüne giden tek yolsun
Ama yinede seni seviyorum
Ama yinede sana yaşıyorum.

Sensiz perişan olur hallarım
Çıkamaz sokaklara çıkar yollarım
Her gece hayalini sarar kollarım
Ama yinede seni seviyorum
Ama yinede seni arıyorum

Gittin gideli düşüncelerim karma karışık
Umutlarım tükendi kalmadı bir ışık
Senden sonra hayaline olsamda aşık
Ama yinede seni seviyorum
Ama yinede seni özlüyorum.

□7 Eylül 2002 Cumartesi (03:15) Denizli

Emrah Kurt

Anılar

Yitirdiklerimizin anısına
Bizimle gelir mi anılar
Beklesek onları umutla
Batırırken güneşi ufuklardan
Kirl ettiklerimizi yıkar mı sular

Şimdi pişmanlıktır duyulan
Eski güzelli kleri arayan
Her geçen günde geçmişe yol alan
Nice anılar var ki rengi sararan
Asıktır yüzümüz arkalarından

İnsanların yüzü gülmez
Anıların hep rengi solmuş
Mazide kalınca mutluluklar
Gözler yaşlarla dolar ağlar
Kalbin tesellisi olur anılar

Anıların eşiğinden içeri
Bir adım at unut kendini
Yaşamak gerekir korkusuzca
Kapılmamak hü zün duygularına
Ve gülümsemek zordur anılara

Maziye savrulmuş anılar
Senide götürmek isterler
İstersin anılar gelsin bugüne
Birkaç tebessüm yüzüne
Bıraksın dersin bırakamazlar
10.04.2000 / Denizli

Emrah Kurt

Anla Beni

ANLA BENİ

Anla artık anla beni
Ben çok seviyorum seni
Gel terketme şu seveni
Sana olan aşkım yeni

Bana uzak durma öyle
Gerçek seven yapmaz böyle
Sevdiğini haydi söyle
Sen benimsin bundan böyle

Sevgimi sundum sana
Kül oldum yana yana
Ne olur sende bak bana
Aşığım sana anlasana

Neden kaçıyorsun benden
Sana sevgim çok derinden
Sevmene razıyım dünden
Ayrılamaz bu can senden

Sevdiğimi bilmesende
Yanıma hiç gelmesinde
Bana gönül vermesende
Benim aklım kaldı sende

Ecel kapımı çalmadan
Tende canımı almadan
Gözlerim açık kalmadan
Sende gitme anlamadan

Değişir sevgi zamanla
Sınanır insan insanla
O ilk günkü ilk heyecanla
Sana sevgim sonsuz anla
□ 22 Ekim 1996 Salı

Emrah Kurt

Anladım

ANLADIM

Seni aradım yıllardır
İskelesiz denizlerde
Sandalımı tut ve kaldır
Ahu figanım dizlerde

Neyleyim ki yorgunum ben
İstedim hep boş kaldı el
Sevmelere dargınım ben
Bekletme beni hadi Sen gel

Aşk duadır gönüllerde
İtaat isyana perde
Sonsuzluğun sırrı nerde
Arıyorken buldum serde

Neden niçin sualler çok
İnsan olmak yüce gaye
Suallere bir cevap yok
Anladım hayat hikaye

Akıl ile doğru yolu
Gönül ile sağı solu
Gözü ile azı bolu
Görür İnsan bakar ise

Bu alemde olan olmuş
Bedenlere ruhtar dolmuş
Anladım İnsan kulmuş
Dünya ahirete yolmuş
□ 25.2.2006 Cumartesi

Emrah Kurt

Anne (En Güzel Őir)

ANNE (EN GÜZEL ŐİR)
Çorba verdin kaşık kaşık
Karanlığıma oldun ışık
Őunu bİL ki bu yüreğim
Ömür boyu sana aşık

Ellerinde büyüttün
Tıpıő tıpıő yrttn
Mutlu bir hayat için
Bize ömrünü rttn

Sensiz hayat neye yarar
Gözlerim hep seni arar
Sensiz baőlayan günleri
Gönlüm nasıl hayra yorar

Sensin benim gözüm elim
Her an seni söyler dilim
Sensiz ne olur halim
Sensin benim her hayalim

Sen; gezemediğim en büyük Şehir
Yzmediğim en duru nehir
İemediğim en tatlı zehir
Çözemediğim en gizli sihir
Ve yazamadığım en güzel Őiirsin
1999

Emrah Kurt

Arkadaş

ARKADAŞ
Biz neler yaşadık beraber
Aşkı neşeyi söyle
Zorluklardan ne haber
Derdi çileyi söyle

Arkadaşım arkadaş
Gözyaşlarım arkadaş
Yüreğimde hüzün var
Geceler bana sırdaş

Anılarla beraber
İşte gerçek yalan dünya
Ayrılıktan ne haber
Çok sevdiğin o kız varya

"Bir kafede buluşurduk
El ele tutuşurduk
Saatlerce konuşurduk
Biz böyle mutluyduk"

Arkadaşım arkadaş
Gözyaşlarım arkadaş
Yüreğimde hüzün var
Anılar bana sırdaş
□□ 1988

Emrah Kurt

Artık (1)

ARTIK (1)
Doldu kaderimin miyadı doldu
En güzel hislerim sarardı soldu
Her sevdiğim bana yabancı oldu
El aleme gönül bağlamam artık

Şu kara bahtımın yazısı böyle
Bir kusurum varsa sevdiğim söyle
Bin defa yandım ki bir daha öyle
Gönlümü közlere dağlamam artık

Çöllerde savrulan yeller gibiyim
Açmadan kavrulan güller gibiyim
Bendleri yıkan seller gibiyim
Gözyaşı döküpte çağlamam artık

Bütün gaye olmuş menfaat çıkar
Herkes herkese hep böyle bakar
Ruhsuz gülüşler ruhumu yakar
Kimseye iyilik sağlamam artık

Sitemler kahırlar etsem faydasız
Bir sevgi tatmadım çile cefasız
Sever dediklerim çıktı vefasız
Bir daha kimseye ağlamam artık
27 Kasım 2008 Cuma(KB)

Emrah Kurt

Artık (2)

ARTIK (2)
Seninle gülünmez, ağlanmaz artık
Ayrılmış yolumuz bağlanmaz artık.
Her emeğimin zayi oluşu sensin.
Senin kapıların bana açılmaz artık

Kendimden geçtim hep sende kaldım
Canımdan can gitti kahrına daldım
Olan bana oldu yandım yanıldım
Halimi soracak kimsem yok artık

Sevgimi gönlüne etsem de azık
Olamadın ben gibi vefakar aşık
Sana harcadığım zamana yazık
Beraber bir hayal kurulmaz artık

Tükenirken bende zaman ve zemin
Sana inanmıştım sevginden emin
Hani nerde göster ettiğin yemin
Verdiğin sözlerin tutulmaz artık

Sende benim kadar sevseydin eğer
Sevgime karşılık verseydin değer
Vefa aradım da hiç yokmuş meğer
Seninle yanyana durulmaz artık

Bu denli çok sevmek benim günahım
Yardan öte yar sensin Allahım
Yarım kalmış ümidim, kalbimde ahım
Bağırsam çağırsam duyulmaz artık
□ 21.09. 2022 /Şebin

Emrah Kurt

Artık Biliyorum

Artık biliyorum sevgi aşk nedir
Seven sevdiğine hep kıymet verir
Gönül ocağında sevgiler erir
Sevginin özü gönüllerdedir

Bakışınla kalbim oynar yerinden
Hislerim yeşerir ta en derinden
Şevdayı tanırım o gözlerinden
Ömrüme sevgi sun kaderinden

Bekle beni yar sevdim seni ben
Isınmak istiyorum aşka yeniden
Suçun sevmekse olamaz senden
Bu kırık kalp bir öncekinden

Sevende sevilende bilirse aşkı
Söylenir dillerde ebedi şarkı
Gönüller birdir yoktur bir farkı
Aşk ile akar sevginin arkı*

Rüzgarlar eserken serin mi serin
Tepelerden güneş batana değin
Sohbet edip altında gölgelerin
Aşk olur bana bakan gözlerin

Dumanlı olsa da dağı sevginin
Sevdalar cesurca yaşamak için
Şaşkınca bakmasın bana gözlerin
Yoluna ben çıktım kaderinin
2000 / Denizli

*Sevmeyene akmaz sevginin ark'ı
*Neşet Ertaş

Emrah Kurt

Aşığım Sana

AŞIĞIM SANA

Ben baş koymuşum senin yoluna
Dünyayı yakarım inan uğruna
Ne olur halimden anlasana
Deliler gibi aşığım sana

Bütün bulutları yoluna sererim
Yıldızları söker eline veririm
Aşkınla kül olup yansa da ciğerim
Aşığım sana sensin herşeyim

Aşkımın rüzgarı senide savurur
Kalbimin ateşi yakar kavurur
Bu aşkımda yoktur ne çıkar ne gurur
Aşığım sana sen de sev ne olur

Hayalini bile geceden kıskanıyorum
Sana sonsuz aşkımlım haykırıyorum
Seni dünyalar kadar çok seviyorum
Aşığım sana çıldırıyorum

Seni düşündükçe kanım donuyor
Yüreğim titriyor bir hoş oluyor
Ciğerime he an aşkın doluyor
Aşığım sana sensiz olmuyor

Seni gördüğüm günde buyana
Duygularım sarhoş, kafam karışık
O günden vermişim kalbimi sana
Anlasana güzelim aşığım aşık
11.6.1997 Perşembe/ Köy

Emrah Kurt

Aşk Tuzağı

AŞK TUZAĞI

Esmer kumral sarışın
Düşün sevmeden önce
Değişmesin bakışın
Bir tebessüm görünce

Dillerde yalan sözler
Aldatır yakan gözler
Aşk tuzağı olmuş özler
Boyası akan yüzler

Gönül verme bir güzele
Sonunda bela bulursun
Kapılma rüzgara yele
Yitersin kaybolursun

Her yüzde sahte gülüş
Aşk sanılır hayalle düş
Herkes tuzağa düşmüş
Kalplerde hisler ölmüş

Sevmeden tanımadan
Yanına yaklaşma onun
Muradını almadan
Çok kötü olur sonun

Neyse ucuz atlattın
Sahte aşk tuzağını
Neşene nese kattın
Yırttın kader ağını
□□ 10.08.1996 Cumartesi

Emrah Kurt

Aşkı Buldum

Bir eylül serinliğinde
Yağmur yere indiğinde
Özünün derinliğinde
Aşkı buldum benliğinde

Geçmişin izlerinde
Kader denizlerinde
Acı tatlı sözlerinde
Aşkı buldum gözlerinde

Kış bahar güz yazlarında
Bekledim ayazlarında
Duyguların hazlarında
Aşkı buldum nazlarında

Acı tatlı her sözünde
Mutlulukta ve hüznünde
Güller açar gül yüzünde
Aşkı buldum gülüşünde

Ömrümün genç çağlarında
Kaldım hasret ağlarında
Gezerken aşk dağlarında
Aşkı buldum bağlarında

Çiçek açmış dallarında
Nergis kokar ballarında
Yanağının allarında
Aşkı buldum kollarında
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Aşkın

Yanlışı anlaşılmasın
Ne uzaksın ne de yakın
Onuruna dokunmasın
Olmaz olsun senin aşkın

Bir türlü gitmez
Aşkın başımdan
Bu yüzden dertlerim
Aşkın başımdan

Söylediğimi sende işit
Ben değilim sensin şaşkın
Bu dünyada herkes eşit
Bana lazım değil aşkın

Sende herkes gibisin
Kimseden yoktur farkın
Hem aciz hem kibirlisin
Zehirli bir oktur aşkın

Aşkın kalbimin içinde
Yıllanmış şarap gibi
İçmeyip yere döksem de
Damlası sarhoş eder beni

Cahil değildim aslında
Aklım herşeyin farkında
Dolandım durdum çarkında
Aşk bulamadım aşkında.
1999/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Aşkın Dilince

□8-9□Ona iki göz, bir dil, iki dudak vermedik mi
□10□Ve ona iki yolu (iyi ve kötü)göstermedik mi
□11□Fakat o, sarp yolu (yokuşu) göze alamadı.
(Beled Suresi 8-11. Ayet Meali)

□6□Ey insan! Sen Rabbine kavuşmak için çabalayıp durmaktasın.Kuşkusuz sonunda O'na kavuşacaksın (İnşikak Suresi 6. Ayet Meali)

"AŞKIN DİLİNCE"

Bilirim eksik kalır
Şiirler yazsam şaşkın dilimce
Belki susmak tam olur
Sözlerden öte aşkın dilince.

Beden ölür, ceset çürür
Her can sonsuzluğa yürür
Mana ile bakan görür
Gözlerden öte aşkın dilince.

Fayda yoktur kula kuldandan
Pay telaşında insan çuldandan
Sen yürü git en sarp yoldan
İzlerden öte aşkın dilince.

Her güzellik birgün solar
Çehrelere toprak dolar
Hakk'a yolcu bütün ruhlar
Yüzlerden öte aşkın dilince.

Ölüm var ki ahiret var
Hem cehennem-cennet var
İnananlara Allah yâr
Gizlerden öte aşkın dilince.

26 Kasım 2013/Gaziantep
08 Nisan 2018/ İstanbul
17 Şubat 2022/Ş.K.hisar

Emrah Kurt

Aşkın Mantığı

AŞKIN MANTIĞI

Bir türlü tutulmaz verilen sözler
Mesele yapılır ufak pürüzler
Sevdayı çözemez yalancı yüzler
Böyle değildi aşkın mantığı

Yüzlerde ısırın sahte gülüşler
Hesaba katılmaz hayeller düşler
Arayı açsa da kavga dövüşler
Aşkın mantığı hep böyle işler

Her yaşanan aşk örümcek ağı
Hergün yağmalanır sevginin bağı
Varsın kırılsın gönül sandığı
Değişti artık aşkın mantığı

Sevgi saygı sabır sadakat bitmiş
Hoşgörü tevazu kalplerden gitmiş
Bencillik batağında ruhlar yitmiş
Aşkın mantığı çoktan değişmiş

Sevilen sevmez, seven sevilmez
Yürekten sevene değer verilmez
Bazısı sevgi nedir hiç bilmez
Bu mantıkta olan hayatta gülmez

"Önce maddiyat sonra aşk olur"
Sevmeden daha kalpler yorulur
Ahiret unutulur, dünya sorulur
Aşkın mantığı tersten kurulur

Gönlünü kaptırıp kimseye bakma
Aşkın ateşiyle kendini yakma
Kalbinden sevgiyi asla bırakma
Aşkın mantığını kafana takma

Herkes birbirine şantaj uygular
Şehvet ve ihtirasla söner duygular
Tükenir ne varsa başlar sorgular
Aşkta değişmiş hep bütün olgular

Vefa anlayış meçhul olmuş
Gösteriş moda gaye çul olmuş
Aşıklar ne yazık kula kul olmuş
Aşkın mantığı para pul olmuş

İnsanı sevmekle insan yorulmaz
Gerçek aşkın yerine birşey konulmaz
Ben sevdim demeyle aşık olunmaz
Aşkın mantığında mantık bulunmaz

Kalplerde sadece bir kuru sevda

Vaadler yalanlar bu aşka feda
Her aşkın sonunda ayrılık veda
Böyle değilki aşkın mantığı

Boş yere olmayacak hayaller kurma
Sonunda başını taşlara vurma
Yürekten seveni bulursan durma
Aşkın mantığına aklını yorma
26.2.1999 Cuma(18:20) Şebin

Emrah Kurt

Aşkla Geçiyorum Mevsimlerden

Bir mevsimden başka bir mevsime
Yalnızlıklarla geçtim
Kader zamanı tutsağına benzetsin diye
Acıları seçtim
Ab-ı hayat olsa da
Es geçerek sevinçleri

Ömrümün yıllarını bir bir sararak
Hayatın yollarından geçiyorum
Sadece benim olan bir yalnızlıkla

Acılar durağında ; yalnızlıklarla başbaşa
Aşktan da ziyade ölüme inanarak
Ömrümü tamama erdiriyorum

Bir avuntu, bir teselli olsun diye
Bir aşk hayali çiziyorum yine de
Otuzundan sonra , kırkıncıdan önce
Acılardan sevinçlere yol olsun diye
Bir sevda düşü kuruyorum
Ömrümün en yıkıntı , en harabe köşelerine
Güller dikiyorum
Gülüşü şen güller
Güller dikiyorum
Gülsün , şen olsun diye gönüller

Durarak kaderimin dönüm noktasında
Bahardan yaza ; yazdan güze
Ve sonra kışa uğrayarak
Sıcak bir gülüş , içli bir bakış hatırimda
Yalnız aşkla geçiyorum artık
Mevsimlerden mevsimlere...

İksiri şefkat ve merhamet olan
Sevginin sularında dinlendiriyorum ruhumu
Bir derviş edasıyla
Huzuru göğsüme gölge edi(ni)yorum
Hatırlayarak ve unutarak beni
Kendimden geçiyorum
Aşk (sen) şehrine varıyorum
(kalbimin kayıp parçasını aşkta buluyorum)
Yine de insani olan bir sevdaya tutuluyorum
Öğretsün diye bana baki olan sevdayı
Bağışlasın diye ruhuma ahir olan hayatı...
22.09.2010/ Giresun

Emrah Kurt

Ay Dede

AY DEDE

Ay dedeydi o gece yıldızlarsa torunu
Ben seninle yaşadım sevdanın en zorunu
Yeter artık bekletme uzat bana kolunu
Gönlüm sensiz kalmasın şaşırmasın yolunu

Akşam olunca ay pencereme dururdu
Camlardan içeriye ışığını vururdu
Gözünden akan yaşlar ellerimde kururdu
O an mavi gözlerin beni kalpten vururdu

Ay varken benim gönlüm yıldızları neylesin
Gel ki bütün ömrümü sana feda eylesin
Bekle gelirim desen de sen her zaman öylesin
Yüreğim türküsünü şimdi kime söylesin

Akşam olunca ay dede pencereye çıkardı
En yükseğe kurulur fenerini yakardı
O anda gözlerinden yıldırımlar çakardı
Sevdan olmasaydı gönlüm senden de bıkarırdı

Gecenin kör karanlığı sararken ikimizi
Parlak ve aydın yüzü sıcak tutardı bizi
Ayın parlak ışığı yıkarken tenimizi
Sevgiler ısıtırdı titreyen içimizi

Karanlıklar basınca bana yüzünü göster
Onlar vefasız çıktı yüreğim seni ister
Benim aşka özlemim bilmem ne zaman biter
Ölüm zoruma gitmez ayrılık ondan beter

Sevgilimin hayali sanki sende yaşıyor
Başkasına değil de aklım buna şaşıyor
Benim bu deli gönlüm hasretini taşıyor
Alışmak zor olsa da ondan ayrı yaşıyor

Kim bilir kaç bin kere güneş batır ay dolandır
Sevdiğimin hayali sulara dalgalandır
Gönlümde yaşanmamış bir sevgi çalkalanır
Belki bir gün birine yürekten sevdalanır

Karanlık gecelerde benim ışığım oldun
Bazen vefasız yarım bazen aşığım oldun
Sen herkesi bıraktın bulutlarda kayboldun
Bir beni bırakmadın söyle bende ne buldun

Canımdan çok severken kıskanırken ben onu
Ansızın koydun bizi hasretin yollarına
Hiç istemezken onun yanımda yokluğunu
Şimdi öyle hasretim yarımın kollarına

Yokluğunla yanarken kalbimin yüceleri

Hasretinle beraber yaşadım seneleri
Yıkık dökük kalbimden geçti de niceleri
Hiç kimse sevmedi sen gibi geceleri

Aradığın sevgiyi bizde de bulamadın
Oysa ki sevenleri ayırmakmış muradın
Ayrılıktan kederden yüreğim darmadağın
Ay dede bundan sonra ayrılık olsun adın

Sen gidince sevdiğim düştüm amansız derde
Bir başına yalnızım terk ettiğin bu yerde
Sabahı bulunmayan karanlık gecelerde
Ben seni bekliyorum ay dede pencerede

Seni arar gözlerim kör karanlık gecede
Seni anar sözlerim her yazdığım hecede
Ben bir şey çözümedim bu garip bilmede
Aşk mutluluk demekse ağlıyorum Ay Dede

1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Ayışığı Akşamları

AYIŞIĞI AKŞAMLARI

Seyrederken bir vakit yıldızları
özlermişin eski yazlardan kalma
ayışığı akşamlarını
koklarmısın bir gülü tekinsiz
yaşarmış bir aşkı o an sessiz.

Sevdamın kaderi yazılmış
bana bir tutam hüsrân kalmış
bilememişim gülmüşüm hep
o Ayışığı akşamlarında

Bir çiçek boynunu eğmiş güneşe hasret
hayallerindeki değildir nazikçe uzanan
hoyrattır, vefasızdır bütün eller
koparırlar sevgi çiçeklerini
bilmezler sevda nedir ne değildir
duymazlar ayışığında söylenen
sevda türkülerini, sevgi sözlerini

İşte ben sevdiğim
o akşamlardan yaralı
bir kalbi satın aldım alalı
biraz tebessüm ve biraz gözyaşı
yaşadım hüznlerle bu buruk aşkı

□24.05.2000 Çarşamba (23:30) Denizli

Emrah Kurt

Ay ışığında Hüzün

Gecenin en terkedilmiş vaktindeyim
Saatler isyanda grevde sanki
Geçmek bilmiyor zaman
Uyku girmiyor gözlerime

Gece soğuk ay yalnız oysa
Kendi halinde yıldızlar
Acıyla harmanlanmış yüreğimde
Kırık sevdalarım var

Ve ben hatıraların izinde
Öylesine ağlıyorum
Çıkışı olmayan bir tüneldeyim sanki
Zoraki adımlar atıyorum
Ve biraz ümitsizce yüreğim
Ve anlıyorum ki gemilerim
Hep aynı yolda ilerliyorlar
Acılar denizinde uğrak limanlarım var

Gecenin en izbe karanlığında
Mülteci yüreğim acılar içindeyken
Bir yaşamak yaşadım yaralı
Odama süzülen ay ışığına
Sigara dumanlarımı savuruyorum
Ve deniz tuzu değmiş dudaklarımı
Küllerimle kavuruyorum
Ahh! Soluğumla kalp yapma inadım
Mümkün değil biliyorum
Ama ben "olmaza olmaz" diyorum

Birde yağmurlar anlasa beni
Alıp parkamı hani
Kendimi sokaklara atacağım
Yetmedi yetmedi yetmedi deyip hatta
İliklerime kadar ıslanmalıyım dı
Sonra kar doldurup ceplerime
Geçerken bir sokak ötesine
Şehrin caddelerinden
Kardan adamlarda yapmalıyım dı
Ardım sıra gülümseyen
Sonra yine meskenime çekilirdim ben
Çocuklara gün doğarken

Düşünme telaşım... bu akşamda
Yine seninle başbaşayım
Neleri hatırlamadım ki sayende
Unutmam gereken onca hiçlerim var
Her şeyime saldıran hain hiçlerim
Terketmeliyim yol göründü
Bütün hiçleri de sevdan gibi

Ay ışığında gözlerim

Uykusuzluğuma yenilirken
Yine seni görüyorum
Sokaklarda ölgün kediler gibisin
Kahretsin! Bu gecede nasipsizsin
Oysa sen ; vazgeçmişliğini kutluyorsun

Bilincimi yerinde tutan bu soğuk
Erirdi erimesine de
Ben yine de başkalarına yanıyorum
Kendimi üşüterek

Hırpaladım dövdim velhasıl üzdüm kendimi
Penceremde ayım var gecenin koynundayım
Aşkın eleğinden süzdüm yüreğimi
Ayrılık konmuş adım aşkların en sonundayım

Sabahımda olmalıydı
Gecelerimden arta kalan
Mum yerine , köz yerine yakılan
Umud edişlerim , bekleyişlerim
Fakat ben ağlıyorum
Ve bir o kadar kaygan gülümseyişlerimle
Ay ışığını ciğerlerime damıtıyorum

Gitmeliyim yol göründü
Bu izbe meçhulleri terketmeliyim
Sevdam ay ışığında hüzüdü
Artık bütün karanlıkları söndürmeliyim
Dahi gölgemi de koparıp gövdemden
Bütün kargaşaları terketmeliyim

Sevdam ay ışığında hüzüdü yar
Ayrılık mı? Ona yalnız gölgem ağlar
(2002/ A.Köse-Denizli)
(12.01.2004 Pazartesi/ E.Kurt-Kumburgaz)

Emrah Kurt

Ayrılık Gelince

AYRILIK GELİNCE

Ayrılık günü geldiği vakit
Hasretini yanımda bırakta git
Henüz yüreğime vurmadan kilit
Sonsuz arzuları ruhumda erit

Verdiğin karardan dönersen eğer
Herşeye rağmen bu aşka değer
Bana gitmeden önce ellerini ver
Böylesi ayrılık çok zormuş meğer

Kapımızı çaldı işte ayrılık anı
Neresi güzel ki hüznün her yanı
Ne coşkusu var nede heyecanı
Hasretin ateşi yakar her canı

Ayrılanlar küser hayattan bezer
Bu ayrılık senide benide çok üzer
Ruhum izbelerde hep yalnız gezer
Hasretin gönlümü ezer de ezer

Ayrılık çözüm değil varlığı sakat
Yorar insanı aşta tükenir takat
Herşeye rağmen yinede fakat
Sevgileri besler sabır sadakat

Gururu kibiri artık bırakalım
Nefreti kini hırsı atıp yakalım
Gel barışalım yar bir yol bulalım
Bitsin bu hasret mutlu olalım
1999/ Köy

Emrah Kurt

Bahar Yeşili

Kırları sarınca bahar yeşili
Rengarenk açılsın bütün çiçekler
Güller aşkımızın olsun delili
Ne söylerse söylesin yalancı diller

Baharda yeşile boyansın yerler
Bağrımda yeşersin en taze güller
Dön diye ardından açılan eller
Her gün yokluğuna isyan ederler

İster ağlat beni ister sev güldür
Bağışla bu canımı istersen öldür
Bakışın kalbimde kanayan güldür
Her halin vebalin bana ödündür

Canlanır açarlar her bahar yeşil renk
Allanır pullanır çiçekler çelenk
Bütün güller senin bir gülüşüne denk
Bakışın gönlümde katıyor ahenk

Gözlerin bakınca içten neşeli
Kalbime can katar aşkın tesiri
Ne mavi, ne ela, bahar yeşili
O gözlerinin oldum esiri

İçimde duygular bir çiçek dalı
Bu kalbim yalnız sana sevdalı
Kırlara serilmiş yeşil bir halı
Ne olur bitmesin bu aşk masalı
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Bakinca Anladım

BAKINCA ANLADIM

Gözlermiş ateşleyip damarlardaki kanı
Gözlermiş yakıveren bir çırpıda insanı
Gözlermiş hissettiren en derinden heyecanı
Bakinca anladım ki gelmiş ayrılık anı

Duygu selleri akar kalbimden sana doğru
Bütün gerçeğim bu aşk tanımam başka doğru
Her bakış bir bilmece her bakışta bir soru
Bakinca anladım ki bu aşkların en zoru

Hercai ihtiraslar damarlardan akınca
Zehirimsi duygular ciğerleri yakınca
Arzular birer birer şimşek gibi çakınca
Hayatım yalan oldu gözlerine bakınca

Neydi ki bilmiyorum seni sevmeme neden
Boşuna inanmışım değilmiş sevgin kalpten
Bunca yıl ağlatıpta beni perişan eden
Bakinca gözlerine anladım her şey senden

Mecnun nasıl sevmiş, Leyla nasıl sevilmiş
Sevginin hayaline gurur yere serilmiş
Oysa nice muradım gözlerinde yerilmiş
Bakinca anladım ki bu aşk sevda değilmiş

İlk defa seni sevdim böyle kalpten duygulu
Yüzümde tebessüm var yüreğim sevgi dolu
Gözlerine bakınca çok geç anladım bunu
Başlamadan son bulmuş aşkımın ümit yolu
20.8.1999 Cuma (03:15)/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Bakma Öyle

Başka eller uzandı sevdamıza
Başka kalemler yazdı kaderimizi
Kıramadık uzanan elleri
Bozamadık yazılan kaderi
Özlüyorum o eski güzel günleri
Özlüyorum da gelmiyor geri

Bu senden ayrı kaçınıcı yıl bilinmez
Yolculuklar yaşıyorum sonu hiç gelmez
Aldı götürdü herşeyimi hain kader
Bir aşkın kaldı yürekte tek o silinmez

Bakma öyle buruk bakışıma
Bakma böyle suskun duruşuma
Bakma güzelim bakma kaderin önünde
Bir yaprak gibi savruluşuma

Yitirdim seni bir bahar günü
Kara kış yaşadım yaz gelmeden
Ezildi ümitlerim özlerken yüzünü
Sevdiğimi diyemeden

Dudaklarımı okursun belki
Senin bilmediğin en gizli şeyleri
Çözersin ve anlarsın sevdiğimi
Kendimi kahrederekten

Adım asi bilinmesin diye
Yenildim kader denilen şeye
Bir hasret yaşıyorum senden uzakta
Adını bile koyamadım hala

Ardına bakmadan yürü sevdiğim
Ben seni her yollara düştüğümde
Tren düdükllerinde duyar
Egzoz dumanlarında koklarım
Ve gözlerin gelir aklıma
Vapur kotralarından severken seni

Bakma öyle gözlerime
Ben değilim bu gördüğün ben
Yüzümü arasan da kaderinde
Çıkaramazsın biryerlerden

Sesimi çıkarmam gidişine
İlk değil ki bu haksızlık bana
Başımı eğerim önüme
Varırım doya doya
Bu ayrılığın tadına

Yaşanan deli dolu hatıralar
Sende kalan mutlaka birşeyim var

Verme bana hep sende kalsın
Benim tek tesellim değil ki onlar

Bakma öyle baktığıma
Yüzümde tebessüm arama boşuna
Alışamadım sevdalım alışamadım
Kaderin bu kadar zalim oluşuna

Belki de bir inkardır bu bakış
Yaşananları tümünden siliveren
Belki de bir yalanı anlatır
Bir sevdayı kökten deviren

Birbirimizden habersiz olacağız
Sen yaşarken mutlulukları
Ben hep bir hayalin peşinde
Bekleyeceğim yarınları

Bu halime bakıpda sakın
Yüreğın sızlamasın
Gözlerin ağlamasın
Varsın ciğerim yansın
Ardı sıra sevdaların
(1999/ İstanbul)

Emrah Kurt

Bana Kalan

BANA KALAN

Bana kalan her hatıran
Ağlatıyor beni her an
Olursa beni senden soran
Tanımamış gibi davran

Günübirlik biter hayat
Yaşanmıyor sen olmadan
Beni kalbinden çıkar at
Hiç sevmemiş gibi davran

Sevdam sana geldi yalan
Hayalindir bana kalan
Hasret cana yettiği an
Hiç özlememiş gibi davran

Ne varsa senle yaşanan
Düş geliyor bana inan
Birgün döndüğün zaman
Pişman olmuş gibi davran

Hasretinle her gün yanan
Benim düşlerle avunan
Karşına çıktığım zaman
Bir yabancı gibi davran

Yüzüme nefret haykıran
Beni kendinden bıktıran
Sensin hep kalbimi yakan
Şikayetim sana inan
1998

Emrah Kurt

Başbaşa

BAŞBAŞA

Bir kere kapıldı gönlüm aşkına
Bendeki bu aşk döndü taşkına
Hallerim şaşar da döner şaşkına
Seninle yüzyüze geldiğim vakit

Çektiğin bu hasret yanında biter
Bütün acılarım kaybolur yiter
Beyaz kar içinde kardelen biter
Seninle yan yana geldiğim vakit

Ağaç dallarında bülbüller öter
En tuhaf duygular aklımda yiter
Ellerin elimin içinde titrer
Seninle kolkola girdiğim vakit

Simsiyah saçların boynunu örter
Kaşının altından yüzünü göster
Gönlüm bu rüya hiç bitmesin ister
Seninle başbaşa kaldığım vakit

Türlü hayeller geçer beynimden
Kıskanırım seni kendi kendimden
Ruhum kopar sanki çıkar tenimden
Seninle dizdize geldiğim vakit

Çaresiz olsamda yolundan dönmez
Kalbimde yaktığın bu ateş sönmez
Sevgilim gönlümde sevgin tükenmez
Seninle elele verdiğim vakit
1999

Emrah Kurt

Başka Yerler

Nefret etme diyorlar bana
Doğduğun yerlerden bu kadar
İsyanlarım tutuşur bağrımda
Aklıma geldikçe acılar

Yok kafaya koydum bu defa
Kim varsa bilsin dostum düşmanım
Böyle havaya böyle suya
Başka yerde muhtaç olacağım

Toz duman olacak ardımdan
Adım atmaya korktuğum yollar
Ve su gibi akıp gidecek zaman
Genliğimden tükense de yıllar

Başka yerlere uğrayacağım
Dağlar tepeler geçecek gözümden
Başka insanlarla tanışacağım
Yaşadıkları bana benzemeyen

Soğuk üşütürmüş , yakarsa ateş
Yolculuğum başladı bir başka yere
Ve orada doğup batacak güneş
Yüksekçe dağları olmasa bile
1999/Giresun

Emrah Kurt

Be Güzelim

BE GÜZELİM

Türlü dertler gelse başa
Başımı vursamda taş
Gözlerinden akan yaşa
Dayanamam be güzelim

İyi günde kötü günde
Mutlulukta ve hüzünde
Seni koca yeryüzünde
Yalnız koymam be güzelim

Seviyordum o vakitler
Tükenirken son ümitler
Benden yediğin simitler
Helal olsun be güzelim

Bıksanda benim sevgimden
Vazgeçsende hergün benden
Şu dünyada yalnız senden
Vazgeçemem be güzelim

Ne kadar uzak olsanda
Yanımdasın be güzelim
Uzaklarda kaybolsanda
Aklımdasın be güzelim

Aylar oldu yollarını
Gözlüyorum be güzelim
Hak ayırmasın kullarını
Özlüyorum be güzelim

Yalnız seni beğenmişim
Gönlümü sana vermişim
Seni candan sevmişim
Çekip gittin be güzelim

Birden şaşırdım yönümü
Göremez oldum önümü
Senle geçen her günümü
Unutamam be güzelim

Bu sevginin bitişine
Bana veda edişine
Yüreğim düştü peşine
Ağlıyorum be güzelim

Gönlüm razı olmaz buna
Dayanamam yokluğuna
Bunun kader olduğuna
Alışamam be güzelim

Birşey yokken hiç arada

İşin neydi uzaklarda
Seni hala buralarda
Bekliyorum be güzelim

Hani bana söz vermiştin
Yalnız seninim demiştin
Beni candan özlemiştin
Yalanmıydı be güzelim

Geldi geçti günlerimiz
Kavuşmadı ellerimiz
Böyle imiş kaderimiz
Ne yapalım be güzelim
1999

Emrah Kurt

Bellimi Olur

BELLİ Mİ OLUR

Her yaptığıyla yıksanda beni
Bir daha zor bulursun böyle seveni
Herşeyi unutup yeniden seni
Sevmeye başlarım bellimi olur

Dilindeki zehirleri kalbime akıt
İstersen yık beni bin defa dağıt
Bu büyük aşka son defa ağıt
Yakarda giderim bellimi olur

Teselli bulamadım sessiz günlerde
Yıllar önce sevdiğim bilmemki nerde
Bütün umutların bittiği yerde
Karşına çıkarım bellimi olur

Sorduğum sorulara vermedin yanıt
Bu, sevmediğine en büyük kanıt
Yüreğimde aşkına diksemde anıt
Belki bir gün yıkarım bellimi olur

Sende düşersin bir gün sevda seline
El uzatan olmaz o an eline
Görüp üzülsemde bu perişan haline
İçimden ağlarım bellimi olur

Ayrılığın üzüntüsü sorarsa seni
Hatırlarsan neşeyle geçen günleri
Bin bir umut içinde dönersen geri
Belki beni bulamazsın bellimi olur

Eğer sende bir gün düşersen dara
Ayrılıktan yana alırsan yara
Uzakta değil beni kalbinde ara
Uzuntun kaybolur bellimi olur

Yüreğim hasretine dalar boğulur
Yalnızlık sokağında hergün kaybolur
Bir kalpsizin yanında teselli bulur
Ya ağlar ya güler bellimi olur

Sende insansın, bende insanım
Aşk acısıyla acır bu canım
Ayrılık ateşi dolmuş dört yanım
Ya yanar ya söner bellimi olur

Kalmadı artık sana minnetim
Sensizde sefa olur cennetim
Can kafesimde kuş emanetim
Ya yaşar ya ölür bellimi olur

□□10 Mayıs 1999 Pazartesi

Emrah Kurt

Benden Başkası

BENDEN BAŞKASI
O yeşil gözlerine
Benden başkası bakmasın
O yalan sözlerine
Benden başkası kanmasın

Gözünden dökülen yaşlar
Başkası için akmasın
Dilim adını anmaya başlar
Bir başkası hiç anmasın

Dert edip kafaya seni
Benden başkası takmasın
Sende seviyorsan beni
Elin elimi bırakmasın

Kalbimde bir sen varsın
Bir başkası hiç olmasın
Sen ömrüme ilkbaharsın
Gülüşlerin hiç solmasın

Senin için bütün güller
Bir başkası el sürmesin
Araya girmesin yad eller
Seni başkası görmesin

Sevdiğimi duyarsan benden
Yalan bir aşk sanma sakın
Ben sende kalbim sevginden
Mahşere dek usanmasın
18 Nisan 1995 Salı

Emrah Kurt

Benden Öteye

Ömrünce acı çekemezsin
Ağu zehir içemezsin
Candan canandan vazgeçersin
Benden öteye geçemezsin

Ararsın şifa bulmazsın
Seversin aşık olmazsın
Gün gelir kapımdasın
Benden öteye yar olmazsın

Saçında aklar kar demezsin
Dertlerin dağdır var demezsin
Gün gelir yelkenler fora
Benden öteye yar demezsin

Kötüleyip ele verme
Hatırımı yere serme
Beni kalbinden gönderme
Benden öteye gönül verme

Uzanırsın elin varmaz
Söylemeye dilin varmaz
Döner dolaşır durursun
Benden öteye yolun varmaz

Aşk tabanca sevgi kurşun
Bir gün sende vurulursun
Taşıyamazsın sen bu yükü
Benden öteye yorulursun
2002/ Denizli

Emrah Kurt

Benden Sana

BENDEN SANA

Yaşananlar sanki sihir
Hayatımı ettin zehir
Gözyaşlarım oldu nehir
Akar gider benden sana

Sensiz güzeldi kaderim
Seninle arttı kederim
Harcandı tüm senelerim
Feda olsun benden sana

Düşman olmuşsun bana
Zalim kaderden yana
Ne kadar üzsende beni
Mutluluklar benden sana

Ne kaldı ki senden bana
Beni attın hep yabana
Dönüp bakma hiç arkana
Güle güle benden sana

Sevdim sen hiç sevmesende
Bildim kıymet bilmesende
Hak vermeyip hak yesende
Helal olsun benden sana

Şu bahtımın bitmez derdi
Aşk yerine nefret verdi
Her kim olsa böyle derdi
Teşekkürler benden sana
13 Mart 1999

Emrah Kurt

Beyaz Gelinlik

BEYAZ GELİNLİK

Oralar nasıl bilmem, burada hava serin
İşte böyle bir günde ellere oldun gelin
Sonunda gerçekleşti ulaşılmaz hayalin
Gelinliği giyerken üzgün olmasın halin

Nihayet en sonunda evleniyorsun sende
Bilsenki ne kadar çok hatıran kaldı bende
Ağlamak yakışmıyor bu en mutlu gününde
Tebessümler parlarsın o kömür gözlerinde

Bir akşam üzeriydi geldi kara haberin
Yüreğime bir yara açıldı ki çok derin
Hayalini kurarken yaşanmamış günlerin
Maalesef oyununa yenik düştüm kaderin

Unutmak istesemde ellerin olduğunu
Seni çok seviyordum inkar edemem bunu
Son bir umut diyerek bekliyorken yolunu
Artık değiştiremem ki ben bu aşkın sonunu

Senin düşündükçe hasretin uğrar yanıma
Kendimi zor tutarım tuz basarım yarama
Vakit çok geç olsada hala bir ümit var ama
Dört yanım baharken kar yağdı dağlarıma

Seni nasıl sevdi ki, nasıl ikna etti ki yar
Bellki mazinizde yok benimle olduğun kadar
Dilimde sitemlerin bin bir çeşit hali var
Ne yazık ki boynumu büküyor hatıralar

Utangaç tavırlarla eline alsın elini
Kendini bırak ona sarsın ince belini
Herşeyden sakınırken saçının bir telini
Çok ağır ödüyorum bu aşkın bedelini

Sen gülüp eğlenirken oysaki ben yalnızım
Sitemler söylesemde biliyorum haksızım
Her sevda masalının cilvesi budur kızım
Hayrını eller gördü ben değil hayırsızım

Cevap verirken bari aklına getirseydin
Bana dediğin gibi onada hayır deseysin
Ama sen ne yaptın, herşeyi bir anda sildin
Bahtına razı oldun kaderine boyun eğdin

İçimdeki duygular kendi kendini yesin
Günden güne bu hasret beni yaksın eritsin
Ne kadar anı varsa yaşanmamış say gitsin
Bir darbeye sen indir bu sevda burda bitsin

Olacak şeymi bu sevmişsin bilmem kimi

Ona başışlamışsın kalbindeki yerimi
Ben sana saklıyorken en güzel düşlerimi
Oysa ki sen yokettin bütün glşlerimi

Giymişsin bir gelinlik bembeyaz ipek tlden
Yanakların daha da al kırmızı gonca glden
Sevgine layık olmak üstünken her dlden
Ellere yar oldun ya farkın kalmadı ölüden

Ben değilmiydim seni ondan daha çok seven
Gelinlik değil giydiğin sanki beyaz bir kefen
Bu talihsiz gerçeğe karşı koysamda ben
Ne yazık ki sen oldun kalbimde o gün len

Sevdiğim gelin oldun zamansız gidiyorsun
Bir taraftan gülerken gözyaşı siliyorsun
Benim için ağlayıp kendini zme diyorsun
Sana olan sevgimi maalesef bilmiyorsun

Birine yanıp tutuşmak sevdymiş hepsi yalan
Bilmediğim biri oldu seni elimden alan
ocuklarınızda olur biri kız biri oğlan
Bana muhtaç değilsin onu sev ona bağlan

Ryasına dalarken gerçek oldu hevesin
Evet cevabını verirken kısılmasın nefesin
Yüreğinde neler var yanındaki hiç bilmesin
İmzayı atıyorken sakın ellerin titremesin

Bana ait ne varsa, sil kalmasın gönlünde
Nice güzellikler var yaşanacak ömründe
İstenmeyen tek kişi olsam da düğününde
Sana saadet dilerim bu en mutlu gününde
21 Temmuz 1999

Emrah Kurt

Bırak - Buluşma

Seninle kaderimiz bir olamazdı gerçek
Ellerimizi gizlerken masa altına
Gözlerimizle değemezdik birbirimize
Utangaç ve tedirginken bakışlarımız

Dertlerimizde çocuksuydu üstelik
Sen tokanı kaybetmişsin kapı önünde
Benimse balonum sönmüş , olaya bak!
Dertlerimizde çocuksuydu hem
Üstelik sevdamızda tıfıldı daha

Masanın üzerine yağmur çiseler durur
İki bardak çay buluşmanın maliyeti
Yanakların ıslanırken ellerim kurur
Gülüşünde ölmekti yüreğimin niyeti
Umarsız halin beni aczimden vurur
Hüsran ile yıkılış çok sevmenin diyeti

Bırak ! Efkarında dağılsın gam
Bırak! Bende dağılayım aşık olmuşsam
Bari çaylarımız demli olsun
Sigaralarımız kesişsin dudaktan
Küllerimiz öpüştün tablada
Bak dumanlarımız sevişiyorken doyasıya

Bırak ! An olsun , gün olsun , ay olsun , yıl olsun
Bırak ! Arzularım hasretinde boğulsun.
Emrah Kurt- 2002/Denizli

Emrah Kurt

Bir Aşkı Kurgulamak

BİR AŞKI KURGULAMAK
"Kaderin kurgusu kusursudur"

ve sen geldin sonra
ömrüme benzeyen yüzünle
geldin, oturdun kalbime
kederime benzeyen kaderinle
oturup kaldın öylece
bütün sabırları yora yora

ve sen temmuzda gelmiştin
ben buz tutan bir yalnızlıktaydım oysa
üşüyordum, sen gülüyordun hep
vagon içi terli gündüzlerde
tuhaf senaryolar yazıyordum
kimsesizlik hali, bir başkası kuralı
evet diyordum akla uygun bunlar
aşka sebepler arıyordum...

sen hep gülüyordun, ben düşünüyordum
aşka sessiz planlar çekiyordum
gözlerini es geçerek kirpiğinin ucundan
tren camına zoom yapıyordum
ben aşka odaklanıyordum

sen saçlarına rüzgar takarak
yine gülüyordun hep gülüyordun
oysa ben susarak
birazda senden habersiz
ve en çokta aşkı umarak
kaderi kurguluyordum
22.08.2010/ istanbul

Emrah Kurt

Bir Çocuk Ağlıyor

BİR ÇOCUK AĞLIYOR
çocukluktan kalma gözlerimde
bir çocuk ağlıyor gizlice
onunla kalınca kendimce
kıvrandır kalbimde sessizce

neden ağlıyorsun çocuk
annen mi kızdı baban mı dövdü
bakışların masum ve buruk
yoksa isteklerin geri mi döndü

ağlama çocuk ağlama
sen ağlarsan ben ne yaparım
erkekler ağlamazmış ama
sana uyar bende ağlarım

sana da yakışıyor gülmek
o halde söyle neden üzölmek
bilirim çok kötü olur
elma ağacından yere düşmek

balon almıştın çerçiden
uçuyordun sevincinden
en şişkin anında
patlamıştı bir anda ağzında

anlatsana nasıl oldu
koşarken eve doğru
yüzün gözün soyulmuştu
üstün başın toz olmuştu

bir dereden geçerken
ayakların mı ıslandı
üşümüş gibisin sen
yoksa parmakların mı sızlandı

ben sen olduğum için
nerede ne zaman nasıl niçin
hıçkırarak için için
ağladığını bilirim senin

o çocuğun gözlerinde
gözlerim tebessüm arar
hiç bir şey yok üzerinde
sirtında geçmiş tüm yağmurlar

geçmişteki günlerimde
bir çocuk ağlıyor bende
çamura düşmüş belli ki
perişanlık var hallerinde

uçurtman tele mi takıldı

bisikletin mi kırıldı
mantıksız bunlara üzülmem
hiç biri yoktu zaten

aklıma gelince anılar
gözlerime matem dolar
yüreğimde sabaha kadar
benimle bir çocuk ağlar

bugünden ağla ki herşeye
özlem duyarsın gülmeye
kendini bırak neşeye
dünya değmez üzülmeye

taş altında elin mi ezildi
büyüyünce unutursun
ağladıkların az mı geldi
şimdi neden asgılıyorsun
1999 / giresun

Emrah Kurt

Bir Daha Asla

BİR DAHA ASLA

Bir daha asla dönemem geri
Anamam o eski güzel günleri
Neleri kaybettim bilsen neleri
Bir daha asla dönemem geri

Özlem duysam da ela gözüne
Bir daha asla bakmam yüzüne
İnanımda artık yalan sözüne
Kendimi atamam aşkın körüne

Hayalini süzdüm her bir mevsimden
Yaşanan hüsrânlar tek anı senden
Eskisi gibi olmamı isteme benden
Bende kaçıyorum o eski benden

Bir daha asla dönemem sana
Ortak olamam keder yasına
Ayrılıktan hüzünden acıdan yana
Gözyaşından başka ne verdin bana

Seni hepten unutmak geldi içimden
Aşkını çıkarıp attım kalbimden
Ancak bu kadarı gelir elimden
Bütün anıları sildim beynimden

Sende biraz olsun anlayış göster
Hiç değilse bana bunu çok görme
Gönül yaşananları unutmak ister
Sende beni kendine dost gibi görme

Susarım önünde hiç birşey demem
Kalbinin kırılmasını bende istemem
Giderken ardından acı söylemem
Sende beni anla geri dönemem

Bir daha aramız sanma düzelir
Yorsanda kendini elden ne gelir
Herşeyi bıraktım geçen zamana
Bir daha hüsrân bana zor gelir

Yıllarca bekledim senden mücade
Bana olan aşkın bumuymuş sade
Yolun sonuna geldik tükendi vade
Vazgeçtim senden, yürü git sende

İhanetinle yıktın sana güvencimi
Bitirdin hayata karşı direncimi
Yokettin kalpte bütün sevincimi
Bir daha asla sevemem seni

Ardından rüzgârlar örtsün izini

Pişman olup dönen dövsün dizini
Sensiz de geçerim aşk denizini
Bir daha asla çözmem gizini

□□21 Mayıs 1999 Cuma (11:05)

Emrah Kurt

Bir Gül Gibisin (Gül ve Gazel)

BİR GÜL GİBİSİN (Gül ve Gazel)

Seninle bakışmak sanki bir sohbet
O gözlerin varya aşka bir davet
Yüzünde tebessüm tatlı bir kisvet
Mutluluk saçan bir gül gibisin

Her zaman senden umarım medet
Yolunu bekliyorum elimde buket
Cennete açan güllere nispet
Çöllerde açan bir gül gibisin

En sonunda bana geldin nihayet
Eğer cevabın olursa evet
Armağandır sana gül demet demet
Gönlümde açan bir gül gibisin

Eller benim kadar vermez ki kıymet
Eğer başkasına olursan kısmet
Dünyamda o zaman kopar kıyamet
Açmadan solan bir gül gibisin

Allah'tan bana bu can emanet
Verdiğine asla etmem ihanet
Sana diliyorum huzur saadet
Daha yaşanmamış ömür gibisin

Şu dünyada sevgi en büyük servet
Beni sevene duyarım minnet
Seninle yaşamak sanki bir nimet
Mevlamdan bana ödül gibisin

Belki bir gün döner yüreğim sabret
Senin aşkın olsun âleme ibret
Şu yaşantım varya senden ibaret
Sanki hayatıma bedel gibisin

Hiç sevmedin beni hep duydun nefret
Hep kıskandın beni düşündün haset
Seninle yaşamak bana hakaret
Sen bana yabancı bir el gibisin

Hiç kalır yanında deprem sel afet
Seninle yaşamak hergün felaket
Beni yıkmak için gösterdin gayret
Peşimden koşan ecel gibisin

Yüreğimden seni ayırdı gurbet
Çekemez oldum bitsin bu hasret
Belki bir gün yanıma gelirsin elbet
Her dakika gördüğüm hayel gibisin

Sen mutluluk gördün bense sefalet
Bu nasıl hayat bu mu adalet
Yar senin uğruna versemde zahmet
Kalbimde kurumuş gazel gibisin

Sende nezaket, sende zerafet
Seninle aç kalmak bana ziyafet
Gönlümü yakan bir ahû afet
Ömrümü çalan güzel gibisin

Sevmek sevilme büyük meziyet
Senin yüzünden çektim eziyet
Bu aşkın sonu oldu hezimet
Bana yakın değil uzak gibisin

Sözlerinle bana verdin cesaret
Gözlerinle Beni ettin esaret
Boşuna inanmışım yokmuş asalet
Yoluma kurulmuş tuzak gibisin

Sana sundum kalbimi saydın ganimet
Besledin hep bana kötü bir niyet
Yıllarıca ben sana ödedim diyet
Başımda bekleyen ölüm gibisin

Sensiz gecelerim zindan ziyaret
Etmedin beni bir gün ziyaret
Kandıramaz beni yalan mazeret
Sen bana işkence zulüm gibisin

22 Temmuz 1998 Çarşamba

Emrah Kurt

Bir Günün Hikayesi

-Sabah-

S abahlarına yorgun bakışlarla uyandığın
Esiri misin yoksa bu kentın söyle ey yar
Lisan-ı günaydınla selam ver gözlerine
Mehtap henüz doğmamış gülümserken aynalar
Artık olmasın hani boyalarla boyandığın

-Öğle-

Saçlarına örttüğün duman ve zift kokusuyla
E zilmiş kalbinle sen yürüyorken bir yerlere
Leylasız o son mecnun çıkagelir mi birgün
Matem-i gam gurbetinde kalsan da bin yıl sürgün
Aşık olamazsın sen yaşarken ölüm korkusuyla

-Bir Bakış-

Seneleri tüketerek beklerken sen bu kentte
Esen rüzgarla savrulan yapraklar ve bu mevsim
L ütfunla yeşermeyecek ve gelmeyecekse bahar
Müjdelenecekse bizden bir aşk yarının a
Ayrılıklar hüznün olur ve sevmelerimiz günah

-Akşam-

Sisli anılarını her dem hatırlayarak
El verdin mi maziye sende bir akşamüstü
Lal olmasa da yürek dile haram konuşmak
M üşgül anında yüzüne birde dostlar mı küstü
Ama sen sev yine de nefreti susturarak

-Gece-

Son buldu işte günün nihayet koynundasın
Elleri yanağında simsiyah bir gecenin
Lav yangınlarını an uykusunda ölümün
Muhakkak cevabı var her sual ve bilmecenin
A nla ki bu hayatın sende oyunundasın
(2005/Şebinkarahisar)

Emrah Kurt

Bir İstanbul Sabahı

(Yağmurlu Bir İstanbul Sabahı)
ince ve kavisli sokaklardan ,
parke döşeli ıslak yollardan geçerek
yağmurlu bir İstanbul sabahından
yürürsün hayatın buğusuna

ıslanan yanakların ve dudakların
farzederim bakışların kalbime hicran olur
ağaçlar yapraklarını hep döküyor
kuşlar yine ezbere göçüyorlar
hüznün ve matemın damla damla yağışı bu
artık bütün kışlar ilkbahara benziyor
dudaklarındaki suskunluğu çözüyorum
her sancılı gülüş ızdırab oluyor,

havada bir bulut rüzgarını kaybetmiş
yağmur olmaya dururken
acaba nere yağmalı telaşında şimdi
herkes kendi başına kalmış,
onu farkedenden yok
yağmurun büyüğü bozulmuyor
o acemice bir güneşe perde oluyor

ıslanan omuzların ve saçların
uykulu adımlarıyla
ve yorgun alınla beraber
düşünce oluyor, umur oluyor
kahır oluyor sevdaya

bir fırtına kopar, beklemek güzelleşir
rüzgar alır götürür saçlarını Üsküdar'a
bir balık selamı getirir denizden martılar
farzederim İstanbul sarı bir gazel olur

günler ne çabuk bitiyor değil mi?
bir heyhula; bir delilikle
sefilliğim haliçten Karaköy'e kadar
belki görürüm diye bir vapurda seni
oltasız misinasız, birkaç balık ölümü kadar
durur öylece beklerim köprüde
başı yağmurlu bir adamım ben
beklerim denizin rengine durur gözlerim
Haydarpaşa'ya, Kız Kulesi'ne selam ederim

sen yine kendi derdinle güzelleş
niçin yaşadığını hep hatırla olur mu
ve birde aşkı hatırla hani
her insana yürek sevinci olan

günler bir şekilde geçiyor işte
yağmura da fırtınaya da aldırma sen
biraz deniz seyret, birkaç martı yakala

hani ömrüne kıyım olmasın günün

heves vermez cana minnet.
yağmurunun da yalancısıyım artık
İstanbul'a kar yağıyor...
en çokta İstanbullu olmayanlar kahrda
işte bu yüzden senin de
kara kışı sevdiğini farzederim
ve varsayırım avuç avuç kar yediğini

ama önce yağmur yağmalı İstanbul'a
kirli beyaz olmasın diye karakış
ve yüreklerdeki paşı da yıkayarak
kardan da önce yağmur
altında durup ıslanmalı adam akıllı

Haliç'in ortasında durur
beklerim seni İstanbul'la beraber
neden canın sıkkın, niye kalbin ağrıyor?
bilmek isterim sorarım
bir keşmekeş, bir kargaşa
İstanbul'un huzuru bunlar derim yeridir
ben dilerim senin namına hani
yüreğinin umduğu bütün her şeyi...
güzellikleri, iyilikleri...

biraz kirli yosun ve insanlığın artığı
burada dur düşün, köprü düşene yol olur
yağmur yağsın, buluta nazar etme
hayalleri de hatıraları da kirleten insandır

seni beklerim düşüncelerin yumağında
yalnızlığın darağacında çürür gibi
ölmeye heveslenip hayata sarılırım yine
senin de yağmuru sevdiğini farzederim
hayallerle hatıralarla ıslanırım
işim bu; seni severim p'uslanırım

yoksa sen de hayal olmaya yakın mısın,
düş olmaya meyilli, anı olmaya gönüllü
hatıra olmaya yatkın mısın?

sırılsıklam bir İstanbul sabahında
saçlarının yağmurla yunduğunu farzederim.
İstanbul / 13.12.2010 Pazartesi

Emrah Kurt

Bir Kader Vardı

BİR KADER VARDI
bir kader yaşandı
ardına bakılmadan
kafaya takılmadan
yaşandı denmesi için

bir kader vardı
bir güvercin gibi uçan
bir gonca gül gibi açan
yaşanan mazi olan

bir kader vardı
rüzgarlarda savrulan
sular içinde kaybolan
hayalleri kurulan

bir kader vardı
güzellikler sayfasında
henüz ellerimin arasında
daha yaşamadığım

bir kader var aklımda
gözleri daima gülen
bana uğramaz biliyorum
benden çok uzaklarda

onlar sevindiklerine göre
güleryüz kentlerinde
üzülmek yoktur her halde
kader onların elinde

hayat boyu gülmeliyim
böylesi bana yakışmaz
ölüm benim tek gerçeğim
göz bebeğim kadar şaşmaz

güzel hayatlar var onlarda
gülen suratlar var onlarda
bana da uğrasa böyle bir kader
barınamaz acılarımda

susuz bir çölün içinde
hayat yaşamak zahmetinde
kaderim ellerimin içinde
bir avuç dolusu kum gibi

kaderlerimiz kırık dökük
sevinçlerimiz ne küçük
hatırlanınca kalıyor mu
dudak kenarında gülücük

benden önce ve benden sonra

kaderler dizilmiş sıra sıra
geldiğinde bana sıra
kaderim karıştı kuşlara

yaşandığına dair bir iz
ve kaderim bitti sessiz
varlığımdan habersiz
dünya dönecek yine bensiz
13.07.1999 / giresun

Emrah Kurt

Bir Kelebek Gibi

“Gerçek ölüm idealsiz yaşamaktır”

Ecel kapını çaldığında
bir kelebek gibi usulca
ruhunu katarak varlığa
ulaşacaksın sonsuzluğa

Elbet önce yaşamalı
bir kelebek gibi hayatı
razı ederek insanlığı
unutarak düşmanlığı

Esen rüzgarın önünde
bir kelebek gibi özgürce
rotan mutluluk yönünde
uçacaksın ömrünce (gönlünce)

Eğer arıyorsan seni sen de
bir kelebek gibi sabret bekle
rahat huzur görmeden de
uzaklar yakın olur gitmekle

Eşiğinden geçerek faniliğin
bir kelebek gibi sessizce
rüyalar hep beden için
uyan kalbinin gerçeğine

Ereceksin sırr' a sende
bir kelebek gibi işte anla
rüzgarlanacak aşk kalbinde
umutla, sevgiyle, zamanla
5.8.2010/ İstanbul

Emrah Kurt

Bir Sevdığım Vardı

BİR SEVDİĞİM VARDI
Bir sevdiğim vardı
O da ellere vardı
Aştı gitti dağları
Görünmüyor dağın ardı

Ben sevdim ellere verdim
Bu yüzden hiç bitmez derdim
Herşeyi yakıştırdım da ona
Kendimi layık göremedim

Dünyalar kadar sevmiştim onu
Candan sevgimi alem duydu
Sonunda beni yaralı koydu
Hüsrarla bitti bu aşkın sonu

Al yanaklı bal dudaklı
Benimde bir sevdiğim vardı
Bilmiyorum neydi adı
Bende bir sevdası kaldı

O benim tek sevdiğimdi
Gülüşü dünyaya bedeldi
Yok öyle çirkin değildi
Melekler kadar güzeldi

Bir sevdiğim vardı
Gözleri mavi bakan
Sonra dalından koparıldı
Uzaklara fırlatıldı

□19.8.1999 Perşembe (17:20)

Emrah Kurt

Bir Şiir Yazdım Sana

BİR ŞİİR YAZDIM SANA
Bir kusurum yoktu sana dokunan
Sensiz gecen yıllardır cana dokunan
Anısına diyerek hergun okunan
Bir şiir yazdım hep seni anan

Mektuplar arasında bir şey bulursun
Alınca eline bir hoş olursun
Her bir hecesinde beni bulursun
Unutma bu şiiri aklında dursun

Tükenir mevsimler geçer asırlar
Yüreğim karşılıksız aşkı hatırlar
Ayrılık ve özlemle biter satırlar
Maziye gömülür bu şiirle sırlar

Şuçum neydi benim ne dedim sana
İnsan olan bunu yapmaz insana
O sonsuz hasretin kalınca bana
Bir şiir yazdım ithafen sana

Cevabın olunca aşka reddiye
Bırakıp gittin bilmem ne diye
Sitemle yazıldı değil methiye
Bu şiir benden sana hediye

Her sabah aşkıdır kalbime doğan
Kar kar anılardır üstüme yağan
Bir şiir yazdım sana armağan
Ağlarsın eline geçtiği zaman
25 Nisan 1999 Pazar

Emrah Kurt

Bir Türlü

BİR TÜRLÜ

Bir bakışınla ömrümü çaldın
Benden esirgedin sevgini aldın
Düşünmedin beni dertlere saldın
Bir türlü kendime gelemiyorum

Hep seni bekler zaman sayarım
Sensiz hayallerim hep kaldı yarım
Yeşermeden soldu gülüm baharım
Yıllardır bir türlü gülemiyorum

Perişan bıraktın yaptığına bak
Hasretin içimde yokluğun tuzak
Hayallerin ırak, yolların uzak
Bir türlü yanına gelemiyorum

Hasretin beterdir ölümden bile
Canımdan bezdirdi verdiği çile
Vademi doldurup da Azraile
Can verip bir türlü ölemiyorum

Sabırla yılları ardarda eklerim
Dönersin diye yolunu beklerim
Bahçemde solmuş tüm çiçeklerim
Bir türlü sana gül deremiyorum

Hasrete varıyor çıktığım yollar
Yabancı oluyor sardığım kollar
Her aşkta ayrılık hep aynı sonlar
Bir türlü vuslata eremiyorum
1999 / Köy

Emrah Kurt

Bizbize - Demli ay Düşü

Sahilde durduk oturduk,
Denizi, geceyi, martıları, sarhoşları
Haydarpaşa'yı seyrettik; yanmış yıkılmış
Sahilde durduk;
O derin bir "ah" çekti, hatıralarını seyretti
Ben ona bakıp saçındaki rüzgarları topladım
Ben ona baktım cenneti içime çektim
Ölümün o an sevgilinin yüzündeki
Çok tatlı bir gülümseyiş olduğunu gördüm
Ben ona baktım
Zamana karışacak olan bir bakışla
Ona dünyadan baktım
Fani ömrümün en huzurlu anını gördüm.

Geceyi ,yıldızları, dalgaları seyrettik
Ben nikotin dedim; o şarap istedi
Sonra ikimizin hatırına vazgeçtik
Zehirden de, zıkkımdan da
İkimizin hatırına kendimizden geçtik.

O kaderinden bahsetti;
Ne varsa anlattı yalansız
Ben ona ağladım içimden
Kederlerimi bir bir unutarak...

Ben ona baktım , ağladım işte
Cennet gülümseyen bir sevgili yüzü olmalıydı
Ayın hilalinde , kalbin en sevda halinde

Ben ona sustum o bana sustu;
O içine döktü içini
Ben içime gömdüm hiçliğimi
O parmak uçlarındaki rüzgarla
Ayazını gösterdi ellerime
Zaten alevsizdi ellerim
Sıcacık gülümseyerek "üşüdün mü?" dedi

Birlikte gecenin kıyısında durduk
Denize baktık; koyu maviliğine, kabaran dalgalarına
Parlayan yıldızlara, uçuşan martılara
Kanayan hatıralara; yaşanmayan yarınlara baktık

Ah! Bu kadar zor muydu
Sarmaş dolaş olmadan kalbi kalbe bağlamak
Hani biz de kolayına yonttuk işi
Ele ele dokunmadan yürek yüreğe yürüdük
Gözüğe değdik can canı görsün diye
Omuz omuza yürüyen duran adımlarla
Bizbize geçmişi ve geleceği düşündük

Ne kayıp giden hayat, ne de tükenen zaman,
Aşktan söz etmedik, yaşanmamışlıklardan da

Herkes gibi bizde sıradanlaştık;
Havadan sudan konuştuk işte,
Ben nikahı savundum; o devleti hepten sildi
Bir neticede karar kıldık;
Lafı fazla uzatmadık
Devleti hegemonya ilan ettik,
Bütün nikahlar meşrulaştı
Dedim ya aşktan bahsetmedik
Nikahtan; evlilikten, havadan sudan konuştuk

Gecenin ortasında durduk
Geçmişe ve geleceğe bakarak
Bazen bir gözyaşı mutluluk olabilirdi
İhtimallerin sınırsızlığında bir anın
Koca bir sonsuzluk olabileceğini
Belki de aynı anda düşündük.

Esen rüzgarla üşüdük,
Onun varlığı yanımda
Varlığım onun yanında
Saatlerce oturduk kaldık öylece
Hatıraları paylaştık, hayalleri bölüştük
Bizbize demli çay düşü olduk

Ben durdum ona baktım
Saçlarında rüzgar vardı ötesinde Haydarpaşa
Gecenin koynunda matemli
Ben durdum cennete baktım
O dağılan saçlarının topladı parmaklarıyla
Ve dönüp bana baktı...
Üşüyen yanaklarıyla
(4.12.2010/ İstanbul)

Emrah Kurt

Bizim Olan

"De ki: Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım-akrabanız, kazandığınız mallar, kötüye gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler; sizce Allah'tan, elçisinden ve O'nun yolunda cihaddan daha değerli işe, artık Allah'ın buyruğu gelinceye kadar bekleyin. Allah yoldan çıkmış olan toplumu doğru yola ulaştırılmaz."
Tevbe Suresi 24. Ayet Meali

BİZİM OLAN (Epilog)

Bizim olan neyiz var ki
şu yeryüzünde faniliğimizden başka.
İşimiz, evimiz, eşimiz ya da çocuklarımız
Gerçekten tamamıyla bize mi aittirler?
Üstün körü yaşadığımız bu hayat
ve hoyratça harcadığımız ömürlerimiz.
Ne kadar olacağı çok önceden
hesaplanmış nefes alış-verişlerimiz...

...
Beden ve Ruh,
Kalp ve Beyin,
His ve Düşünce...
Hepsi O'nun bir lütfu değil midir bizlere.
Bizim olan neyiz var ki şu yeryüzünde
faniliğimizden başka.

haydi! kendimize gelip
ve kendimizden geçerek
yollar içinden doğru yolu bulup
iyiyi kötüden seçip Allah'a yönelelim
yüzümüzü Hakka dönüp
yönümüzü Baki olana çevirelim.

(İstanbul / 2005)

Emrah Kurt

Bu Saatten Sonra

BU SAATTEN SONRA
Anılar geçer beynimden
Ne kadar çok sevmiştim seni
Hasretinle boğulurken
Bu saatten sonra kurtulamam

Bu saatten sonra
Yeni aşklar aramanın
Anılarda kaybolmanın
Anladım ki faydası yok

Geçti artık sevda zamanı
Gizleme boşuna hatanı
Artık sende beni iyi tanı
Beklemiyorum umursamanı

Herkese gönöl vere vere
Kendimi tükettim boş yere
Bu saatten sonra imkansız
Dönemem ki o günlere

Elveda dedim aşklara
Kilit vurdum anılara
Artık bu saatten sonra
İhtiyacım yok onlara

Biliyorum üzdüm seni
İstemesinde affet beni
Bu saatten sonra bari
Düşününce gelme geri

Ağlasamda sızlasamda
Sonunda yalnız kalsamda
İstemem seni yanımda
Bu saatten sonra ne fayda

Herşey vaktinde güzeldir
Seven gönüller özeldir
Artık Sevgin kalbimde gazeldir
Bundan sonra yüzün bana eldir

şeninle açıldı kalbime yara
Ömür tükettim sara sara
Beni bu saatten sonra
"Öldü" dersin! soranlara

Herşey tersine dönüyor
Aklıma aşkın geliyor
Bu saatten sonra artık
Seninle kavuşmak çok zor
23.6.1999 arşamba (12:00) Köy

Emrah Kurt

Bu Şehirden

BU ŞEHİRDEN
Tükettim ümidimi
Çılgınlığında bu şehrin
Soldurdum güllerimi
Değmemişken ellerimi

Sokaklarında büyüttüm hasretimi
Yalnızlığımı ekim kaldırımlarına
Havasında soludum kahrı bilmezsin
Yollarında kayboldum ben bu şehrin

Karanlıklara uğurladım sevinçlerimi
Ve terk ederek çorak toprak kokusunu
Umutumu kestim gündüzlerinden
Bilinmezlere yürürüm öylesi
Geceler örter gölgelerimi

Bir gün bu şehre son kez
Elveda diyeceğim
Bir şarapçının bozulan tövbesi
Ve tinerici çocukların yemini gibi
Başımı alıp gideceğim.

□ 27 Ekim 2000/ Denizli

Emrah Kurt

Bulmak Lazım

BULMAK LAZIM

Bulmak lazım geç olsa da
Omzuna yaslayacağım başımı
ve bir ömür paylaşacağım aşımı
Ruh eşimi, güneşimi, can yoldaşımı

Ne pahasına olursa olsun
Orta yere can koymalı
Gönül bir güzel bulursa
Severek aşka doymalı

Anılar içinde kaybolmak
İyi değil ki yalnız kalmak
Bütün bunlara çaredir
Arada bir aşka dalmak

Yıllar yılı hep yalnızım
Bu olmamalı alın yazım
Gönülden sevecek birini
Geç olmadan bulmak lazım

Can sıkıntısı ruhumu yer
Yüreğim kendinden geçer
Yüzüme gülümser kader
Var yaşanacak güzel günler

Sevdanın karlı dağlarında
Gönül bazen yorulmuş
Sabrederek yaşayanlar
Her zaman mutlu olurmuş
5.7.1999 Pazartesi (7:10)

Emrah Kurt

Burdan Bakınca

"BURDAN BAKINCA"

Burdan bakınca,
Seninde herkeslere benziyor
Şeklin şemalin, cismin cemalin

Bir kafa, iki kol, iki ayak
Ve bir gövdeden müteşekkilsin
Biraz çamur, biraz balçık ve kilsin

Yani sen de herkes gibi insansın
Yani herkes gibi pir-i fanisin
Biraz kemik, biraz deri ve kansın

Bir de yüreğin var aslında
Sevmesini öğret ona
Sevilmeyi veyahutda

"Herşeye Rağmen"

Birden bakılınca
herkese benzer şeklin şemaîlin,
bir kafa, iki kol, iki ayak
ve bir gövdeden müteşekkilsin.
Bir yüreğin var ama
güneş renginde!
....A.Kadir(1942)

Not: Bu şiir, şair A. Kadir (Abdulkadir Meriçboyu)'in "Herşeye Rağmen(1942)" adlı şiirinin bir ajandada yazan sadece ilk kıtasından ilham alınarak ve bazı mısralar alıntılanarak eklenen yeni mısralar ile özgün şiirin mana ve üslubunu vurgulayıcı mahiyette yazılmıştır. Yaptığım araştırmaya ile Şair ve şiir bilgilerine sonradan ulaşabildim.

İlk ekleme 2003 / Denizli
Son Ekleme 2.6.2022/Ş.K.Hisar

Emrah Kurt

Cam Kırığı

Söylenecek gibi değil ki derdim
Nasıl oldu sana gönül ki verdim
Bu can kulun kölen değil ki derdim
Başım alıp bende çekip giderdim

Ama
Cam kırığı gibi doldun içime
Şimdi birde el gibi bakarsınaya
Ayrı bir dert oldun içime
Her nefeste canımı yakarsınaya

Ağladığım günler geceler oldu
Gözüm gördü gönlüm sana vuruldu
Karşılıksız sevmek bir bana yoldu
Yoruldu yüreğim sevdi yoruldu

Ama (nakarat)
Cam kırığı gibi doldun içime
Şimdi birde el gibi bakarsınaya
Ayrı bir dert oldun içime
Her nefeste canımı yakarsınaya
2004/ Kumburgaz

Emrah Kurt

Canım

Bu ayrılık gücüne gidiyor fakat
Bedenim yoruldu kalmadı takat
Ah kollarımda olsaydı kanat
Uçarak yanına gelirdim canım

Tükendi ömrümün gençlik çağları
Kurudu soldu gönül bağları
Yolunu bulsaydım yüce dağları
Aşarak yanına gelirdim canım

Gözümde yaşlar akar su gibi
Dertlerim hiç bitmez kaynar su gibi
Bir nehir, ırmak, akarsu gibi
Akarak yanına gelirdim canım

Sana davettir bütün şiir sözlerim
Bütün yoklarda bile seni özlerim
Sevginle her daim güler gözlerim
Coşarak yanına gelirdim canım

Geçti sevmenin vakti zamanı
Gönlüm dinlemiyor hiçbir fermanı
Olsaydı dizimin biraz dermanı
Koşarak yanına gelirdim canım
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Çek Elini

ÇEK ELİNİ
çek elini elimden
vazgeçtim sana sevgimden
yıkıl gözümün önünden
bu sözlerim sevdiğimden

elimden çek elini
benden uzak tut kendini
yeter artık üzme beni
gözlerim görmesin seni

cehennem ol git yanımdan
bir daha geçme sokağımdan
çek elini hayatımdan
sildim seni yaşantımdan

ne dolaplar çevirdin
yalan , iftira yüzlerce
hepsinden de yüz çevirdin
sana yüz vermeyince
1998 / Giresun

Emrah Kurt

Çiçek Toplarken Sen

ÇİÇEK TOPLARKEN SEN
Çiçek toplarken sen
Şevda bahçelerinden
Ne hülyalara daldım ben
Buzlar erir nehirler taşardı kalbimden
Yaşardım en güzel hazları yeniden

Kuşlar uçuşurdu gökyüzünde
Başka tadlar vardı her yeni günde
Benimde bir tesellim olurdu inan
Tebessümler açarken yüzünde

Dokunmak isterim ellerine
Hep yeşil kalsın çiçeklerin
Düşerken kalbim en kuytu yerlere
Takılır kalırdım gözlerine

Ben ki bir yağmurun ıslattığı
Ben ki rüzgarların savurup attığı
Tutunamam her nereye uğrasam
Ellerim değmez çiçeklerine
Çiçekler koparıp veremem eline
Bulamam sana bir çiçek arasam

En karanlık kabusların güneşi bildiğim
Gözlerinde bir mum gibi eririm
Olmadı çocuklar gibi sevindiğim
Bir gülüşünle belki neşelenirim

Bulutlar karalanır yüreğime
Bir çise vurur gözlerime
Seni hatırladığımda her gece
Kaybolma ne olur kal öylece
Hep çiçek topla düşlerimde
Kokladığımda benim yerime
Belki duyarım o kokuları bende

Bilirim ki bahar değil bu yaşanan
Yağmurların tuzu yok tenimizde
Sen ki mevsimler boyu suya hasret
Kurudun soldun bu koskoca denizde

Sonsuz yeşil kırlarda sen
Bilinmez tuhaf sırlarda ben
Başımı çevirsem her nereden
Senin kökündür yüzüme esen

Ellerim varmaz gücüm yetmez koparamam
Sana çiçekler deremem
Buğulu sabah vakitlerini
İple çekerim göremem
Tutamam ellerini hayalinin

Bir yaram kanar derin mi derin
Sen olmadan saramam
Kanı akar durduramam

Halimden anlardın baksaydın gözüme
Kalbim ezilirdi umarsız yürürken sen
Dalgalı saçların değerdi yüzüme
Eğilmiş yerlere çiçek toplarken sen
Emrah Kurt -2000/Denizli

Emrah Kurt

Çocukluğum

ÇOCUKLUĞUM

elimde plastik kamyonum
altımda kirlenmiş donum
umurumda değil dünya
bu benim çocukluğum

arıyorken adım adım
çocukluk izlerini
nasıl yırttığımı anladım
pantonumun dizlerini

üstümde okul önlüğü
sabah okula koşardım
Merak edip yeri göğü
kendi halime şaşardım

gökte yıldız sayardım
taş üstünde kayardım
pantonum yırtılsa da
bunu marifet sayardım

yürümesini bilmezken
yeni yeni emeklerken
çocukluğum bitti erken
adam olmak isterken

karlarda kızak kayardım
ellerim titrer buyardım
annemin sesini duysam da
kendi aklıma uyardım

yeni elbiseler giyerdim
bayramlarda şeker yerdim
geçti gitti çocukluğum
kıymetini bilemedim

dere tepe koşardım
türlü hayaller kurardım
adam gibi yaşardım
bir daha çocuk olsaydım

elim sen de siğme bitlik
oynuyorum her gün ilik
araya girdi askerlik
hepsini bıraktım şimdilik

tahta tüfeklerim vardı
her attığımda vuran
çocukluğum yarım kaldı
şimdi benim hayal kuran

bazen ağlardım içimden

elimle silerdim gözümü
sabahları kalkınca ben
yıkamazdım ki yüzümü

kardan adam yaptım kışın
kaşı gözü kömürden
sonuna geldim yarışın
çocukluğum gitti ömürden

masum gülüşlerimi
unutamam hiç bir zaman
çocukluk düşlerimi
o gün yoktu hiçbir bozan

rüzgarlarda savrulsam
bulutlarda kaybolsam
ağaçlardan erik yolsam
yeniden çocuk olsam
1998 / Giresun

Emrah Kurt

Dağ Gülü

Gözlerimde uykusuz kalmış
Bir gece yatmakta bilir misin
Her seven sen gibi kalbimi çalmış
Kalbimi bana verir misin

Kulağımda bir sesi var rüzgarın
Sevdağın yolcusu oldu yolların
Kokladın attın kopardın attın
Soldurdun gülünü baharların

Beyaz güller açıyor bu gece
Dumanlı bir dağın eteğinde
Yaşanmamış aşk şiirlerine
Ağladım ben o dağın dibinde

Memleket yollarının tozu dumanı
Çamur olurmuş her yıl bu mevsim
Gurbetimde şimdi hasret zamanı
Yalnızlığıma bağırır çıkmayan sesim

Saçlarımda taradım dert yağmurunu
Gözlerinde çözerken o son geceyi
Kurumaksa eğer gülün kusuru
Ben onlara bağlıyorum artık her şeyi

İçimde bulutları yüzüyor
Akılmamış gözyaşlarının
Bahtım yolundan hep ters çevriliyor
Yeni sevdalara başlangıçların

Ardından ağlasa da taşın toprağın
Gülüsün sen artık karlı dağların
Dikenin faydasız solar yaprağın
Yalansız bir günü yok insanların

Düşse de üstüne kar taneleri
Gözlerim tanığı vefasızlığının
Ve sen yine her bahar yürek yaylamda
Yeniden öylesi açacaksın
25.12.1999 Cumartesi(23:24) /Denizli

Emrah Kurt

Daha Ne Kaldı

"Mehmet'e"

Hadi git yanımdan boynun bükülü
Solmasın bağımda sevdanın gülü
Sayende olmuşum yaşayan ölü
Alacağın bende daha ne kaldı

Hani nerde hani bitmeyen aşkın
Çekip gittin göğe erdi mi başın
Beni ağlatıyor hep akan gözyaşın
Alacağın bende daha ne kaldı

Sende bulmuştum oysa yürek yarımı
Bölüşmek istedim duygularımı
Kabusa çevirdin uykularımı
Alacağın bende daha ne kaldı

Zamansız gidişin canımı yaktı
Gözyaşım durmadı sel oldu taştı
Damardaki kanım içime aktı
Alacağın bende daha ne kaldı

Ne desem faydasız anlamaz halden
Yoluna duramam ki ne gelir elden
Ömrümün kalmadı farkı gazelden
Alacağın bende daha ne kaldı

En büyük suçum seni sevmekmiş
Haddinde fazla değer vermekmiş
Görenler diyor bu kafayı yemiş
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşama hevesim seninle bitti
Beni kaderim değil sevdan mahfetti
Bir gençliğim vardı ah o da gitti
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşanmıyor sensiz gecem gündüzüm
Asıktır hep inan gülmüyor yüzüm
Bitti gönül bağımdan yolduğun üzüm
Alacağın bende daha ne kaldı

Sayende, sayende deliye döndüm
Bir volkan gibiydim aşkınla söndüm
Seni seven kalbimi toprağa gömdüm
Alacağın bende daha ne kaldı

Efkarsız bir cigara yakamıyorum
Yol bulup sel olup akamıyorum
Ben bu aşkın içinden çıkamıyorum
Alacağın bende daha ne kaldı

Seni sevmeden önce yoktu üzenim
Seninle bozuldu hayat düzenim
Söyle ey bu sevdaya dudak büzenim
Alacağın bende daha ne kaldı

Dünyamı tersine çevirdin durdun
İnsanlığımı yerlere devirdin durdun
Bir kurt gibi içimi kemirdin durdun
Alacağın bende daha ne kaldı

Bükülmez dediğin bilek büküldü
Sevdana yenildim yürek söküldü
Saç kalmadı başımda tek tek döküldü
Alacağın bende daha ne kaldı

Bini aştı verdiğin ızdırap çile
Sitemler bir türlü gelmiyor dile
Sevdamı yok saydın gömdün meçhule
Alacağın bende daha ne kaldı

Mutluluk yüzüme yabancı kaldı
Kalbime bin yerden yara açıldı
Riyakar sevdalar ömrümü çaldı
Alacağın bende daha ne kaldı

Hüzünler yaşadım yalan sevdanda
Hayaline sığındım yolun sonunda
Elinden geliyorsa yasakla onuda
Alacağın bende daha ne kaldı

Hayat baharımı kışa çevirdin
Bütün hayallerimi kuşa çevirdin
Seven yüreğimi taşa çevirdin
Alacağın bende daha ne kaldı

O kadar çoktu ki sana hevesim
Duymadın beni tükendi sesim
Zaten sayılıdır kalan nefesim
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşama sevincim diyetin oldu
Beni boğazlayacak niyetin oldu
İyiliklerim cennete biletin oldu
Alacağın bende daha ne kaldı

Halimi bilecek insafın yokmuş
Bir gram insanlık tarafın yokmuş
Acımasız çıktın affın hiç yokmuş
Alacağın bende daha ne kaldı

Dürüstlüğümü aldın elimden
Doğrulukları çaldın dilimden

Sanki hızlı mısın Azrailimden
Alacağın bende daha ne kaldı

Rüzgar saçlarında savrulmadım mı
Kömür gözlerinde kavrulmadım mı
Hergün yollarında yorulmadım mı
Alacağın bende daha ne kaldı

Hep kendi kendime sevdim sevildim
Onurumu çiğnedin görmezden geldim
Bu hayat yolunda bir sana ezildim
Alacağın bende daha ne kaldı

Batırdın gemimi sevda selinde
Kaderim yazılmış senin elinde
Bırak ölsün (artık) bu can kendi halinde
Alacağın bende daha ne kaldı
(2003/ Denizli)

Emrah Kurt

Değer Verdiklerim

DEĞER VERDİKLERİM
Değer verdiklerim değersiz çıktı
Sever dediklerim hanemi yıktı
Seveni olmayan bu deli gönlüm
Dert çeke çeke hayattan bıktı

Gözüm dediklerim gözümü oydu
Beni bir başıma yaralı koydu
Yeter Allah'ım bu kadar yeter
Artık yaslı gönlüm çileye doydu

Ruhum dediklerim ruhumu aldı
Onlardan geriye bir canım kaldı
Hayatım dediğim ömrümü çaldı
Bu yüzden dünyam hep yarım kaldı

Arkadaş dediğim arkadan vurdu
Gönlüme hanlık sultanlık kurdu
Yoldaş bildiklerim yoluma durdu
Her sefer önüme tuzaklar kurdu

Daha yeşermeden bağımda soldu
Gülüm dediklerim gülümü yoldu
Bana ne olduysa onlardan oldu
Bu yüzden gözlerim yaşlarla doldu
1999

Emrah Kurt

Delicem

DELİCEM

Ne zaman gül yüzünü görsem
Yüreğim yanar olurum sersem
Kimsede yokmuş sendeki deprem
Anladım ki ecelim sende Delicem

Çözemediğim en tuhaf bilmecem
Bir yol gösterde senden vazgeçem
Belli değil inan gündüzüm gecem
Beni kahrediyor aşkın Delicem

Ne derse desin cümle el alem
Sensin tek gayem sendedir çarem
Seni anlatmaya yeter mi bilmem
Kaderim seninle güldü Delicem

Sana daima açık gönül pencerem
Sormadan gelen sen ol Delicem
Hani serin serin eser ya meltem
Nefes ol göğsüme sen dol Delicem

Seninle arınır sevgim düşüncem
Seni anar her daim şiirim hecem
Bu gönlüm senindir gül yüzlü Ecem
Yanında son bulsun ömrüm Delicem

Hergün yokluğuna tutsamda matem
Senin gül yüzünü bir an görmesem
Yinede ben sana edemem sitem
Hasretin gönlüme ödül Delicem

Senin uğruna hiç dolmasın çilem
Yeterki senden gelsin acı dert elem
Tükense mürekkep yazmasa kalem
Bir sözün fermandır bana Delicem
□ 19.5.1999 Cuma (17:20)

Emrah Kurt

Deniz Feneri

DENİZ FENERİ
Her akşam yanar deniz fenerim
Mavi sulara vurur ışığını
Sevgisiz hayatın ben neyerim
Kalbim arar durur aşğını

Gemisi batmış gönüllere
Yol gösterir sevgi verir
Soğuk donuk taş yürekler
Benle ısınır bende erir

Kör karanlık gecelere
Deniz fenerim olur ışık
Sevgim sığmaz hecelere
Yalnız olurum sana aşık

Ben sevgi denizinde bir fenerim
Bazen yanarım bazen sönerim
Sevenlere sevgiyle dönerim
Nefreti ve kini aşkla yenerim

Yolunu yitirmiş gemileri
Kendine çeker deniz fenerim
Gönül verir sevdalarım kimileri
Gönlümde fırtına sende dilerim
25 Şubat 1996 Pazar

Emrah Kurt

Denizi Olmayan Şehir

DENİZİ OLMAYAN ŞEHİR
Işığıyla aydınlanmak dururken
Karanlık kuytulara geziniyorsun hep
Tenha yol kenarlarında duruyor
Güneşe hesap soruyorsun
Cevabı olmayan sorular aklında
En çokta kendini yoruyorsun
Yanaklarında kavuruyorsun rüzgârı
Kendi ışığınla parlamak varken

Gamzende ihtimaller biriktiriyorsun
Hep ağlamayı ve gülmeyi deniyorsun
Sevme yetisini sınıyorsun kalbinin
Aşkın kavislerinde geziniyorsun
Ruhun çeperleri kırılığandır bilesin
Kurumuş nehir yataklarından bile
Oysa sen, en az bir gül kadar kırmızı
Gamzende isyanlar büyütüyorsun

Yollara çıkmayı bilmiyorsun daha
Dünya denen bu yaldızlı levhanın
Her yerinde ismin anılsın istiyorsun
Sürreal, egzotik, avangart bir edayla
Yüzüne hep maskeler takıyorsun
Oysa hayatımız ancak bir yol filmi olabilir
Buruk bir vedayla çekip gideceğiz
Sen yollara çıkmayı bilmiyorsun daha

Parmaklarınla dalgalar çiziyorsun boşluğa
Denizi olmayan bir şehirde yüzer gibi
Kalbinin kıyılarında tekneler batık
Birgün açılırsan sonsuzluğa
Eteklerin rüzgârla salınır belki
Kirpiklerinde serin deniz suyu
Gözyaşını gizlemeden ağlayabilirsin
Denizi olmayan bir şehirde gezer gibi

□ 13.07.2023

Emrah Kurt

Derman

DERMÂN

Derdin derdime dermandır
Sevgin gönlüme fermandır
Kahverengi gözlerine
Hasretim uzun zamandır

Sesin gelmez esen yelden
Kokun çıkmaz açan gülden
Hiçbir fayda gelmez elden
Derman bekliyorum senden

Dünyayı adım adım dolaştım
Dermansız dertlere bulaştım
Çöller geçtim dağlar aştım
Nihayet zar zor sana ulaştım

Bende derman yok desende
Bana bir şey vermesen de
Benim dermansız derdime
Anladım ki derman sende

Gönül yurdum pare pare
Dert içinde kaldım biçare
Aşkınla olmuşum avare
Dermanımsın sende çare

Öyle bir şey ver ki bana
Sensizliğe derman olsun
Hasretini gönder bana
Yokluğunla zaman dolsun
2 Mart 1999 Salı (9:09)

Emrah Kurt

Deruni Doęuő

"İnsanlar Uykudadır, Ölünce Uyanırlar!"
"Ölmeden evvel ölüünüz." Hz. Muhammed (s.a.v)

DERUNİ DOĖUŐ

(Doğum Günün Kutlu Olsun)
D oğmak için ölüme yürür kâinat
O yunlardan sıyrıl O'nda mânâ bul
G ülüőlerden de kısa inan ki hayat
U ykular bile düşlerle makbul
M ezarlığa değil ki o son seyahat

Ğ ölgeler mi mânâ katar surete,
Ü Őüyen beden mi yoksa ki ruh mu?
N asıl da yapıőmış can kemik ve ete
Ü stümüze gelen ecel korkuluk mu?
N için bir düşün her göç âhirete!

K aygıllarla zehir ömürlerimiz
U fuklar karanlık güneş doğsa da
T ükenirken bir bir sayılı günlerimiz
L avlar can verir küle, yaksa da
U yanıőtır sonsuzluğa ölümlerimiz

O yuncaktan bıkarılmış çocuklar gerçek
L üzum görmez kalb yolculukları
S eneler geçtikçe yaőlanır bebek
U nufak edip de mutlulukları
N ihayet bu can da bir gün ölecek
(Şebinkarahisar/ 2005)

Emrah Kurt

Dilenci Kadın

Kimse koymak istemezdi
Kendini onun yerine
O da artık dönemezdi
Genç kızlık günlerine

Kimi sevdi kime vuruldu
Çaresiz sonra yoruldu
Bir daha gelseydi dünyaya
Kesin zengin olurdu

Kendisinde istemezdi
Sokak sokak dilenmeyi
Aklından hiç geçirmezdi
Yorulsada dinlenmeyi

Birikir kuruş kuruş paralar
Dilenci kadının elinde
Yalvarmalar yakarışlar
Ezbere söylenir dilinde

Bana da açtı elini
Allah rızası için dedi
Boş çevirince elini
Başka tarafa yöneldi

Hayat tarlasına tohum mu ekti
Yoksa gözlerine sürmemi çekti
Ömrünü yaşarken şu dünyada
Dilene dilene ölecekti

Teslim ederdi kendini
Kaldırım taşlarına
Görse kim inanırdı
Akan gözyaşlarına

Ne gecesi belli ne de gündüzü
Çilekeş günlerde yorgundu yüzü
Caddeleri dolaşmak kaderiydi
Bıkmadan çıkardı yokuşu düzü

Toz toprak içinde kalmış her yanı
Elindeyse bir kirli mendil
Bu mendil başka neye yarar ki
Hem para topla hem gözyaşı sil

Evlatları da vardır hani
Kimisi zengin kimi (ondan da) sefil
Görseler de bundan sonra
Hangisi olurdu ona kefil
Emrah Kurt-1998 /Giresun

Emrah Kurt

Direnif

DİRENİŞ

Titriyor kalbim bu akşam
Söylenmemiş türkülerim var
Yaşanmamış sevdalara
Uçmak istiyor yüreğim lakin
Takılıp kalıyor dallara

Vefanın dostu yüreğim
Sen büyüttün bilirim
Bu asi ve yalnız çocuğu
Paylaşmayı sen öğrettin ona
Seninle düştü kara sevdaya
Yağmurların hırsını
ve rüzgarların hıncını
Seninle sineye çekti bilirim.

Korkuları silmenizi yüreğim
Üşümek neyine bu ıssız gecede
Gününü gün etmeden
ve sende sevip terketmeden
Yenilmeyi unutmalsın kadere

Boş ver bir çizgi çek yaşananlara
Bırakmalısın herşeyi zamana
Bilirim ta içindedir
Yılların bitmeyen acısı
ve çaresizliklerin bilmem kaçınıcı.

Direnmenlisin hayata yüreğim
Haksızlıklara karşı koymadan
ve kendini savunmadan
Mânâsız olur bu yenilgi.
Diren sarp kayalar gibi.

☐20 Nisan 2000 Perşembe
(07:45) Denizli

Emrah Kurt

Dostum

DOSTUM "Ahmet'e"
Hele kulak verde beni bir dinle
Neler yaşamadık ki dostum seninle
Bazen hüznünlendim bazen sevindik
Yeri geldi ağladık güldük seninle

Nihayetinde bizde Allah'a kulduk
Ayrılıktan kederden şikayetimiz oldu
Her yaşanan acıda bin sevinç bulduk
Şen kahkahalarla muhabbetimiz oldu

Bazen gönül sığınak bir mesken arar
Hep neşe verdin bana gülen yüzünle
Bilmiyorduk kin ve nefret ne işe yarar
Karşılıksız olsa da sevdik hüznünlle

Aklına getir bütün o yaşananları
Sensiz gözyaşımı kurutamadım
Yüreğinde sakla tüm hatıraları
Çünkü ben onları hiç unutamadım

Yine teselli arar omzunda başım
Bak yine sel oldu akan gözyaşım
Ayrılık gelmiş kapıya yoktu telaşım
Sendin suyum, nefesim ve aşım

Yaşanan acılarda el ele verdik
Bütün sıkıntılara hep göğüs geldik
Gün oldu vefasızlara gönül de verdik
Aşk bahçelerinden hep hüznünl derdik

Ölümüne sevdik nefret ederken
Dargınlıklarımız bile başkaydı dostum
Sevmeyen sevgiliye veda ederken
Ayrılıklarımız bile aşkaydı dostum
□ 20.01.2004 Salı/ Kumburgaz

Emrah Kurt

Dön Gel Gülüm

DÖN GEL GÜLÜM
[Çoban Türküsü]

Senden ayrı geçen günler
Ömre yazık, dön gel gülüm
Kurudu soldu bak güller
Sevgim azık, dön gel gülüm
Sevdam azık, dön gel gülüm.

□□

Hasretin yakar gönlümü
Bekler dururum ölümü
Sana adadım ömrümü
Feda olsun dön gel gülüm

□□

Her gün akşam batan güneş
Bu dağ taş yalnızlığıma eş
Kalbimde yaktığın ateş
Pare olsun dön gel gülüm

□□

Üstüme ağlar bulutlar
Yarına kalır umutlar
Gelirsen can sevgini kutlar
Sevda olsun dön gel gülüm

□□

Savrulur her şey maziye
Sevgi varken hasret niye
Al bu gönlüm sana hediye
Hane olsun dön gel gülüm

□□09.06.2015

□□02.10.2022

Emrah Kurt

Duydum ki

DUYDUM Kİ

Aylardan temmuz günlerden cuma
Duydum ki varmışsın zengin birine
Kimse acımamış sen de acıma
Nasıl olsa birini bulurum yerine

Duydum ki bir yüzük takıp eline
Başkası bakacakmış o gözlerine
Düşündükçe daha da daldım derine
Kendimi koyamadım onun yerine

Duydum ki severek varmışsın ona
Nasıl ağlarsın bilmem bu mutlu sona
Beddualar etsemde inanma bana
Ömür boyu saadet dilerim sana

Duydum ki yakınmış evlilik günün
Sevincinden kimseyi görmezmiş gözün
Bu haber yüzünden olsamda üzgün
Mutlu bir şekilde geçsin düğünün

Teşadüfen rastladım düğün kartına
Önce inanamadım okuduklarıma
Tuhaf bir isim yazmışlar yanına
Söyle kavuştun mu her muradına

İşte nihayet sende buldun dengini
Kendi bildiğinde sevdik kendini
Bu değişmez yazgı yıksa da beni
Duymak istemezdim cinayetini
30 Temmuz 1999 Cuma

Emrah Kurt

Dün Akşam

Ödamın içine hasret yağarken
Ümitler kaybolup hüznün doğarken
Yalnızlığın kahırını beni boğarken
Dün akşam yine seni düşündüm

Biraz kederlenip biraz ağlayıp
Zamansız arzular ruhumda kayıp
Seninle geçen günleri arayıp
Dün akşam yine seni düşündüm

Divane olupda kalem kaşına
Bağlandım kaldım boşu boşuna
Bir gece yarısı yalnız başına
Dün akşam yine seni düşündüm

Gözümde süzülen akan yaşımı
Kimseler görmeden ağlayışımı
Duvara yaslayıp dertli başımı
Dün akşam yine seni düşündüm

Ne varsa mazide hatıra, anı
Hüznün yumağı olmuş herbir yanı
Dert, tasa, keder yermiş insanı
Dün akşam yine seni düşündüm

Nice zor kolay iken fendime
Aşk nedir diye sordum kendime
Hasretin sel oldu taşı bendime
Dün akşam yine seni düşündüm

Aşkın kanununu böyledir sanıp
Yıllarca uğruna küllenip yanıp
Gördüğüm rüyadan birden uyanıp
Dün akşam yine seni düşündüm

Senden ayrı hayat neyime gerek
Gülmeyen kadere boyun eğerek
Vedasız gidenler döner diyerek
Dün akşam yine seni düşündüm

Vefasız sevenler oldular tanık
Sevdalı gönlümü ettiler sanık
Gözlerim uykuda yarı uyanık
Dün akşam yine seni düşündüm

Gözlerin alevdi yıldızlar gibi
İçimi kavuran ayazlar gibi
Sevipde ayrılan yalnızlar gibi
Dün akşam yine seni düşündüm

Ne yapsanda yine seni severim
Oysaki kalbinde yokmuş değerim

Hergün hasretine boyun eğirim
Dün akşam yine seni düşündüm

Sevgiyle sevmeye değer seveni
Sevilen sevmezse eğer seveni
Aşk kül edermiş meğer seveni
Dün akşam yine seni düşündüm

Anıları hatırlayıp içten gülerim
Gözlerimden akan yaşı silerek
Geri dönmeyeceğini bin kez bilerek
Dün akşam yine seni düşündüm

Ne yazık sonumuz ayrılık oldu
Umut çiçekleri açmadan soldu
Yokluğunda gönlüm hicranla doldu
Dün akşam yine seni düşündüm

Kara kışa döndü hazan güzlerim
Aşılmaz dağ oldu bayır düzlerim
Resmine bakınca doldu gözlerim
Dün akşam yine seni düşündüm

Kaybolan yıllara maziye bakıp
Vedasız gitmeni kafaya takıp
Ümitsiz sevdami sende bırakıp
Dün akşam yine seni düşündüm

1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Düşünme Sen

Geceleri mateminle çürüdüm
Gündüzleri hayalinle yürüdüm
Seni ararken boş sokaklarda
Gördüğüm bütün kızlara
İsmi taktım yakıştıramadım
Gözlerine baktım tanıyamadım

Sen düşünme kahrolmuşum ardında
Sen düşünme şiirler yazmışım adına

Bilirsin beni yasındayım güzelim
Bilirsin başkalarına değemez elim
Saçlarında bir güneş parlak ve kuru
Gözlerinde ağlayan bir nisan yağmuru
Hatırlarsan mazide geçenleri
Bulursun onlarla beraber ağlarken beni

Mutluluklar yaşa gönlünce her zaman
Üzülme üzülme bana dokunur ağlaman

Ben hala daldıkça kendimi bulduğum
O hatıralarda seni arıyorum
Şiirlerde tükendi sana yazdığım
Yeminim olsun ki bu son ayrılığım
Ne varsa seninle yaşadığım
Kalmadı bir sihri bozamadığım
2000/Denizli

Emrah Kurt

Eden Bulur

EDEN BULUR

Gözyaşı döksende hepsi boşuna
Beni üzgün görmek gider hoşuna
Ne ektiysen birgün gelir başına
Hayırsız yazarlar mezar taşına

Mizan kurulup hesap görülecek
Herkes ektiğini birgün biçecek
Kötülük cezasız kalmaz gerçek
Haksızlık yapanlar üzülecek

Yoluna ölürdüm bir bakışına
Şimdi yalnız kaldım tek başına
İnanmam artık yalvarışına
Hiçbir zaman kanmam ağlayışına

Her türlü hileyi çevirdin durdun
Yolumun üstüne tuzaklar kurdun
Ben üzüldükçe hep mutlu oldun
En sonunda sende layığını buldun

Sen hep ters düştün kendi özünle
Kandırdın herkesi yalan sözünle
Ayartamazsın artık kaşın gözünle
Yüzleş karakterinle yüzsüz yüzünle

Yılanlar sarsın ince belini
Akrepler soksun tatlı dilini
Söylesende hep sevdiğini
Hiçbir zaman tutmam elini
1999

Emrah Kurt

Eğerki

EĞER Kİ

Eğer ki sıcak gülüşün olmasaydı
Solardı renkler eksik kalırdı herşey
Rahatımız bozulur uykularımız kaçardı
Acılarımız bile manasızlaşırđı

Candan da vazgeçerdik, canından da
Eğer ki kalmasaydı yüzün hatırda
Yalnızlıklara çıkardı yolumuz
Hasret ve özlemlerle yazılırdı bütün Şiirler

Asla bulunmazdık yaşamak zahmetinde
Neler var deyince Şu kısacık hayatı
Lakin isminde geçmeseydi Şiirlerde
Adımıza da Őairlik yakışırmıydı

Arardık yitirdiklerimizi bir ömür boyu
Dalarda çıkamazdık mitsizliklerden
Alnımıza yazılmış bu kara yazıyı
Nasıl sileriz deyipte çare aramazdık

Ziyan olmayacak artık yaşanan günler
Eğer ki gülüşünden feyzaldıysak
Yarım kalmayacak artık çıkılan yollar
Eğer ki yollara ilk sen vardıysan
2002 Denizli

Emrah Kurt

Elif Sevdası (ilahi)

ELİF SEVDASI

E lif sevdasına düştüm bir sabah
L al oldu dilim konuşamadım
İ smi dudağımda bir yarım AH
F ısıldarken içime yokoldu adım

E lif sevdasına düşte sende gör
L avlarda yanmak nasılmış nasıl
İ nsan duyar kalple göz olsa da kör
F arketmek mesele manayı asıl

E lif sevdasına yandı ki gönül
L eyla Mecnunun Aslı Keremin
İ stemem hiçbirşey beni eyle kul
F erhatın kadrini bilmedi Şirin
(İlahi, aşkınla beni eyle kül)
(Ferhatın kahrını bilmedi Şirin)

E lif sevdasını anlatamaz dil
L isanım değersiz kuru boş bir laf
İ syana, günaha ettim ki meyil
F azlınla yine senden Rabbim dilerim af
(2007/İstanbul)

Emrah Kurt

Elveda

ELVEDA
Elveda anılara
Elveda sevdalara
Gidiyorum bu defa
Elveda güzelim sana

Her aşkın sonu hüzün
Kar kalır üzüldüğün
Eger yoksa bir çift sözün
Elveda gülsün yüzün

Neydi o ilk duyduğumuz
Kimseden yoktu korkumuz
Ayrılık oldu sonumuz
Artık birlesmez yolumuz

Gücüne gidecek ama
Hiç bakmayacağım ardıma
Senin olsun sevinçlerim
Acıların kalsın bana

Türlü sebepler uydurdum
Bu aşkı sen kendin yordun
Bir Elveda der giderim ben
Şen olsun gönül yurdun

Seninle bir aşk yaşadık
Pembe hayallere daldık
Bugüne dek zor dayandık
Elveda de çek git artık

□17.04.2000 Pazartesi (03:00) Denizli

Emrah Kurt

Elveda İstanbul

ELVEDA İSTANBUL
Elveda İstanbul , elveda
Kahırlarınla sevişemem
Acılarınla yenişemem
Gördüm insanlar benden dertli
Betonundan zevk alamam
Toprağından kök salamam
Elveda İstanbul , elveda
Ayrılık bu, el sallamam
Ayrılık bu, ağlayamam
Emrah Kurt - 2002/İstanbul

Emrah Kurt

En İyi Dost (kitap)

EN İYİ DOST
Bazen ilaçtır bazen hap
Okumayan düşer bitap
Göze kulağa eder hitap
En iyi dosttur kitap

İçinde bilgisi çoktur
Bilmediği sual yoktur
Okuması mutluluktur
Kitap, en iyi dosttur.

Okudukça öğrenirim
Neler neler var içinde
Öğrendikçe sevinirim
En iyi dost kitap bende

Sayfa sayfa satır satır
Bazen geçmişi hatırlatır
Hem güldürür hem ağlatır
Bana masallar anlatır.

Ulaşırım her bilgiye
Kitap ile bilgilenirim
Biz insanlara hediye
En iyi dost kitap derim.
1987 / Bayramköy

(1987'de yazdığım ilk şiirim. ilk üç kıtaya daha sonra ekleme yapılmıştır)

Emrah Kurt

En Salak Sevda

Salakça bir sevdaya tutuldum
Biliyorum birazda aptalcaydı
Fakat mantıksız olduğunu
Hiç ama hiç unuttum

Nedendir diye sorma
Gösterdim ilgi alaka
Ümitsizliğimi hayra yorma
Gönül verdim bir salağa

En salak sevdandı o gün yaşadığım
En güzel yüzdü lakin hayretle okşadığım

Ayağım ayağıma çelmeler takar
Çok kere yollarından dönmüştür hani
Sualler beynime kurşunlar sıkar
Yok yere umutlarım ölmüştür yani

Kar altında yar bekledim
Ellerim buyar ayak donardı
Bir kendimi görüyorum karlar içinde
Bir geçen görse! Manyak sanardı

Sorma neden ; ağlarım gülmeden
Bir salak aşka yordum beynimi
Anlamadan , bilmeden

Ellerimin titremesi ellerinde
Ve aniden kızarması yüzümün
Olması tüylerimin diken diken
Gözlerine bakarken derinden
Salakça olduğunu düşünmeden

Kaybolması gözlerinde gözlerimin
Kalması dilimin ucunda sözlerimin
Çözülmesi dizimin bağlarının
Gelmediğin vakitler
Sızlaması burnumun direğinin

Hepsi ama hepsi salakçaydı
Biraz da çok aptalcaydı
Bu arada tutarsız olduğunu
Hiç ama hiç unuttum

Saçlarını okşaması ellerimin
Fırlaması kalbimin yerinden
Eserken bir rüzgar serinden
Kaybolması dertlerimin aniden

Bütün herşeyimi çaldı içimden
Anıyla şanıyla bir salak sevda
Sormadım bir kere de niçin ben ?

Ömrümü uğruna eyledim feda

Bazen düşündüm aklımdan sersemce
Hem de gecelerce günlerce
Ümitlerim vardı yüzlerce binlerce
Salakça bir kızı sevmeden önce

Salaktı işte salaktı diyorum
Bak işte! İtiraf ediyorum
Vazgeçmeliydik ikimiz ta en başında
Öyle sırtarak gülme karşımda
Yine söylerim hoşuna giderse
Sen salaktın ... Aşkın salaktı...
En önemlisi! Seni seven salaktı
Hem de senden daha salak.
1997/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Ey Yâr

EY YÂR

Zevk değilki bu, ne de bir heves
Emin ol yürekten bağlandım sana
Lazım değil bana ekmek su nefes
İçten bir gülüşün yetiyor bana
Hasretin dağ olsada etmem pes
Aşkınla yeniden doğdum hayata

Zamansız açan bir gül gibisin
Elimde solmadı istemem senin
Lütfeyle ey gülüm hele gir gönlüme
İstersen bu kalbi sevmeyi dene
Her halini seviyorum senin
Adını yazdım, kaderimdesin

Zor olsa da aşk beklerim seni
Ezelden ebede sensin muradım
Leyli gör anla, sendeki beni
İsminde kaybolan mecnundur adım
Hüsran çöllerinde gölgeni
Ararım bir ömür adım adım

Zalim olma bu kadar ey Yâr
Elemleri bitir ki gelsin bahar
Laleler güller sensiz solarlar
İçimde nice ümitlerim var
Hayaller sevince gerçek olurlar
Ayrılık son bulsun artık ey Yâr

□□Denizli 2002

Emrah Kurt

Eylül

EYLÜL

Hayatım benzer eylüle
Hergün yaprağını döker
Kalbimi verdim bir güle
Bana karşı boyun büker

Güllerim karıştı küle
Sitem var gülden bülbüle
Gözlerim gülse bile
Yüreğim esir eylüle

Yalnız kaldım tuzaklarda
Kimseye yoktur sitemim
Hiç arama uzaklarda
Her mevsimde eylül benim

Yüzündeki penbe gülden
Yanağındaki sümbülden
Vazgeçerim her ödülde
Vazgeçemem ben eylülde

Yazın sonu güzün başı
Yanaklarda hep gözyaşı
Mevsimler gibi ömrümüz
Eylül getirir her bir kışı

Belki bugün belki yarın
Zamansız solar bağların
Boş yere yorma kendini
Sonu eylül her baharın

Duymak isterken sesini
Boş çevirme bu hevesimi
Ben eylülle tükettim
Ömrümün son nefesini

Yeşermeden soldu bağım
Yapraklar oldu otağım
Ömür boyu dert ortağım
Eylül benim son durağım

Karanlık olur gündüzün
Sarıya boyanır yüzün
Eylül başlarken her güzün
Yüreğine çöker hüznün

Gönül sever güzel olur
Birgün gider yad el olur
Eylülle kaderim aynı
Güller solup gazel olur

Yalnızlık düşer gönlüme

Kavuşurum eylülüme
Hazan vurur her gülüme
Ömrüm ulaşır ölüme

Eylül yağmurları ile
Gökyüzünden keder yağar
Yüreğim sabırla bekle
Elbet birgün güneş doğar
1999

Emrah Kurt

Farzet ki

FARZET Kİ
Bir günün akşamında
Bulutlar toplansa göğünde
Farzet ki ağlayan benim
Yeşerir miydim göğsünde

Farzet ki tozlu ve uzak
Yolların yolcusuyum
Yüreğim isyankar ve yanık
Ben aşkın savunucusuyum

Bir gülün dikeniyim eline batan
Bir tereddütüm aklını karıştıran
Hayatının yanlışlarıym farzet ki
Kalbini yoran , canını sıkan
Emrah Kurt-2002/Denizli

Emrah Kurt

Geceler

GECELER

Çökerken gecenin karası
Hüsrânlar yaşamış gönlüme
İçimde kanayan aşk yarası
Beni muhtaç eder ölüme

Yıldız çalmış gökyüzünden
O gözlerin sanki nehir
Bu dünya senin yüzünden
Hayat bana oldu zehir

Yarım kaldı sevdalarım
Durmaz akar gözyaşlarım
Her gece düşlere dalarım
Tenhalarda hep ağlarım

Saçındaki her bir tel
Cennetteki ana bedel
Aramızda yoktur engel
Uzak durma bana dön gel

Gecelerim uzun ve sessiz
Yaşıyorum ben kimsesiz
Sen gülüp eğlenirken bensiz
Bense ağlıyorum sensiz

Uykularım etti firar
Kabus oldu gecelerim
Ağlamalar neye yarar
Hep ismini hecelerim
□ 7 Mart 1997 Cuma

Emrah Kurt

Gel

Toprak Olup Çürüde Gel

Sensin bana benden yakın
Başkasını sanma sakın
Gözlerine yeşil takın
Saçlarını sürüde gel

Kapımda beklerken ölüm
Ellerimde soldu gülüm
Arzularken seni gönlüm
Sakın durma yürüde gel

Bütün ömrüm gitti eyvah
Beyaz günler oldu siyah
Gün görmeden öldü Emrah
Karaları bürüde gel

Azrail cana kıymadan
Yaşadım bana uymadan
Ölürsem sana doymadan
Toprak olup çürüde gel
(1998/Şebinkarahisar)

Emrah Kurt

Gel Sevdiğim

GEL SEVDİĞİM

Bu dünya herşeyiyle olsada yalan
Sevdiğim, yaşanan acılar gerçek
Her geçen günde ömrümü çalan
Söyle bu hayat bana nasıl gülecek

Rüzgarla savrulan yaprağa benzer
Kaybolup gidişin ölümden beter
Odamda her gece hayalin gezer
Oysa ki burnumda hasretin tüter

O güzel günleri sende bir düşün
Bazen mutluyduk bazense üzgün
Yinede eksilmezdi yüzde gülüşün
Sevdiğim beklerim yolunu hergün

Nefretin yerine sevgini versen
Sevdiğim sende bir çare öneren
Herşey güzelleşir içten seversen
Bu bahtım düzelir geri dönersen

Gözümde hayalin, dilimde adın
Biter mi sandın bendeki aşkın
Son bulsun sevdiğim artık inadın
Aşıkları olalım gel bu sevdanın

Işığınla görür eyleyip gözümü
Gülüşünle aydınlat gündüzümü
Maviye boyayıp da gökyüzümü
Gel artık sevdiğim güldür yüzümü
☐ 30 Temmuz 2003 Çarşamba

Emrah Kurt

Gençliğimi Yutan Şehir

GENÇLİĞİMİ YUTAN ŞEHİR

Aynı hava , aynı yol, aynı zift, aynı çamur
Vücutumdan bihaber yürüyor ayaklarım
Bu küflenmiş Őehire bir daha yağmaz yağmur
Çünkü laŐkalaŐmamış içinde bir ben varım

Yanlış bende mi dostlar olmuşsa yüzler maske
Beklemeyin diyemem bin olmaza bir keşke
Tebessümler kıytırık verilen sözler sahte
Boşuna arıyorum kalmamış vefa ahde

Ruhsuz bir yaşayış caddeler ceset seli
Düşeni tekmelerler uzanmaz insan eli
Bu nasıl çürüme ki düşünen olur deli
Göz kör kulak sağır gönüllerse perdeli

Ne nokta ne de virgöl hiçbir Şey değilim ben
Cevabını hiçbir zaman bulamaz suallerim
Nasıl, niçin ve neden yoruldum eylemlerden
Kör kuyuya taş atmak değil mi ki bu hallerim

Küskünüm yüzüm asık olamam gayri mutlu
Çıkmazlara çıkıyor bu Şehrin her bir yolu
Bir ütopya ben vardı yarınından umutlu
Her hevesten haz duyan ve yüreği sevgi dolu.
21.04.2003/ Denizli

Emrah Kurt

Giderim

GİDERİM

Sen başka ellerde başka kollarda
Tutuşur kül olurum yanar giderim
Seninle yürüdüğüm تنها yollarda
İnceden inceye kenar giderim

Yürüyorum öylesine kalbim kırık
Deli divaneyim üstüm başım yırtık
Söylenen her lafa ufaktan artık
Aldanır inanırım kanar giderim

Ömrümü tükettim hep sen gül diye
Tüm varlığım bu aşk sana hediye
Belki seslenirsin bana gel diye
Peşin sıra öylece bakar giderim

Beni neden terkettin sevdiğim söyle
Halim perişan bıraktın beni böyle
Bütün sevilenleri senin gibi öyle
İşveli cilveli güzel sanar giderim

Sel alıp götürdü taşı toprağı
Soldular gönlümde güllerin bağı
Boz bulanık aktı sevda ırmağı
Ağlarım çağlarım pınar giderim

Silinmez hatırımdan yüzünün cemali
Bırakıp gittiğin yok artık perişan hali
İnsanoğlu fanidir bir kuş misali
Ben bu alemden konar giderim
□□ 1995 / Şebin

Emrah Kurt

Gidiyorum

Gidiyorum bu defa gerçek
Neyim kaldı yaşanacak
Hayat solmayan bir çiçek
Herkes tarafından koklanacak

Dönüp de arkama zaman kaybetmem
Zorunuza giderse vedada etmem
Sakin tuhafınıza gitmesin
Böyle zamansız çekip gitmem

Kimsenin haberi olmadan
Gitmem lazım buralardan
Dostlar darılmayın bana
Su sızmasın aralardan

Rüzgara karşı yürümem
Üzölmek boşuna bilirim
Giderken ağlarım ama
Oralarda sevinirim

Neyim varsa herşeyimi alır
Giderim ardıma bakmadan
Size bir mazim kalır
Ben payımı aldım ondan

Habersizce ayrıldım ya
Beni kafanızdan sökün atın
Doya doya yaşamazsa insan
Ne manası kalır ki hayatın

Yaş gelmesin hiç bir göze
Daha başındayım ben bu yolun
Son defa bakarken size
Görmek istediğim gibi olun

Var olmak gerekir hayatta
Ben bir savaş veriyorum
Şaka falan sanmayın ha
Bu defa gerçek gidiyorum
1999/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Git Güzel

GİT GÜZEL

Sendende bir hayır görmedi bu can
Aıştım ben artık böyle sonlara
Git artık sevgisiz kalplerde harcan
Sende git güzel karış onlara

Usandı inadından bıktı bu yürek
Taş kalbini taşlara çalda git güzel
Banada benim gibi bir seven gerek
Riyakâr hislerini alda git güzel

Madem bu sevda bitti diyorsun
Hadi git daha ne duruyorsun
Madem ki en çok sen seviyorsun
Neden her kalpten kovuluyorsun

Olacak mı muradım sanki bu defa
Fedakarca sevdim de görmedim vefa
Sende diğerleri gibi çektirdin cefa
Kalbimi paraladın hadi sür sefa

Farzet hiç sevmedi seni bu garip kul
Zaten sevgiside değildi makbul
Vur beni öldür de ne yaparsan kabul
Yeter ki git benden git selamet bul

Harcansın bırak bu aşk kibrinle
Fakirliğimi kat zenginliğine
Yansında yüreğim ahını dinle
Diyet say sevgimi de güzelliğine

Hadi git güzel git bu şehirden
Verdiğin ızdırap acı zehirden
Sana nasihatın duy bu şiirden
Artık git güzel git bu şehirden
23 Mayıs 2006 Salı

Emrah Kurt

Gitti

GİTTİ

Gitti ardına bakmadan
Gitti pişmanlık duymadan
Dönüşü olmayan yollara doğru
Gitti sanmayın ki yalandan

Beklenyemezdi boş yere
Aklına koymuş bir kere
Bir daha dönmemek üzere
Gitti gideceği yere

Yerimde sen olsan benim
Kafayı yersin güzelim
Sanma ki üzgün değilim
Gidişinle boş kaldı elim

Ayrılık günü geldiğinde
Beni bırakıp gittiğinde
Bir sevdası kaldı gönlümde
Ardına bakmadı o gidişte

Yaşıyormuş ölüyormuş
Haberim olmayacak nasılmış
Bir daha dönmem diyormuş
Alnıma kader böyle yazılmış

Çitmesini hiç istemediğim halde
Ölümsüz aşkım can verse de bende
Ansızın yanımdan çekip gitti de
Damla damla hasreti akıyor kalbe

Yere düşen bir sarı yapraktır sanki
Gittigine pişman değil inan ki
Onu canından çok severdim ben ki
Uzaklara yollandı geri gelmez ki
□ 25.7.1999 Pazar (3:30)

Emrah Kurt

Gittinde Ne Oldu

GİTTİNDE NE OLDU

Gittinde ne oldu güzelim
Kadir kıymetini bilen mi yoktu
Bu kadarda insafsız olma be zalim
Gözünden yaşları silen mi yoktu

Güle oynaya gittiğin yerde
Ayağının altına cennet mi serildi
Gönlün sen oldu mu düşmeden derde
Yoksa ellerine servet mi verildi

Beni bırakıpta gitmemen için
Önünde boyun bükmeye değmez
Sanmaki ağlarım ben için için
Uğrunda gözyaşı dökmeye değmez

Bu yalan dünyanın kanunu böyle
Kalbimde filizdin benzerdin güle
Zamansız koparıp verdiler ele
Uğurlar olsun sana git güle güle

Kimse benim gibi değildi hani
Seninde ben gibi gözyaşın aksın
Kimse benim gibi olamaz yani
Ağlarken gözünün yaşına baksın

Hayatı sen yaşamak uğruna
Beni atıpta aşkın koruna
Yalanı hileyi katıp doğruna
Bütün zevleri akıt ruhuna

Sensizde yaşanır bu dünya boşver
Bu gönlüm elbet birini sever
Marifet gerçek aşkı bulmaksa eğer
Gittinde ne oldu bana da göster
□ 30.07.1999 Cuma

Emrah Kurt

Gönül Defteri

GÖNÜL DEFTERİ

Hasretinle karalanır kaderim
Hep seni yazar gönül defterim
Sensiz bu dünyada ben ne ederim
Yokluğunla artar hüznün kederim

Gönül defterimi yırtıp atamam
Her bir sayfasında sen varsın çünkü
Kalbimi yerinden söküp atamam
Bütün köşelerinde sen varsın çünkü

Merhaba demeden gelir vedalar
Hasretlere yazılır yarım sevdalar
Yalnızlığı söyler bomboş odalar
Gönül defterimde hep hüsrân var

Gönlünden beni silsin demişsin
Kendine yabancı bilsin demişsin
Ekmeğini yer herkes kendi kalbinin
Artık ağlamasın gülsün demişsin

İstersen sil beni istersen yırt at
Bana lazım değil sensiz bu hayat
Nasıl yalvardıysa Şirin'e Ferhat
Gönül defterimden bu sana son feryat
24 Mart 1999 Çarşamba

Emrah Kurt

Gözbebeğim

GÖZBEBEĞİM

Yalvarır oldum yüce Allah'a
Seni bundan sonra üzmem bir daha
Bekletipde beni girme günaha
Dön artık kollarıma gel gözbebeğim

Sana beslediğim içten duygular
Kor ateşler misali kalbimde yanar
Nasıl geçebilir sensiz baharlar
Güllerim solmadan gel gözbebeğim

Senin mutlu olman bir tek dileğim
Seninle yaşamak bütün isteğim
Yokluğunda can çekişir yüreğim
Bekleme ölmemi gel gözbebeğim

Beraber olup yaşamak varken
Hasretin elimi kolumu bağlarken
Hayalini kurupta sana ağlarken
Gelipte gözyaşımı sil gözbebeğim

Maziden gelen sesini dinlerim
Belli değil gecelerim günlerim
Izdıraptır bana sensiz dünlerim
Bu kadar çile yeter gözbebeğim

Sensiz bir hayatı gözüm görmüyor
Kalbimdeki sevgin asla sönmüyor
Gittiginden beri yüzüm gülmüyor
Gelipte yüzümü güldür gözbebeğim
□ 19 Ocak 1998

Emrah Kurt

Gözgöze

Beynimde ansızın şimşekler çakar
Kalbimin içinden volkanlar akar
Bir alev sarar ruhumu yakar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Kalbimin içinde ateş yakılır
Çıkmamak üzere sevdan çakılır
Mavi bir cennete gözüm takılır
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Bu gönlüm en güzel aşkı ağırlar
Gözünde yeşildir bayırlar kırlar
Yüreğim heyecanla yerinden fırlar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Ok atar gönlüme yay gibi kaşlar
Kavurur kalbimi candan bakışlar
Ruhumun içinde depremler başlar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Yüreğim can atar yanına koşar
En sakın hislerim seninle coşar
Bakışların var ya ruhumu okşar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Yürümez ayağım, bağlanır elim
Şaşırır sözünü lal olur dilim
Sanki gözbebeğim yanar sevgilim
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Gözlerim delice hep seni süzer
Yüreğim mavi bir nehirde yüzer
Bedenim ölüde cennette gezer
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Düğümlemler dilim kısılr sesim
Tıkanır boğazım çıkmaz nefesim
Git gide artar aşka hevesim
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Benimle olmaya verirsen karar
Kollarım özlemle boynunu sarar
Kaybolan benliğim kendini arar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Beynimden silinmez o mavi gözler
Bu gönlüm her zaman sevgini özler
Gözlerim bıkmadan hep seni gözler
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Havada uçuşur kuşlar, kelebekler

Rengarenk açılır güller, çiçekler
Kaybolur gözümde bütün gerçekler
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Bir senin yanında huzur bulurum
Ben seni sevmekle mutlu olurum
Ecel gelse de bakar hayat bulurum
Seninle gözgöze geldiğim vakit
(1998/ Giresun)

Emrah Kurt

Gözlerin Vardı

GÖZLERİN VARDI

Gözlerin vardı aklımda kalan
Bir sen vardın başkası yalan
Mutluluğumu elimden alan
Hep sen oldun beni dertlere salan

Gözlerin vardı yürek dağlayan
Dert verip üzülmemi sağlayan
Karşılıksız sevip ümit bağlayan
Hep ben oldum gözyaşı döküp ağlayan

Gözlerin vardı sevgi gizleyen
Yüreğimde aşkı yakıp közleyen
Uzaktan uzağa bakıp izleyen
Hep ben oldum sevip özleyen

Gözlerin vardı nefretle bakan
Dert verip daima canımı yakan
Bulanık sel gibi çağlayıp akan
Hep ben oldum dertleri kafaya takan

Gözlerin vardı haset taşıyan
Kibirle öfkeyle yanıp ışıyan
Bir bakışınla ölür her yaşayan
Hep sen oldun sevgime kıyan

Gözlerin vardı beni öldüren
Herkesi halime bakıp güldüren
Uykularımı rüyalarımı böldüren
Sen oldu beni Mecnuna döndüren
□ 13 Ekim 1998 Salı

Emrah Kurt

Gurur (Kibir)

"Kibirlenerek insanlardan yüzünü çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü Allah, kibirle kasılan, kendini beğenmiş, çokça övünüp duran hiç kimseyi sevmez."
Lokman Suresi 18.Ayet Meali

"Kalbinde zerre kadar kibir bulunan kimse cennete giremez." Hz. Muhammed (s.a.v)

GURUR (KİBİR)

Çalım atmak için en önde durur
Gerekirse hasmını arkadan vurur
Tanımaz hiç şeref haysiyet onur
Herşeyi yapar insandaki gurur

Hırs ve ihtiraslardan beslenir
Nefretler ektirir sevgiyi bitirir
Hayırları yokeder bela getirir
İnsanı insanlıktan çıkarır kibir

Vazgeçemez dünya malından
Güvenip tutan düşer dalından
Geçilmez kibirlinin yanından
Bıktırır insanı şöhret şanından

Kimse su dökemez onun eline
Kimse el süremez saçın teline
Kurtulamaz asla düşen diline
Allah şifa versin böyle birine

Kendi kendine hep böbürlenir
Hava fors atar şeref dilenir
Güçlüye ilenir, zayıflara bilenir
Kibirli her yerde hep kibirlenir

Kibiri terket ki içten gülesin
Hem sevesin hem sevilesin
Seven sevdiğine hayır dilesin
Sevgide gurur olmaz bilesin
(1999-13.8.2023 Pazar)

Emrah Kurt

Gül Yangını

Elimde bir gülü var her yangının
Lütfuna sığınır yağmurların
Vakit önemli değil ha bugün ha yarın
Ardına düşmeliyim bu hayatın

Filizlenip açsalar da sevda üstüne
Gözyaşı döktüğüm güller yanıyor
Sönmeye yüz tutmuş her gül üstünde
Dumanlar yeşeriyor küller kanıyor

Ruhumu incitpte sevdiğim güller
Gözlerimin önünde kül oldu bir bir
Yaşasalar da lakin bende öldüler
Yüreğim onlara olunca kabir

Gözümde yaşanan birşeyler olacak
Saçımda ağaran yıldızlar gibi
Ve herşey bitecek güller solacak
Her aşkta yaşanan ilk hazlar gibi

Bir yangın başladı en derin yerde
Bir külleri kaldı yanan kalplerde
Düşünce anlarmış her kim bu derde
Yazısıymış güllerin yanmak kaderde

Bahar gelince açan her gülün
Kızaran rengiyle yanarmış insan
Geceler boyunca hep onu düşün
Birde ölmek var kahroloraktan

Alevinde sönüyor her gül yangını
Hüznüdür ayrılıklar sevdanın
Özledinse boşver uzak yakını
Hasretiyle yanındadır aradığın

Güller istiyorum dört mevsim açan
Güller istiyorum yaz kış solmadan
Yarın gözünde bir çöl gibiyim
Gül bağı değilim ki geçsin buradan
Emrah Kurt-2000/Denizli

Emrah Kurt

Güller

GÜLLER

Hep sevimlidir güller
Dikeni acıdır derler
Neden batsın dikenler
Tutmasını bilirse eller

Gül dalında güzeldir
Kuruyunca gazeldir
Gözümde akan seldir
Zira sonumuz eceldir

Sevenlere sevgi ödül
Nefret yanıp olsun kül
Sevgi ile çarpar gönül
Her sevdada şahittir gül

Birbirini seven özler
Sevgi ile güler gözler
Tükensede bütün sözler
Aşk ile konuşur güller

Kırmızı beyaz açarlar
Güzel koku saçarlar
Candan seven aşıklar
Mutluluktan uçarlar

Sevinçlere simge olsun
Gönüllere sevgi dolsun
Solacak olsada güller
Hep yanında bulunsun
□ Haziran 1995

Emrah Kurt

Güllerim Soldu

GÜLLERİM SOLDU

Beni böylesine perişan eden
Bütün bu dertler bilmem ki neden
Ağladım mutluluk nedir bilmeden
Güllerim soldu yüzüm gülmeden

Acılar yaşadım her bir yaşımda
Hüzünler saklıdır her gözyaşımda
Dertlerim eksildi derken başımda
Güllerim soldu gönül bağımda

Dertlerden uzak yüzü gülerken
Kuş gibi olur insan severken
Filizi yeşerdi tam açtı derken
Güllerim soldu herşeyden erken

Kalbime bir sevgi bağı örmeden
Yaşadım ben de hayat sürmeden
Geceler uzar gider güne ermeden
Güllerim soldu güneş görmeden

Gülen gözlerim yaşlarla doldu
Yüzümde neşeler bir bir kayboldu
Umutlar sarardı ömrüm kış oldu
Bahara ermeden güllerim soldu

Daima sevgiyi över dillerim
Sevene fedadır tüm hayellerim
Dikenler içinde kanar ellerim
Sevgisiz kalplerde soldu güllerim
Temmuz 1999- 14.8.2023 Pazar

Emrah Kurt

Gülüm

İçimden hasreti seninle söktüm
Kuruma diye gözyaşı döktüm
İki diz üstünde önüne çöktüm
Sana değil boynumu kadere büktüm

Dikenlerini hep batır gönlüme
Bendeki bu can hazır ölüme
Çeksinler uğruna beni zulüme
Gelmesin istemem zarar gülüme

Yaprağın kuruyup solmasın diye
Gönlümü çıkarıp verdim hediye
Bırakıp gittin bilmem ne diye
Gittiğin yerlerden dönme geriye

Senin hiç bir güle benzemez rengin
Gönlümün gülüsün bulunmaz dengin
Sana sevdam bitmez sonsuz bir engin
Senin de bana gülüm bitmesin sevgin

Yanımda sen varsan herşey kabulüm
Sen yoksan yanıma gelmesin ölüm
Sensizlik bana en büyük zulüm
Gittiğin yerlerden dön artık gülüm
15 Ocak 1999 Cuma / Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Gülün Dikeni Olur

GÜLÜN DİKENİ OLUR
Yüreğinden geçtim
İnce kavisler çizdim
Gözlerine daldım
Acı zehirler içtim

*Gülüm demeye varmıyor dilim
Seni Sevmeye varmıyor elim
Sen bir adım yürüsen bana
Ben koşarak gelirim sana

Gülün dikeni olur
Benim de bir o kadar
Derdim, kederim, tasam var
Belki hiç bitmeyen
Bitse de unutmadığım
Benim de bir o kadar
Derdim, kederim, tasam var

Hor görme sevgimi
Sana verdim kalbimi
Kovma beni bağından
Boş çevirme elimi
*11.4.2000
2003/ Denizli

Emrah Kurt

GülüŖünle

GÜLÜŖÜNLE

ÜŖüyen içimi gülüşünle ısıttım...
Yağmursuz ovalardan,
Rüzgarsız dağlardan geçtim
Virane kaderime rotasız yollar çizdim.
Ayrılığa gözyaşı, AŖka bin ümit biçtim.
ÜŖüyen yüregimi gülüşünle ısıttım

Yollarda durdum, insanlara baktım
Herbirinin başında telaş, yüreginde yas
Ağlamak ve gülmek biz insanlara has
Ayrılığa varmak için yürüdüm durdum
Ağlayan gözlerimi gülüşünle kuruttum
GülüŖünle uyuttum uykusuz gözlerimi

GülüŖünle saplandı kalbime aşk hançeri
Ayrılığa vuslat, sılaya gurbet dedim
Sabrın sonu selamet, gönlüme sabret dedim
Ağusuna bal, zehrine şerbet dedim.
Saplandı aşk hançeri gülüşünle kalbime

İsmiini dudaklarımla camlara yazdım
Ayaz yedim rüzgârlara karıştım
vuslat umarken gönlüm habire
unuttum yokluğunu bile
Taktiri ilahi deyip kaderimle barıştım
GülüŖünle avuttum içimdeki boşluğunu

GülüŖün ıssız gecede parlayan ay
ve karanlıklara doğan güneşim lakin
Yüzleri yüzünde unutmak kolay
Bütün sevilere kalan umudum;
GülüŖünle ısıttım üŖüyen yüzlerimi
E.Kurt 04.09.2013 Gaziantep

Emrah Kurt

Gün Batımı

Eski anılara dalmış olsam
Yine gün batarken bir akşam
Güneşin seyrini yapma
Yanı başında ben yoksam

Güneşler batsın gözümde
Kalbimde batışına benzer
Ayak bastığım her yerde
Kulağımda sesin gezer

Her akşam güneş batarken
Buralardan erken erken
Sineye çekip gitmek varken
Yollarını gözlerim ben

Hatırlanacak çok şey var
Hatıralar yığın yığın
Mahkumuyum ölene kadar
Bu hüznü ayrılığın

Gün batarken yanımdan
Savrulup gittin adım adım
Çıkmamış olsanda aklımdan
Bir daha seni bulamadım

Sen her geçen gün yanımda
Olmasan da önemli değil
Batan güneş hep karşımda
Senin gibi vefasız değil

Sensiz başlayıp, sensiz biten
Bu kaçınıcı gün batımım
Ey sen! Uzaklara giden
Mahfetme artık hayatımı

Gün batımının ardından
Sensiz gecelere dalarım
Hayallerimi öldürsen de
Seninle yaşar rüyalarım
1999 / Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Güneşin Battığı Yer

GÜNEŞİN BATTIĞI YER
Beni candan sevenler
Gittiler birer birer
Onlardan geldi haber
Anılarımla beraber
Gidiyorum bu sefer

Mazide kalan günler
Beni bende bitirir
Güneşin battığı yerler
Bize ölüm getirir

Şafaktaki kızıl perde
Hergün derdime dert ekler
Güneşin battığı yerde
Sevdiklerim beni bekler

Giden günler gelmez geri
Ölüm Allah'ın emri
Mesken yaptım yüreğime
Güneşin battığı yeri

Battığı yerde güneşin
Yanıverir tüm bulutlar
Zamansız olsada gidişin
Asla tükenmez umutlar

Güneşin batışı kurtuluşum
Sonsuzlukta kayboluşum
Başlasa da yokoluşum
Budur benim varoluşum

17 Nisan 1999 Cumartesi Köy

Emrah Kurt

Güneşle Doğarım

GÜNEŞLE DOĞARIM
ben güneşle doğarım
karanlığı boğarım
ben güneşle batarım
karanlığa yatarım

Dünya dalıp giderken
Karanlık gecelere
Güneşle doğarım ben
Dağlara tepelere

Dumanlı dağlarından
Dünyayı ısıtırım
Hiçbir canlı tarafından
Kırılmadı ki hatırım

Herşey benimle uyanır
Aydınlığa boyanır
Karanlık yüzlerini
İnsanlar bende tanır

Güneş doğarken kuşluğa
Gözüm takılır loşluğa
Uçar gider ruh boşluğa
Can kurban böyle hoşluğa

Düşerim yollara erken
Güneşi ilk ben görürüm
Yaşamak için yarını
Ardıma bakmam yürürüm

□ 12 Aralık 1998 (22:28)

Emrah Kurt

Hala Yolundayım

HALA YOLUNDAYIM
İlk yazdan kalma düşlerime
Kar yağıdırıyorsun zamansız
Kırağı gibisin sevdiğim
Kardelen değilsin baharsız

Yolundayım hala sersemce
Her adım başında izmarit gençliğim
Sana harcanıyorum geceler boyu
Tüketsen hesapsız seveceğim

Yorulduğum bıçare oldum sevdanla
Yükün ağır geldi omuzlarıma
Söylesem de yolundayım hala
Geri dönüşlerim değil ki sana

Gözlerin belki bir an beni tanımayacak
Bakışların tepkisiz saçma sapan olacak
Usanan ben oldum bıaksana sen
Bitirdin bu aşkı sebepsiz yere

Rahatına bak keyfini çat
Gönlünü ferah tut sevdiğim
Gece gündüz yirmi dört saat
Hala yollarında tozan benim
□□ Denizli Temmuz 2002

Emrah Kurt

Harabe Gönüm

HARABE GÖNLÜM

Ne merdiveni var nede basamak
Kimse istemiyor orda yaşamak
Eski sahibi yok burdan taşındı
Gide gele harabe gönüm aşındı

Toprağa gömülmüş kapı eşiği
Sallanır durur hasret beşiği
Yıkılışları sorarsan eğer
Kapı komşusu, yandan bitişiği

Yağmur yağınca bacası damlar
Kapısı sökülmüş kırılmış camlar
Gitmiyor acılar, bitmiyor gamlar
Senin halinden sevenler anlar

Boyası solmuş tavanı dökülmüş
Sıvası havlamış, tahtası sökülmüş
Bin kere ağlamış, bir kere gülmüş
Dermanı tükenmiş beli bükülmüş

Hasretle kavrulmuş sevmesi suçmuş
Rüzgarla savrulmuş çatısı uçmuş
Sevenler sevdiğine kavuşmuş
Başından dertleri yeni savuşmuş

Ortada kurulu hasret masası
Hiç eksik olmaz derdi tasası
Boşalsada hergün gönül kasası
Sevmektir her zaman onun yasası

Feryadı duyulmaz dili kilitli
Geçenler uğrarda eli kibritli
Olsa da bombalı dinamitli
Gönüm sevecektir bin bir ümitli

Yıllardan beri tütmez ocağı
Yalnızlığı sarar eli kucağı
Yıprandı artık köşe bucağı
Bilinmez ne zaman duracağı

Harabe gönüm yalnız dolaşır
Her türlü dertler ona bulaşır
Sevdalar yol bulur sana ulaşır
Düşünceli eller kafamı kaşır

Yıkıntı olsada gönümün evi
Mum ışığı gibi yanar sönmez alevi
Öldürdü içindeki devi
Sevdalar yaşadı efsanevi
Ekim 1998

Emrah Kurt

Hasret - Vuslat

HASRET (VUSLAT)

*Böylesi aşık olduğum için sana ben
Ağrıma gidiyor umursamaz hallerin
Belki de gülmeyi denemeliyim yine
Sevgine ve sana, ayrılıklara rağmen
*

Yine seni andım bu yağmurlu gecede
Elimi değemem ki ıslanan saçlarına
Yarım kalmış ümidim yazdığım her hecede
Olmasa da muradım, sevgim varır yarına
*

Sensiz farkı yoktur gecenin ve gündüzün
Sensiz tadı yok ki ne baharın ne güzün
Aynalarda kalmış hayalimdeki yüzün
Ağlayışın olur yüreğimde bin hüzün
*

Hepsi anı olmuş her ne varsa mazide
Uğruna yanmışlığım bitsin artık sencede
Karşılıksız kalmış sevgim her terazide
Hiç değerim yoktu nazarında bencede
**

Son çare gelmişim dayanmış kapına
Anlaki yine sana ihtiyacım var benim
Hasretinle savurma bu kalbi yangınlara
Nerde olursan ol sevdam koşar yanıda
**

Öylesine bir aşk ki atıp durur göğsümde
Sana kavuşmak için aşar bütün dağları
Mecnunun yandılarıyla kalması boşa değil
Varsın hep yarınımda dünümde bugünümde

Hasretinle yalnızım bekliyorum burada
Neden çekip gittin birşey yokken arada
Söyle mutlumsun, benden ayrı orada
Huzur bulamazsın ne şan ne de parada

Çaresizlik sarmalı sarmış dört bir yanıımı
Gül dediğim akıtır diken diken kanımı
Sevgimi nefretmidir nedir bunun tanıımı
Hasretine hapsetme bağışla bu canımı

Yıllar yılı hep seni özlemekle meşgulüm
Dön gel gurbet ellerden bitsin artık bu zulüm
Vadem dolmak üzere bekler başımda ölüm
Gelip sen çal kapımı murada ersin gönlüm

Bu hasretin sonu sanki ölümle biter
Oysa umarsızlığın ölümden de beter
Kahır, çile, ızdırap yeter sevdiğim yeter
Gönül vuslatına artık kavuşmak ister
*2002 /**6 temmuz 2004 salı ***24.07.2023

Emrah Kurt

Hatıralar

HATIRALAR

Hiç özledin mi mazinin derinliklerinden
Gülümseyerek andığın bir hatırayı
Vurulur kalbin en can alıcı yerinden
İçine akıtırken gökteki dolunayı

Unutulur gibi değil ki hatıralar
Her insan mazidinde bir teselli arar
Her bir hatırlayışta yüzler kedere dalar
Hatıraların izinde ağlar günlerce ağlar

Arzu, istek ve ihtiraslarımız büyük
Teselli yumağı hayellerimiz ne küçük
Mazi çölünde hatıralarımız kırık dökük
Anılınca kalıyor mu dudaklarda gülücük

Acıda olsa hatırlamak bazen güzeldir
Mesut olmak ve gülmek insanın elindedir
Geçmişin yüreğinden kopmuş birer hayeldir
Hatıralar ömürleri fırtınasız bir yeldir

Kalbini limana çek demir at anılara
Hepside güler yüzlü bırak kendini onlara
Kalbin ilacıdır olmazsa kanar yara
O ulaşılmaz saadeti hatıralarda ara
2000 Denizli

Emrah Kurt

Hayaller

Hayaller satın aldım
Hiç kimsenin kurmadığı
Bir dünyada yaşadım
Zamanın durmadığı

Biliyorum yakındır bana
Kanıma susamış bir ölüm
Er veya geç uğrasa da
Ben hayallerde ölürüm

Artık gözlerim keskince
Bakışlarımda gizli bir mana
Baktığında ince ince
Hayallerimi anlattır sana

Gün gelecek ruhum bir gün
Esiri olacak ölümün
Kazmayın istemem mezar
Beni hayallerime gömün
20 Ocak 2000 Pazar(00:05)/Denizli

Emrah Kurt

Hayatın Anlamı

"Bu dünya hayatı hakikatte sadece bir oyun ve eğlenceden ibarettir; Âhiret yurduna gelince işte asıl hayat odur; keşke bunu bilselerdi!" Ankebut Suresi, 64.Ayet meali

HAYATIN ANLAMAMI

[Nasılsa hayat bomboş
Hadsiz ye iç eğlen coş
Kafa bi milyon sarhoş
Partiden partiye koş]

Hayatın bir anlamı var
Bu dünya insana dar
İyiliktir tek kalan kar
Dost ararsan Allah yar

Ayetlere sağır ve kör
Gel olma Hakkı nankör
Duy anla bil gerçeği gör
Günahlara duvarlar ör

Ne olursan ol yine gel
Hiçbir şey değil engel
Tövbe edip Hakkı yönel
Anlar göz dil, kulak ve el

Doğum ölüm arası yol
Bu hayatın fitnesi bol
Doğru ol hiç yapma rol
Kul olacaksın Allah'a ol

İsyankar olma ey insan
Sonun ölüm şah olsan
Hayatın anlamı iman
İbadet et Rabbini an
□03.06.2023

Emrah Kurt

Hayranım

Beyaz bulutlar kadar ırak
Mavi denizler kadar berrak
Uzak yıldızlar kadar parlak
Gözlerine hayranım senin

Her hecesi bir haçer sayılan
Bu yalan dünya kadar yalan
Seni erişilmez kılan
Sözlerine hayranım senin

Bahar yağmurlarıyla gökten süzülen
Her defasında sevinçle gülen
Bir kere de olsa bana üzülen
Yüzlerine hayranım senin

Fikrimi yorsam da bilemediğim
Ne kadar baksam da göremediğim
Bir türlü sırrına eremediğim
Gizlerine hayranım senin
Emrah Kurt-1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Hazır Değilim

HAZIR DEĞİLİM

Ölmeye hazır değilim henüz
Bu kış mevsiminde soğuk yollarda
Kolay ölemezmiş ölsede insan
İki bayram arasında

Anladım hiçbir şey değmez üzölmeye
Daha yeni başlıyorum gülmeye
Ustelik genç genç bir anda böyle
Hazır değilim gömölmeğe

Memleketime gitmeliyim
Bayramlarda el öpmeliyim
Anne baba bakın! işte ben geldim
Ölmeye hazır değilim

Pesimden koşturup durma ecel
Aldığım nefesleri isteme bedel
Yine gelirsen rüyalarda gel
Uykularda ölmek çok daha güzel

Anam babam, kardeşlerim
Olursem onları nasıl özlerim
Gerçek olmadan hayallerim
Ölmeye hazır değilim

Bensiz olmadan yaşarsınız belkide
Ben siz olmadan yaşayamam ki
Yazı yazılmışta, emir verilmişte
Ben ölmeye ta dünden hazırım sanki

Memletimde mevsim baharken
Başımda deli rüzgarlar varken
Yaşanmamış günlerime ağlarken
Ölmeye hazır değilim ki ben

Her biri can ciğer yarısı
Yeğenlerim var dünya tatlısı
Üstelik dayıda derken bazısı
Ölmeye hazır değilim açıkçası

Ağaçlar yaprağını dökermiş güzün
Çekermiş yüzlere sarı bir hüzün
Peşinden koşarken her tatlı düşün
Ölmeye hazır değilim bugün

Her ne kadar bahtiyar gibi görünsem
Ağlayan duygularıma vuramam ki gem
Her siyahın yakıştığını söylerdi Annem
Hazır değilim kefen giymeye

İsyan etmek gibi olmasın Allah'a

Yolun başındayım ve henüz gencim
Hem askerliğimi yapmadım daha
Mezardaki talime razı değilim

Memleketten yolumu gözleyen
Sevdiklerim var görmem gereken
Onları herşeyden çok severken
Bu hasret son bulmalı ölmeden

26.12.1999 Pazar (22:30) Denizli

Emrah Kurt

Helâlinden

HELÂLİNDEN "Anama ve Babama"
Güneş doğar sokaklara
Ağaç dallarında kuşlar ötüşür
Yağmur yağar bulutlardan
Analar sofrâ kurar besmeleyle
Bir baba harçlık verir evladına
İşçiler işlerine güçlerine giderler
Okur, çalışır, didinir insanlar
Helâlinden ekmek yerler

Rızkı veren Rahman'ın adıyla
Kepenler açılır, kilitler açılır
Kalpler şükürle çarpar, tevekkülle
Bir duvar ustası alınterini dizer
Gözlerden ırak olsada kullar
Hâkkın hukukunu daim gözetirler
Selamlar verilir, selamlar alınır
İyi niyetten başka ne gelir elden
Ekmeğini aşını böler insanlar
Yüz yüze gelir güler insanlar

Ana, baba ve çocuklarla şen dünya
Sevmeye önce nereden başlamalı
Ve hayatı nasıl yaşamalı helalinden
Herkesin kalbinde vicdanının aynası
Ve yüzlere düşerken iyi niyetin ışığı
Her daim doğruluğu haklı kılar insanı
Bazen sorular da cevap olur sorana
Hayat kadar bir ölümden helâlinden
□□ 10.8.2023 Salı

Emrah Kurt

Hep Gül

HEP GÜL
Sen her zaman gülmelisin
Bırak acıları düşünme boş ver
Üzölmek nedir tatmamalısın
Sen bir ömür boyu huzurlu olmalısın

Gözyaşların akmasın
Yanağın ıslanmasın
Sevdadan sevdaya koş
Kalbin hiç yorulmasın

Hiç tanıma geceleri
Günler var göreceğın
Karanlıklardan dümen kır
Güneşe pupa yelken

Hiç bir şeyin eksik kalmasın
Her şeyi yaşamalısın
Çılgın, deli ve uçuk
Akıl , yürek ve kader sende

Gülümsemeli gözlerin
Tuzaksız olmalı kaderin
Bunu da isteyemezsin
Halini gör düşenlerin
2000/Denizli

Emrah Kurt

Hep Yarım Kaldı

Neye tutunduysam kime bağlandıysam
Hep yarım kaldı, hep yarım kaldı
Yaşadığıma mı yansam yaşamadığıma mı
Tam olamadı hiç, hep yarım kaldı

En güzel yıllarım gitti gelmiyor
Sever dediğim kıymet vermiyor
Ağlar hep yüzüm neden gülmüyor
Mutluluklarım hep yarım kaldı

Sabırla beklerim sabah olacak
Güneşim ufuktan ha doğdu doğacak
Karanlık dünyama ışık yağacak
Beklenen şafaklar hep yarım kaldı

Birinin birinden yokken bir farkı
Bilmem ki hangi güzel kalbimi çaldı
Her gidenin ardında bir hicaz şarkı
Dilimde türküler hep yarım kaldı
2002/ Denizli

Emrah Kurt

Herşeye Rağmen

HERŞEYE RAĞMEN

Her şeye rağmen hayatı seviyorum
Yeni doğan güne selam vermeyi
Kuşlara, çiçeklere gülümsemeyi
Sana 'Merhaba' demeyi seviyorum

Kalsan da içimde sancı
Olsan da bana bin yabancı
Her şeye rağmen seni seviyorum
Değilsin gönlümde kiracı
Kalıcısın sonsuza dek

Gülüşün gönlüme cennet huzuru
Hep sana gelirim koşar adım
Dileğimsin, duamsın, muradımsın
İsterim isminle anılsın adım

Ne olur sevdiğim bana inansın
Güneşim, ayım, aydınlığımsın
Zaten hayat sevginin bahanesi
Herşeye rağmen seviyor insan

Hayatın tadı yok demem
Canım sıkılsa da sevginle varım
Baharımsın, ümidimsin, yarınımsın
Çektirsen de cehennem azabı

Yolumsun, yönümsün, pusulamsın
Nankör değilim sevgine
Her şeye rağmen seviyorum
Gülüşünden haz duymayı...
□ 2002 Denizli

Emrah Kurt

Heves

HEVES

Ŗu gözlerim seni seçti
Bütün ömrüm boŖa geçti
Bu zavallı yüreğimi
BakıŖların deldi geçti

Sevdan gönlümde yasaklı
Olmaz artık gizli saklı
BaŖımdaki yarım aklı
Güzelliğin aldı geçti

Gül yanaklı bal dudaklı
İçimde duygular saklı
Olmasamda senden haklı
Ŗu ömrümü çaldı geçti

BakıŖıyla yeller esti
GülüŖü bana nefesti
Öylesine bir hevesti
Birden bire geldi geçti

Sever diye umutlandım
Her cefasına katlandım
Hevesleri gerçek sandım
Beni derde saldı geçti

Heves edip de yanıldım
Mecnun diye anıldım
Deli divane sanıldım
El halime güldü geçti
□□02.09.1996 Pazartesi

Emrah Kurt

Hikaye

HİKÂYE { Afrika'ya ithafen }
Merdiven balkon bitişik
Evimizin önü bütün bir dünya
Güneş Dikmen'den batardı
Kavak ağacının serin gövdesi vardı
Ve yapraklarının hisırtısı kulaklarımda
Serçeler öterdi horozlardan evvel
Sabah güneş doğardı penceremize
İçim ısınırdı bulutlar falan hikâye

Sonra el çekti Melekler, düştüm
Çocukluk düşlerimden, büyümüştüm
Ağlamıştım, gülmüştüm, ölmüştüm
Ve uyandım birden bire düşlerden
Kendi kendime sordum; Neden?
Neyin peşinde koşturuyorum?
Uğraşıp duruyorum niçin ümitsizce
"-Bir aşk ve sinema için mi"

Ömrüm aşinasıdır bekleyişlerin
Gelişlerin, gidişlerin, özleyişlerin
Siyah-beyaz kadar zıt ve imkansız
Ne gidilir ne gelinir kaf dağının ötesi
Afrika uzak memleketti velhasıl
Böylesi filmlerde olurdu yalnız
Yarım kalan aşklar gibiydi Hayat
Senaryodan değil hikayeden yaşandı

Uyanmaz olaydım büyümez olaydım
Hangi film kader kadar can yakar ki
Herkes hayatının başrolünde anladım
Rüyalarda yaşanır ihtimaller artık
Ve bir sabah Dikmenden doğduğunda
Kopacak kıyamet, duracak kalbim
Velakin akibetim ayan beyandı
Güneş, bulut, Hayat, ölüm hikâye
☐ 29.10.2015 Antep
☐ 20.09.2023 Şebiri

Emrah Kurt

Hor Görme

"Ey İnsanoğlu, Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen ne yeri yarabilirsın (ne de) boyca dağlara erişebilirsiniz" İsrâ Suresi 37.Ayet Meali

HOR GÖRME

Mülkü yoksa fakir görme
En muhtaç olanlar zengin
Hor görme, hakir görme
Mütavaziler olsun dengin

Gelip geçer makam mevki
En yüce taht saygı sevgi
Sevilmek için önce sev ki
Gönül yurdun olsun engin

Had bilmez kalp özürlü
İnsanlar var türlü türlü
Siyah beyaz güler yüzlü
Ahde vefa olsun rengin

Hak katında insanlar bir
Hiçbirini görme hakir
Şeytan işi benlik, kibir
Ahiret var, bekler kabir
Nefsin ile olsun cengin

Ş.karahisar/ 6.9.2021

Emrah Kurt

Huysuz Çocuk

HUYSUZ ÇOCUK

ben hala çocuğum
dokuzundan gün almamış
sekizinde yalın ayak
hayatı tanımak , yaşamak
öylesine bir adam olmak
seninle büyümek istiyorum

elim yüzüm toz-toprak
hala çocuğum işte
gülmeyi deneyen ağlayarak
en çokta babasının verdiği
bisiklet vaatlerine kanan
ve sıvası dökülmüş evlerden
çaldığı çıtalarla yarım yamalak
uçurtmalar yapan
fakat asla uçuramayan

hala çocuğum , uykusuzum
yanında annesi olmayınca uyanan
yatağından kalkan;
ve pencereden odaya süzülen
alacakaranlık gölgelerin oynaşmasından
korkuveren , tedirgin olan
başını yastığa gömüp
yorganın altına gizlenen korkak

hala çocuğum , huysuzum
inadım inat diyorum
ağzımda düdüğüm öttürüyorum
ve sana bağlanıyor nazarım
gücüm yettiğince seviyorum
dedim ya hala çocuğum
haklısın...
galiba birazda huysuzum
☐ 24.08.2002 / Denizli

Emrah Kurt

Hüzün Denizi

HÜZÜN DENİZİ

Ne yelkenim var ne küreğim
Hüzün denizinde bir gemiyim
En dibe saplanmış yüreğim
Sanki içinde boğulmuş gibiyim

Okyanustan daha derin
Gözyaşlarım oldu deniz
Hayallerim geri gelin
Bu kadar derinde yüzemeyiz

Ey kalbimde kalan hüzün
Yabancı değil bana yüzün
Hayallerim haydi yüzün
Boğuldukça beni üzün

Etrafta yok ne bir balık
Nede dost yüzlü bir tanıdık
Belliki tek başınayım
Ben bu hüzün denizinde

Kalmışım hüzün denizinde
Bir dev gibidir dalgalar
Bulutlar üstüme geldiğinde
Kalbimde kopar fırtınalar

Dertlerin kasti neydi ki bana
Nasıl düştüm bu ummana
Tepemde kopmadan fırtına
Sığınmak gerek bir limana

Sonu gelmez dertler içinde
Kıvrandım kaderin elinde
Yalnızlığın derin hiçliğinde
Boğuldum hüzün denizinde

Hüzünler yıkamış kalbimi
Fırtına batırmış gemimi
Görende yok bu halimi
Nasıl kurtarırım kendimi

Günden güne çoğalıyor
Bu deniz beni bunaltıyor
Dibinde benim yatıyor
İçinde kalbim hep atıyor

Bir çıkış olmalı mutlaka
Yalnız kalamam ben burada
Gözyaşlarım aka aka
Altımda kaldı tek bir ada

Etrafımda yok bir kara

Hüzün denizi dört bir yanı
Dostlarım bakın düştüm dara
Kayıptır sorup arayanım

O benim içimde yüzer
Ben onun içinde yüzerim
Kalbimde çoğalır hüznler
Kendimi onlarla üzerim
6.7.1999 Salı(10:40)

Emrah Kurt

İçime Atarım

İÇİME ATARIM

İçime atarım herşeyi
ve zamansız ayrılığı
Orada bekler ölmeyi
Kalbimin çılgın sevdalığı

Ağlarım bir başıma kaldığımda
Biliyorum kusurlu benim bu aşkta
Birde beni terkettin ya
İçime atarım kalır orada

Derdimi nasıl anlatayım
Ne söylesem yetersiz kalır
Zamansız gidişin var ya
İçime atarım orada kalır

Artık aşktan yana yorgunum
Düşünceler içinde durgunum
Sitemkârım sana dargınım
Yinede hasretine vurgunum

Hep yalnızdım bu hayatta
Sensiz kaldığım he akşamda
Haksızlığa uğrasamda
Sen haksızsın diyemem

Canımı aşkınla yakarım
İçime akar gözyaşlarım
Unutsam yine hatırlarım
Daima içimde saklarım

Her akşam gömülüp sessizliğe
Alışırım yokluğuna sensizliğe
Bekle kalbim birgün gelecek diye
Ümitlerim yarım kalmış içimde

Hasret mi duyayım sana
Nefret mi edeyim senden
Bir küçük umut ve bana
Hepsini atayım içimden

Ah! Ben ne aptal deliymişim
Titrerdim kalbim aşkınla
Ne arıyordum neydi ki işim
Gizlerim içimde artık sen anla

İnsan yaşamaya görsün bir
Ayrılıklarla yorulur tükenir
Bana yaptığın haksızlıklar
Mahşere kadar içimdedir
2.8.1999 Cuma(9:15) Köy

Emrah Kurt

İki Gözüm - Seni Çok Seviyorum (akrostiş)

İKİ GÖZÜM
(Seni_Çoks_eviy_orum)

"Seven sevdiğine sevdiğini söylesin"
Hz. Muhammed (s.a.v)

S evgin kalbimde yanarım
E ğer varsan bende varım
N erdesin seni ararım
İ smin dilimde ağlarım
□□
Ç aresizim sende çözüm
Ö lmaz senden ayrı özüm
K ırmam seni yemin sözüm
S ensin benim iki gözüm
□□
E lime başını yasla
V efasızlık etmem asla
İ lgim bugüne kıyasla
Y arın olur daha fazla
□□
O lsamda ben senden ayrı
R üyaların çıkmaz hayrı
U mutlarım ayrı ayrı
M utluluğum sende gayrı
M elek yüzlüm dön gel gayrı

EmrahKurt-1998/Şebinkarahisar

Emrah Kurt

İman Yolu

"Allah'a iman edip ona sımsıkı sarılanları ise (Allah), kendisinden bir rahmet ve lütfâ kavuşturacak ve onları kendisine varan dosdoğru bir yola iletacaktır." Nisâ Suresi 175.Âyet meali

İMAN YOLU

Haklı haksız, haksız haklı
Olurmu hiç kullan akli
Hâk katında kalmaz saklı
Haksızlığı bilir Allah

Şenden olmayana ölüm
Ölmeyene reva zulüm
Böyle düşünene sözüm
Zalimleri ezer Allah

Mülk, mevki makam tuzak
Gel Allaha olma uzak
İman rızık, dua erzak
Her müşgülü çözer Allah

Can yakanın canı olmaz
Zulmeden felah bulmaz
Masum ahı yerde kalmaz
Zorbalığa kızar Allah

Sahibine döner hile
Amel olmaz yalan ile
Doğruluk hayra vesile
Oyunları bozar Allah

Dünya ahirete liman
Sonsuzluğa akar zaman
En büyük lütuf iman
Gönüllere yazar Allah
□□ 23.09.2015 Antep

Emrah Kurt

İnat

İNAT

Gelmeyenlere inat
Bekleyenler vardı yollarda
Ölümcül vedaların mirasıydı
Omuzlarına vurulan yük

Sevmeyenlere inat
Aşka inananlar da oldu
Nedensiz hasretlerle yaşayıp
Özlemeyi kader sandılar hep
Emrah Kurt -2002/Denizli

Emrah Kurt

İncinir Ellerin

İncinir ellerin dikenden
Güle dokunmak isterken
Vazgeç gülüm yol yakinken
Tebessümlerden birşeyler umarken
İncinir ellerin dikenden

Sana göre değil bu serüven
Çok olur kalbini üzen
Gülü koparır her gülüm diyen
Belli değil seven sevmeyen
Sana göre değil bu serüven

Sen daha açmamış taze çiçeksin
Amaçsız aşklara göre değilsin
Sevgi ekip sevda biçmelisin
Aşk oyunlarını nereden bileceksin
Sen daha açmamış taze çiçeksin

Yalana uğramamış bir kalbin var
Gerçek bildiklerin hep masal çıkar
İnsanlar her yüze dostça bakar
İşlerine gelmezse düşman olurlar
Yalana boyanmamış bir kalbin var

Toz pembe hayaller içindesin
İstersin ki gördüğün bütün güllerin
Tomurcuklarına dokunsun ellerin
Acı çekmek nedir bilmezsin
Toz pembe hayaller içindesin

Günübirlik aşklar hep maceradır
Çaresiz bırakır günlerce ağlatır
Dünyanın binbir türlü hali vardır
Belli değildir kim kimi aldatır
Günübirlik aşklar hep maceradır

Aşk acısıyla bir gül gibi solarsın
Günlerce gecelerce ağlarsın
Mutluluğu sahte sevgilerde ararsın
En ufak şeylere ümit bağlarsın
Aşk acısıyla bir gül gibi solarsın

Sen ki yaşayacağın günleri düşün
Herkes neşe vermeli gülüşün
Mutluluk olmalı en kötü düşün
Sana yakışmaz keder ve hüznün
Sen ki yaşayacağın günleri düşün

Yorulur yüreğin sevgiden
Nefret edersin sevdiğinden
Düşersin hüznünlere bilmeden
Bir hayat yaşarsın gülmeden

Yorulur yüreğın sevgiden

Vazgeç gülüm vazgeç yakınken yol
Yanışlara meyletme hep kendin ol
Kimseyi göremezsin yalancılardan bol
Aşklarda oynanır en sahte rol
Vazgeç gülüm vazgeç yakınken yol
(16 Nisan 2001 Pazar/Denizli)

Emrah Kurt

İnsanlık

İNSANLIK
Hoş lafların arkası boş
Hakikat gizlenmiş kuytularda
Yalan meydanlara inmiş
Dillerde sloganvari tatlı sözler
Putlara tapınıp durur insanlık
Terkedilmiş iman ve kulluk
Sinmiş doğru söyleyenler sinmiş
Küfür kafirlik alameti lakin
Kendine sövdüren pek şöhretli
Seküler insanlık modelinde
Ahlak yoz, vicdan toz, zeka koz olmuş

Nasibi yok insanlıktan yazık!
Kafası karışık ve kalbi bulanık
"Yüksek" eğitilmiş çik cahillik
İki ayaklı ve iki kollu üstelik
Pek akademik ve ergonomik
Kibarlık kibir adamına göre
Velhasıl bütün değerler kirlenmiş
Mevzu bahis değil tevazu
Görünüşte herkes insan ama
Riya yüzlerde birer maske (olmuş)
Menfaat geçer akçe tüm sözlerde

Liberal demokrat hümanizmalar
Güya her derde deva aforizmalar
Işığı renkli gösteren prizmalar
Yoksa çizilir olmayan karizmalar
Köleliğin pençesinde insanlık
Modern çağ zindanlarında
Karanlık aydınlığı yutarken
Kalpler müteessir ve bitap düşmüş
Gözle değil gönülle bakmalı
Her suretin bir aslı var kavramalı
Hala yaşıyoruz insanlığımız.
□□06 Nisan 2023

Emrah Kurt

İşgalcisin Sen

İŞGALCİSİN SEN

Yıkıldım dağıldım parçalandım ben
İşgale uğradım yağmalandım ben
İşgalcisin gülüm işgalcisin sen
Halden anlamazsın taş kalplisin sen

Gülüşlerin senin topun tüfeğin
Bakışların ise ecel kurşunu
Al götür kalbimden neyin varsa al
Çek git artık sona ersin bu işgal

Biliyorum suçlu hatalıyım ben
Neden ki sana sevdalıyım ben
Herşeyinle ki ellerinsin sen
Oysa ki kalbimde işgalcisin sen

Hadi gülüm hadi yollan kalbimden
Onca çile çektim bilmem ki neden
Nefrete susayan o gözlerinden
Hep ben oldum hep ben zehirler için

İşgalcisin sen gönül yurdumda
Ne buldum ki sana aşık oldum da
Ablukan altında tüm hayallerim
Sanma huzurluyum ben yokluğunda

Talancısın sen vurdumduymazsın
Feryad etsem de inan duymazsın
Ağıtlar yakarım sensiz geceye
Çekerim hasretini kader utansın
(düz okuma)
Ben kaçarken senden köşe bucak
Sen karşıma çıkıyorsun bazen apansız
Zor gelir gülüm bana bundan sonra
Bir daha hüsrana yaşayamam
Geceler boyunca uykusuz kalıp,
Adına isyan türküleri yakamam
(nakarat)
İşgalcisin gülüm işgalcisin sen
Halden anlamazsın taş kalplisin
Her şeyinle ki ellerinsin sen
Oysa ki kalbimde işgalcisin sen
2002/ Denizli

Emrah Kurt

Kader Ağları

KADER AĞLARI

Kader ağlarını bir bir örünce
Yıllardan sonra beni görünce
Karşıma geçipte bana gönlünce
Güler misin, ağlar mısın ?

Örmeye başladı kader ağını
Aşarak geldim hasret dağını
Eline verdiğim gönül bağını
Çözer misin, bağlar mısın ?

Kaderimiz bizim ayrılık sürgün
Ela gözlerine hasretim hergün
İsyan edipte kadere birgün
Susar mısın, çağlar mısın?

Kurulan hayaller kaldı yarına
Ayrılık acısı gider ağrıma
Hasret ateşini basıp bağıma
Yüreğimi dağlar mısın?

Kader ağlarına atmış düğümü
Hatırladım ağlayıp güldüğümü
Duyarsan birgün öldüğümü
Siyahları bağlar mısın ?
1999

Emrah Kurt

Kal Desende Giderim

KAL DESENDE GİDERİM
kal desende giderim
durmam beş dakika yanında
yüzümü dökmem suratta yapmam
kal desende giderim bakmam ardıma

hayallerin var senin uçukça
kal desende giderim kalbinden
son sigaram gibisin şu anda
başım duman haylim haylim

kal desende giderim
ciğerimin kopma vaktisin
kaderimde rüzgarlarım olsa da
sen fırtınam değilsin ki

neyim kaldı ki sende
muhtıra gibisin ömrümde
giderim be kal desende
bir ayrık otuyum kalbinde

uğrunda ölen miyim
kapıda kölen miyim
kal desende giderim
söyle senin neyim

yoksun gözümde değilsin eskisi gibi
olamadın kalbim de "gonca"
kal desende giderim yanından
sensizlik mezarına.
□ 2002/ Ddenizli

Emrah Kurt

Kalbim

KALBİM

Bir su gibi aktı ömrümden yıllar
Anılar maziden bana el sallar
Yapraklar sarardı geldi sonbahar
Uzak bir diyara savruldu kalbim

□□

Bir delilikmiş oysa aşk bildiğim
Ne gam yinede pişman değilim
Yalnızlık dağında donarken beynim
Aşk ateşiyle kavruldu kalbim

□□

Sonsuz bir boşluğa dalar gözlerim
Ümitsiz bir sevdayı bekler özlerim
Elimi kolumu hep bağlar kaderim
Hep boş hayallerle avundu kalbim

□□

Bir sevgi ekti ayrılık biçti
Tarifsiz kederler hep onu seçti
Ne acılar tüketti ne çöllere geçti
Hüsran denizlerinde boğuldu kalbim

□□

Gözümde bir damla yaş akmazken
Denizler satın aldım sevgililerden
Kurtulur ümidiyle herşeye rağmen
Yinede sevgiyi savundu kalbim

□□

Aşk nasıl şeydi bilmezdi kendi
Bir anda ateşiyle yanıp küllendi
Yok mu bir kul deyip sevgi dilendi
Bütün kapılardan kovuldu kalbim

(1999/Denizli)

Emrah Kurt

Kaldır Aradan

"Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı (farklı ve değişik) olması da O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, bilenler için gerçekten ayetler vardır." Rum Suresi 22. Ayet meali

"Arabın Aceme, Acemin Araba; siyahın beyaza, beyazın siyaha bir üstünlüğü yoktur. Üstünlük ancak takvadadır" Hz. Muhammed (s.a.v)

KALDIR ARADAN

İrk perdesini kaldır aradan
İnsan olarak yaratmış Yaradan
Arş-ı âla yüce, gökten karadan
Cisim perdesini kaldır aradan

Her biri bir ayet yetmiş iki ırkın
Senin de birinden yoktur ki farkın
Anılmaz iken anılır olduysa adın
İsim perdesini kaldır aradan

Son kitap Kurân indi Allah'tan
Takvaya yol olur tövbe günahtan
Ne üstün ne eksik beyaz siyahtan
Kavim perdesini kaldır aradan

Şeytan ateşten, Adem topraktan
Değil mi vareden hepsini yoktan
Yüz çeviren olma, Kurândan Hâktan
Kibir perdesini kaldır aradan

Çıkılan yolların sonu hep karanlık
Bataklıkta çırpınır durur insanlık
Güneşler doğacak aralansa bir anlık
Zifir perdesini kaldır aradan

Seni, beni, alemi bir yaratan var
Kalbe siyah lekedir kibir günahlar
Tövbe ile aydınlanır sabahlar
Küfür perdesini kaldır aradan
17.01.2023

Emrah Kurt

Kar Ağıdı

KAR AĞIDI

Yollar aştım dağlar aştım vardım
Bu şehirde martılar bile yabancı
Oysa çok eski bir umuttu sevda
Sahilde dalgalar yüzümü yaktı
Sorsanda diyemem aşkın tarifini
İki kişinin cevabını bilemem lakin

Seni aradım şehirde adım adım
Ayak izlerini yollarda, sokaklarda
Yağmurlar, karlar, çığlar yağsada
Aylar, mevsimler yıllar geçsede
Kalbimdeki sevgin duruyor hala yerinde
Gül dikensiz, bu gönül de sensiz olamaz

Bir imkansız düş olur sevdan
Yürürüm yollar sana ulaşmaz
Yüzümde yarım kalır gülüşler
Bütün ihtimallerin bittiği yerde
Hasretin sessizce yağar içime
Yüzün sulara karışır hayal olur

Kendi derdinde bütün insanlar
Oysa şehirde bir ben garibim
Sevilmekte yetmiyor, sevmek gerekmiş
Anladım ki iki kalp bir sevgiye eşmiş
Çünkü aşk da karşılıklıdır herşey gibi
Budur bütün insanların ilk öğrendiği

Bir otogar kahvesinde akşam olur
Geceye varmadan şehri kar bürür
Sahilinden sulara gömülür ümidim
Aşka dair ne varsa sanki ölür
Dağılır adına kurduğum düşler
Bir otogar kahvesinde sabah olur
□ 16.01.2015 Cuma/Maraş
□ □ 05.11.2023 Pazar/Şebiri

Emrah Kurt

Kara Toprak

KARA TOPRAK

Çocukken az mı öptüm seni
Yüzüstü düşerdim üstüne
Dizlerim kanardı ağlardım
Her şeyi sana bağlardım

Sonra büyüdüm
Yürür oldum üzerinde
Ayakta durmayı ve kara sevdayı
Senden öğrendim

Fidanlar diktim elimle
Yemişler umar oldum senden
Anladım ki istenmezmiş
Hiçbirşey verilmeden

Yağmurlarla sulandığında
Ben de ıslandım o yağmurlarda
Hayata direnmek zorunda kaldığımda
Baktım sana ve çamurlaşmana
Ama ben senin gibi çamur olmadım

Ahdım olsun ki kara toprak
Hüzün türküleri yok bundan sonra
Bağıracağım özgürce bağrında
Ve sevda gülleri dikeceğim
Gelip geçen koklayacak

Dağların var hasret çektiren
Dağların var güldürmeyen
Ayrılıklar yaşatır durursun
Biz çaresiz insanlara
Hep salıverirsin bizi acılara
Herhalde yüzü bu yüzden kara
Emrah Kurt - 2000/Giresun

Emrah Kurt

Kardan Adam

KARDAN ADAM

Bir acayip zamandı kara kıştı Şebin'de
Aşık oldum kalbim kaldı iseli kızın birinde
Ellerimin ikisi pantolonumun cebinde
Beklemeye koyuldum bir çınarın dibinde

Kediler ve köpekler dönerken etrafımda
Bir soğukluk hissettim yanan her tarafımda
Bir vakit kala kaldım öylece hareketsiz
Hazırlıksız gelmişim paltosuz ve ceketsiz

Ay ve güneş dönerken kendi yörüngesinde
Hergün soğuk olurdu şehrin bu bölgesinde
Uzarken eziyetim çınarın gölgesinde
Sarardı umutlarım çöpçünün süpürgesinde

Soğuşun tesiriyle oynarken çenelerim
O an gözümde geçti yıllanmış senelerim
Düşen her kar tanesiyle yanarken sinelerim
Sana olan çağrımı "Gel" diye yinelerim

Gel sevdiğim bekletme yaza çevir kışımı
Bekleterek yok ettim bak bütün telaşımı
Kar taneleri usulca ıslatırken başımı
Ellerimle siliverdim akarken gözyaşımı

Kediler ve köpekler çöpleri bölüşüyorlar
Tarifsiz duygularım içimde üşüyorlar
Kar taneleri üstüme yine de düşüyorlar
Serçeler üzülürken kargalar gülüşüyorlar

El ayak çekildi bomboş kaldı sokaklar
Yandı sarı lambalar dumanlandı bacalar
Lapa lapa üstüme yağdıkça yağdı karlar
Ölmeden kefenlendim saçıma doldu aklar

Burnumun uç noktası karşılarken rüzgârı
Ve birden öldü ümit karlar oldu mezarı
Neden verdin Allah'ım böyle günde bu karı
Kar değilde yerine gönderseydin o yarı

Kar ayazı altında perişan oldu halim
Saatler geçtikçe bozuldu tüm moralim
Bu kaçınıcı bekleyiş gelmedin yine zalim
Artık seninle yarına kalmadı bir hayalim

Akşamın ıssızlığı çökerken üzerime
Birkaç adım öteden baktımda benzerime
Acıdım sefil haline koydum onu yerime
Gelmesende razıyım ben kara kaderime

Yaşlı çınar ağacı olurken bana omuz

Parmaklarım sızlarken ayaklarım tuttu buz
Kolumdaki pilli saat geçerken beşi dokuz
Gelmeyecek olması yüreğime ekti tuz

Kar tanesi dansıyla oyalanırken kafam
Başka bir kara gne ertelenmişti sevdam
Gitmeliyim diyordu içinden kardan adam
şimdi huzur doludur o sakin sıcak odam
□ 4 şubat 1998 arşamba

Emrah Kurt

Karın Tokluğuna Sevda

KARIN TOKLUĞUNA SEVDA
Perişan halimi sorarsan eğer
Bir zamanlar birine vermiştim değer
Kem gözle bakma nazarın değer
Karın tokluğuna sevmişim meğer

Zamansız ayrılık belimi büktü
Gözüm yaşlarını gidene döktü
Bu acı sevda mideme çöktü
Kalbim artık onu içinden söktü

Karın tokluğuna sevdim boş kaldı elim
Yeniden sevmeye yoktur mecalim
Acımaz görse de bana o zalim
Umrunda bile değer perişan halim

Bu halin ne diye bir daha sorma
Sevmişim iste karın tokluğuna
Bu yalnızlığımı iyiye yorma
Alışamadım ben onun yokluğuna

Sevene yürekten bağlanmak gerek
Bir kuru sevdayla gönül doyar mı
Terkedip gidene seslenmek gerek
Feryat etsekde giden duyar mı
1999

Emrah Kurt

Karşılaşma

KARŞILAŞMA

Çok uzun yıllar önce
Bende birini sevdim
Bugün yolda görünce
Yüzüne gülümsedim

("Aradan çok zaman geçti
Nasılsın görmeyeli
Başını öne eğdi ve dedi
Kimse sen gibi sevmedi")

Suskun suskun bakıştık
Bu hali çok garip geldi
Konuşmaya lüzum yoktu
Uzaktan selamlaştık

Bende cesaret yoktu
Onda ise feraset
Mecburi bir bitiş oldu
Noktayı koyduk bu aşka

Belki birgün başka yerde
Yeniden buluşuruz
O zaman elin elimde
Saatlerce konuşuruz
1998

Emrah Kurt

Kavak Yelleri

KAVAK YELLERİ

Başımda eserken kavak yelleri
Hep sana derdim gonca gülleri
Yanımda sen varsın boş ver elleri
Bir daha yaşanmaz gençlik günleri

Başımda eserken bir kavak yeli
Bir anda uğruna olmuşum deli
Hala bende saklıdır saçının teli
Unutamam asla senin gibi güzeli

Aşkınla kavruldu sevda çölleri
Seninle yaşandı cennet günleri
Yanağında açan gonca gülleri
Nasıl unuturum o tatlı dilleri

Kavak yelleri bizi savunsun
Aşkın ateşi yaksın kavursun
Sevgine susayan deli gönlüm
Seninle beraber hayaller kursun

Sensiz geçen günler say say bitmiyor
Ne yapsam hayalin bana yetmiyor
Sensiz yaşamaya aklım kesmiyor
O kavak yelleri artık esmiyor
1999

Emrah Kurt

Kaybolan Yıllar

AYBOLAN YILLAR

Ömrümün üzerinden sessizce esen rüzgar
Bana geri verir mi kaybolan yıllarımı
Mazinin girdabında oluvermiş tarumar
Ararım da bulamam hatırladıklarımı

Bilirim faydasızdır anılara dalıp gitmek
Değıştirmek ne mümkün yapılan hataları
Çaresiz bir şekilde boş yeredir üzölmek
Geri döndüremem ki kaybolan o yılları

Hayatın baharında alınmak istenmeyen
Uğursuz bir selamdır sonbaharın gelişı
Yaşatırmış özlemle anıları yeniden
Zamanın kuyusuna yılların devrilişı

Beklemekle tükendi gitti gençlik çağlarım
Zemheride buz tuttu ılgıt esen dağlarım
Sevgi nedir bilmeden soldu gönöl bağlarım
Kaybolan yıllarımın ardı sıra ağlarım

Hayat güzel deyipte umarsız yaşadığım
Bir daha sokağıma uğramadı o yıllarım
Her mevsim bahardı ve güldü okşadığım
Bugünse çölleredir bütün yolculuklarım
4.5.2002 Cumartesi (02:23) Denizli

Emrah Kurt

Kelebek

KELEBEK □□

Kanatların rengarenk
Desenlerin ayrı ahenk
Bir günün bir ömre denk
Daldan dala uç kelebek.

□□

Heveslerin çiçek çiçek
Hayat yalan ölüm gerçek
Ömür böyle tükenecek
Kırdan kıra uç kelebek

□□

İlkbaharı müjdelersin
Çiçek böcek selam versin
Ruhun sonsuzluğa ersin
Gülden güle uç kelebek

□□

Şanki ölü ama dirisin
İpek kozandan da irisin
Her tırtılın kaderisin
Halden hale uç kelebek

□□

Kim ağlayıp kim gülecek
Hikayeni kim bilecek
Her doğan birgün ölecek
Sırdan sırra uç kelebek

□□

K ırlarda özgürce uç
E sen rüzgarlara kanat aç
L ale sümbül mor menekşe
E riyen karlar getirir neşe
B ahar selam verir güneşe
E sen rüzgarlara kanat aç
K ırlarda özgürce uç

□□19 Nisan 2019 Cuma

Emrah Kurt

Kırık Bir Anı

KIRIK BİR ANI
elimde bir mum alevi
bazen yoklarım maizi
gözümün önüne gelir her biri
o kırık anı eritir beni

dalmamak gerekir belki
anılar o kadar derin ki
unutmak lazım herşeyi
düşünmemek daha iyi

seninle yaşanan her bir anı
hüzün yumağı olmuş bende
şimdi ayrılık zamanı
ayrılmayı bilmesek de

belki o gün yaşanmadı
belki de o an hiç olmadı
kalbimi boşalttın ya
senden sonra hiç dolmadı

bir gün hatanı anlarsın
o zaman sende ağlarsın
yinede kaldırıp atamam
çünkü bu anıda sen varsın

kırık bir anı benimkisi
değersizcesine bakar kimisi
ahh! o gözlerin yok mu
olsa da gözleşem şimdi

bazen şaşıyorum bu halime
çıkamaz yollara uğramak niye
hatırlayıp ta ağlarsın diye
bu kırık anı senden hediye

bu kırık anı o kadar değersiz ki
hak etmemişti yaşanmayı
yine de her an beynimdedir
başaramadım unutmayı

geldiğinde o anı aklıma
hasretin yetmiyor bana
hayalin bile gelmez yanıma
bu kadarda vefasız olma

öldürmem lazım kendimi
en can alıcı noktasından
o anı zaten öldürmüş
konuştun kitabın ortasından

yaşayan bir ölü gibiyim

yoksa hayatta değil miyim
ben sana da mı öl diyeyim
senin ölmeni isteyen kim

kırık bir anı bu yaşanan
düşündükçe erirmiş can
başa da geçermiş korkulan
sonunda biz olduk ayrılan
□ 1999 / Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Kirpik Arala

KİRPİK ARALA

Bu kaçışların sonu yoktur sevdiğim
Bakışlarını benden vururken yere
Yüregini ellerine alamazsın asla
Söz geçiremessin hislerine
Bir bak yüzüme gülümse kirpik arala

Belki vakitsiz sokulduk severken
Yürek yakan hasretin kovuğuna
Tasadüf oluşun gibi sana sevgimde
Karşımda öyle durup dökme yüzünü
Çevir gözlerini gözüme, kirpik arala

Kaşların yay ve kirpiklerin oktur sevdiğim
Arınırken gözlerinde karanlık senin
Bakışlarınla kalbimi bin defa yarala
Her bir telinde karası kalmış gecenin
Gözlerini benden sakınma, kirpik arala

Bu ayrılıklar artık bitsin sevdiğim
Gönül bakışlarından bir teselli umar
Kalbimin üzerinde kirpiğinin gölgesi
Ölümüm nazarından olsun isterim
Gör beni anla beni bir kirpik arala

İçimde ızdıraplarım çoktur sevdiğim
Gözbebeğim yansa da güzelliğinden
Ben ki bakmaktayım gözlerine hala
Ruhuma bakışlarının değdiği yerden
Kuşlar kanatlanır sonsuza kirpik arala

Muhabbet gönüllerde haktır sevdiğim
Bakışınla aydınlanır kalbimin yönü
Sende bir bak bana çevir yüzünü
Can özge yarimsin sanadır meylim
Gamzen ile gül yüzüme, kirpik arala
□ 4 Nisan 2003 Cuma/Denizli

Emrah Kurt

Körü Körüne

KÖRÜ KÖRÜNE

Bu garip gönlüm sevginle doldu
Aradığım aşkı yanında buldu
Gözlerim gördü gönlüm vuruldu
Körü körüne sevmedim seni

Bakışların beni delerde geçer
Sandım ki bu aşk gelirden geçer
El alem bana günlerde geçer
Laf olsun diye sevmedim seni

Yeter bu ayrılık ömrümü çalma
Beni seviyorsan uzakta kalma
Sana olan aşkı hafife alma
Unutmak için sevmedim seni

Ne yapsamda sana yetmezdi derim
Kalbinde dolmasın boşalan yerim
Ayrılık olsa da yine severim
Nafile yere sevmedim seni

Senin hasretinle hergün savaştım
Seni görmek için dağları aştım
Kalbini kazanmak için uğraştım
Boşu boşuna sevmedim seni

Bu sevda yükünü gönlüm artık taşıma
Sevdiğim bir daha çıkmaz karşıma
Ben seni kedersiz gamsız başıma
İş olsun diye sevmedim seni

Güller yanağından almış rengini
Bulursa bırakmaz gönül dengini
Seni sevdim sende göster sevgini
Beklemek için sevmedim seni

Bir ümit sevsen mutlu olurum
Böyle diye diye bitti gururum
Yıllardır yolunu bekler dururum
Hasretin için sevmedim seni

Hayatın boyunca beni severdin
Her gördüğünde sevgilim derdin
En sonunda kalbini ellere verdin
Ellerin ol diye sevmedim seni

Verdiğim bu savaş mutluluk için
O halde söyle sen ayrılık için
Halimi görsende yanmaz ki için
Ağlamak için sevmedim seni

Her insan hakeder mutlu olmayı

Aşk ile sevip murad almayı
Ben istemedim sensiz kalmayı
Üzölmek için sevmedim seni

Kör olmuş gözüm yalan aşkınla
Kor olmuş gönlüm çalan şarkınla
Gösterdin gerçeği bana farkınla
Aldanmak için sevmedim seni

Dolaştım dünyayı ben adım adım
Ömrüm boyunca seni aradım
Seninle kalmaktı bütün muradım
Ayrılmak için sevmedim seni
24.2.1999 Çarşamba (9:50)

Emrah Kurt

Kuru Ayaz

Artık sızlamaz oldu
Burnumun direği
Seni düşündüğüm zaman
Akan gözyaşlarımla...

Eskisi gibi artık
Yağan yağmurun, esen rüzgarın
Ve kuru ayazın soğuğu
İşlemez oldu iliklerime...

İşleyen tek bir şey var
Oda mavi gözlerin oldu
Güneş sarısını yenen
Mavi gözlerin...

Artık sensiz yürüyorum
Beraber gezdiğimiz yollarda
Boynu bükük kalbi sökük
Bir başına avare...

O zamanlar senin üzerinde
Kırmızı bir hırka vardı
El örmesiydi bilir misin
Benim üzerimde bir şey yoktu
Seni sevmenin yükünden başka
Ağır mı ağır büyük mü büyük...

O yolda her kimi görsem şimdi
Seni sanıyor gözlerim seni
Elimde olmadan düşündüm bazen
Ben seni beklemek için mi sevdim
Ama beklememek için sevmedim...

Hep beklettin beni
Rüzgarlara attın
Ayazlarda bıraktın beni
Ama yine de sevmişim seni
Elimde olmadan, karşı da koymadan...

Ellerimde ellerin vardı
Yumuşak ve sıcak ellerin
Bazen zamansız titrerdi
O mavi gözbebeklerin...

Artık her şeye kafa yoruyorum
Bir de hasretine yüreğimi(kendimi)
Ama hayra yoramıyorum
Sensiz geçen günlerimi...
Artık sensiz kaldırımlar
Yaşlanan yok duvarlara
Yağmurlar bana yağıyor
Bana esiyor rüzgarlar

Sana değil ki ayazlar...

Senden sonra aklıma takılır oldu
Sensizlik kader miydi bana
Dilimin ucundaki sitemleri
Yollasam gider miydi sana...

Gözlerimde takılır oldu bazen
Şimdi yürüdüğüm yollarda
Beklediğim yerlerden
Gelmediğin yerlere doğru...
1997/Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Lise Aşkı

LİSE AŞKI

Lise yıllarında bir aşk yaşadım
İlk defa birini kalpten bağlandım
En saf sevgiler beslerken ona
Bilet almıştım lakin hazin bir sona

Divane kalbimde sevda yeşerdi
Gözlerine bakınca ruhum erirdi
Aradan yavaş yavaş geçerken günler
Dedim ayrı durmaz gerçek sevenler

O gayet ciddi dersi dinlerken
Oysa ki hep ona bakardım ben
Bakışlarımız buluşurdu bir an
Başlardı rüya dururdu zaman

Gözleri yaralayan bir hançer gibiydi
Lakin daima sessiz ve sakin biriydi
İnat etti bu kalp sonuna kadar direndi
Geri çevrilmeyi hep ondan öğrendi

Affet beni bağışla cahilliğime ver
Senin bu huyunu bilseydim eğer
Yeminim olsun ki Kuran üstüne
Bakmazdım inan güzel yüzüne

Cennetim olmuştu sevdiğim kız
Sevgi dolu kalbim onundu yalnız
Ebedi sürececek derken aşkımız
Dilimizde yarım kaldı şarkımız
Şimdi ikimizde ayrı yollardayız
□18.11.1999

Emrah Kurt

Mağara Adamı

Elveda ey güldürmeyen
Mağarama geri dönüyorum
Seni tanıdım insanlığımdan utandım
Sana bağlandım hayata küstüm
Elveda ey zulmedipde öldürmeyen
Mağarama geri dönüyorum

Ben mağara adamıyım
Aradığın değilim senin
Dilinden de pek anlamam hani
Benimde beddualarım kendimcedir

Kafana dinazor yumurtası düşsün
Ciğerini akbabalar bölüşsün
Ejderha ateşlerinde yanasın
Yılanlar koynunda uyanasın

Taş devrinden milenyuma sevgilerimle
Hadi ne duruyorsun yaşa
Her yeni gelen bin yıl senin
Ben mağara adamıyım
Aradığın değilim senin
Kendini aldat benzerlerimle.
01.01.2004/ Kumburgaz

Emrah Kurt

Masal

"Ahmet'e"

Ay gene Şen bu gece
Yıldızları toplamıŐ etrafına
Masallar anlatıyor kendince
Akıllısına ve safına

Günün birinde...
Bir oğlan bir kıza vurulmuş
Sevmiş, çok sevmiş delice hem de
Orta yere yüregini koymuş

Bakışlarını dikip kızın gözlerine
"Al" demiŐ bu canım
UĞrunda hazır ölüme
Seninle ısındı aşka kanım

Oysa kızın umurunda değilmiş dünya
Hayat onun için sadece rüya
Başkaları gibi de severmiş güya
Başını çevirip bakmazken aya

Daldan dala konan bir günün kelebeği
Sevmelerde unutulmuŐ yüregi
Canı sıkılırmıŐ her bulduğunda aşkı
Yani gelirken belliymiŐ gideceği

Gel zaman git zaman günlerde geçmiş böyle
OĞlan aşk uğruna ve ölmüş köle
Baharı beklemiŐ sabırla ve ekmiŐ eliyle
Sevdasını tomurcuk bir güle

Masal bu ya unutmuŐ kıızı
Ve oğlan nihayet getirmiŐ yazı
Hep köle kalmaya olmamıŐ razı
Son bulmuş gönlündeki o ince sızı

GülümsemiŐ yüzü günlerden sonra
Evet olmalıydı demiŐ mutlaka
Sıkıntılara bir karşılık
Kimseler el sürmesin sevdama artık

Mutluluklara yelken açıp
Ve yaşamış deli dolu
Sonra anlamıŐ ki yeryüzünde her zaman
Kazanan tek Şey doĐruluktanmıŐ
Velhasıl gerisi yalanmış,
gerisi masalmış...

(25.04.2004 Pazar/Kumburgaz)

Emrah Kurt

Mehmetçik

MEHMETÇİK

Mandanın, himayenin, sömürgenin
Medeniyet denen sürüngenin
Çanakkale harbinde yedi düvelin
Çarkına çomak tıkadı Mehmet

Yıldırımlar çakınca çakmak gözleri
Atıldı ileri bakmadan geri
Yunan gavurun bastığı yeri
Kanını dökerek yıkadı Mehmet

Düşmanın en namerdi gördüğün
Hamle yap alnında parlasın süngün
Dünya Dünya olalı böyle bir düğün
Görmemişti göremez Mehmet

Vatani kurtarmak için verdiğin zahmet
Senden başkasında yok böyle asalet
Ayağının altına serilmiş cennet
Adımını atıpta girsene Mehmet

Senin azmin yazar alın yazını
Hain yunanlının del boğazını
Kelle almanın büyük hazzını
Bir daha bir daha yaşa Mehmet

Aziz milletimin bahtı açılsın
Vurduğun yerden kanlar saçılsın
Seni gören düşman dara asılsın
Hepsi ellerinde can versin Mehmet

Paslında durmasın topun tüfeğin
Yıkılsın devranı kahpe feleğin
Asırlardır bükülmemiş bileğin
Gavurlara boyun eğme Mehmedim

Sakin duruşun bile inan pek yaman
Savaşlarda her zaman sensin kahraman
Düşmanlar önünde diz çöküp aman
Dilesin, inlesin, ölsün Mehmedim

Fransız, İngiliz ve de İtalyan
Türke karşı birleşip oldular düşman
Türkün evladı hepsini etti bin pişman
Karşına çıkacak ödleri kalmadı Mehmet

Hiçbir savaş olmamıştı bu kadar kanlı
Bu ölüm meydanın insan çıkamaz canlı
Ordun heybetli her neferin şanlı
Vur düşmana adın bilinsin Mehmet

Mehmedim boyun eğermi kanlı talihe

İman gücün, inancın gelmez tarife
Şanlı zaferlerin sığmaz tarihe
Adını en üstte yazdırdı Mehmet

Her adım atışında dağlar yorulsun
Mavi gözlerinde sular durulsun
Hançer bakışlarında düşman kahrolsun
Her biri elinden vurulsun Mehmet

Çocuk oyunu olurdu sensiz savaşlar
Hızını almış Mehmet nasıl yavaşlar
Kesilsin kollar doğransın başlar
Kılıcın altında yığılsın Mehmet

Gazadan korkma varken imanın
Gün senin günün senin zamanın
Altını üstüne getir dünyanın
Altında düşmanlar can versin Mehmet

Çiğnetme yurdunu ileri atıl
Kılıcını çek yürü, şenliğe katıl
Aydınlık nurunla yok olsun batıl
Düşmanlar denize dökülsün Mehmet

Bu dünyada savaşın kartalı sensin
Vur pençeni, düşmanın göğsü delinsin
Sok süngünü kalbine, pası silinsin
Topun tüfeğin sevinsin Mehmet

Dumlupınar'da çetin bir savaş verdin
Düşmanın postunu yerlere serdin
Kurtardın Vatanı kalmadı derdin
Halkına hürriyeti sen verdin Mehmet

Geceleri sığınağın bir kara çadır
Düşmanın üzerine durmadan saldır
Yurdumdan gavurun adını kaldır
Vatanımda şânın yürüsün Mehmet

İngiliz, İtalyan, Fransız bir oldu
En zayıf anında yurduma doldu
Hepside sayende perişan oldu
Gavurun zulmüne son verdin Mehmet

Gerçekler söylense Emrah yeridir
Tarihe şan veren Türkün Eridir
Mezarın yurdumun Cennet yeridir
Bir daha düşman uğramaz Mehmet

□□24.05.1999 Pazartesi (07:30)

Emrah Kurt

Memleket Aşkı

□□ MEMLEKET AŞKI □□

"Değerli şairimiz Hikmet Okuyar'a ithâfen"

Şebinkarahisarım şanlı tarihin

Ötağısın atam Sultan Fatih'in

Aydınlık olacak kara talihin

Daima aşkınla çarpar kalbimiz

□□

Şebinkarahisar canım, özüksün

Vilayetlik hakkın yemin sözümsün

Tüten ocağımsın, gülen yüzüksün

Her yerde aşkınla çarpar kalbimiz

□□

Adına şan vermiş Gazi Atatürk'ü

Burcunda bayrağım ölmez bu ülkü

Sana olan sevdamız dillerde türkü

Memleket aşkıyla çarpar kalbimiz

□□

Budur son sözüm budur yeminim

Tekrar verilecek buna eminim

Vilayetlik senin hakkın Şebin'im

Her zaman aşkınla atıyor kalbim

□□

Okuyar'dan bizlere miras bu sevda

Her varımızı uğruna eyleriz feda

Şiirler dolusu bütün çağlarda

Kalbimiz aşkınla çarpar daima

□□

Dağları yol edip aşan bizleriz

Durmadan yolunda koşan bizleriz

Her yerde ismini anan bizleriz

Memleket aşkıyla yanan bizleriz

□□09.03.2024 Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Meyletme Gönül

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dönüş de ancak O'nadır. (Nisa Suresi 42. Ayet Çevirisi)

MEYLETME GÖNÜL

Müptela olupta şeker balına
Aldanıp da kanma yeşil dalına
Ateş olur amelin çıra, çalına
Meyletme gönlüm dünya malına

Tüm mülkün maliki Allahtır gani
Gelir çağırmadan ölüm pek ani
Meyletme varına bu dünya fani
Ahiret yurdu için amelin hani

Yaşıyorsun ama hesap var yarın
Kurtaramaz seni servetin varın
Gel günahlardan tövbe et arın
Seninde kabul olur duaların

Bulaşma kibir, riya denen illete
Düşersin gaflete, derde, zillete
Meyletme üne, şana, şöhrete
Bu dünya tarladır sonsuz ahirete

Gönüller açken saygı, sevgiye
Bu kin, hırs, nefret, ihtiras niye
Meyletme gönlüm makam mevkiye
Hâkka kulluk en büyük lütuf hediye

Gönlüm neylesin köşkü sarayı
Baş tacı yapmam pulu parayı
Hiçbiri dindirmez sarmaz yarayı
İnsan olanla bozmam arayı
☐ 18.8.2023 Cuma

Emrah Kurt

Mezarım Ol

"Şair Metin Altıok'un anısına ithafen"

Baharlar sever gülleri
Mezarlarsa ölüleri
Ruhumu al götür benden
Kalsın et kemik ve deri

Mezarım ol kabirim ol
Elinde gül bağrımda sol
Yılanım ol çyanım ol
Gözlerime saçıma dol

Gün gelir bu can tükenir
Vücutuma sen ol kabir
Öğrenirim mahşer nedir
Et kemikten sıyrılısın bir

Solmasın deyipte dökme
Gözyaşlarını dibine
O güller ki hasrettir hep
Gözlerinin mavisine
1998/Giresun

Emrah Kurt

Modern Putçuluk

□52□ O, babasına ve kavmine, "Şu kendilerine tapmakta olduğunuz heykeller de ne oluyor?" diye sormuştu. □53□ Onlar da "Atalarımızı bunlara tapar bulduk" diye cevap vermişlerdi. □54□ İbrâhim, "Doğrusu siz de atalarınız da açık bir sapkınlık içindesiniz" dedi. (Enbiya Suresi 52-54.Ayet Mealleri)

"Sizin Allah'tan başka taptıklarınız ise ne size yardım edebilirler, ne de kendi kendilerine yardımları dokunur." (Araf Suresi 197.Ayet meali)

Hayır, hayır! Gün gelecek taptıkları o putlar, onların kendilerine tapınmalarını reddedecek ve onlara düşman olacaklardır. (Meryem Suresi 82.Ayet Meali)

MODERN PUTÇULUK
"Hayatta en hakiki mürşit ilimdir"
Gazi M. Kemal Atatürk

Heykelini yaptığınız
Büsttür deyip taptığınız
Hâk yolundan saptığınız
Gün gibi aşikardır

Cahiliye geri gelmiş
Putlar büste evrilmiş
Adına modernlik denmiş
Tevhid küfre çevrilmiş

Kıyam secde Allah'adır
Heykele tâzim şirkidir
Savrulmanız günahadır
Putu tapanlar müşriktir

İnsan saptıkça sapıtmış
Betondan demirden yapmış
Putların sayısı artmış
Cahiliye çağ atlamış

Vatan için verdi zahmet
Gazi'nin ruhuna rahmet
Saygı değil bu hakaret;
Ahmaklıktır büste hürmet

Ne olursa olsun niyet
Bu şeklen putçuluktur
Kınar bunu İslamiyet
Kur-ân'da hiç yeri yoktur
7.8.2023 Pazartesi

Emrah Kurt

Muamma

MUAMMA (Esrar-ı Aşk) "Aşk İle"
Daha aşk yokken Kerem'in gönlünde
Aslı'da kayboldum, Şirin'de yittim
Avare gezerken Mecnun çölünde
Leyla muammasına fikir erittim

Öyle bir alaza pervaneyim ki
Tutuştı yüreğim yandı da yandı
Leyla'ya sevdalı Mecnunda kimki
Bilmiyorum buna can nasıl dayandı

Ferhat mı, Kerem mi, Kays mı yoksa
Her Aşkın değeri kendinde saklı
Şirin mi Aslı mı Leyla mı yoksa
Seven de sevilen de aşk ile haklı

Ne varsa alemde aşk ile özel
Aşk ile sezilir ebedle ezel
Sevmeyen kalpte kuru bir gazel
Aşk ile olur çirkin de güzel
-2009-2021 (İst-Ş.Karahisar)

Emrah Kurt

Müşriklik Çağı

MÜŞRİKLİK ÇAĞI
"Bütün Hakimiyet Allah'ındır"

Sorsan Müslümanım der
Şeriata vermez değer
Gece gündüz küfür eder
Müşrikliğe boyun eğer
□□

Biri atam der biri şeyhim
Kuran ne der değil mühim
Putları kıran nebi İbrahim
Halimiz o devirden vahim
□□

Tasavvuf İslam değildir
Şeytan senin şeyhindir
İmanını kalbine indir
Duanı tek Allaha bildir.
□□

Ona göre din iman yalan
Dünya oyuncak oyalan
Günde beş vakit duyulan
Rahatını bozar Ezan
□□

"Müslümanlık yobazlıktır"
"İçki içmek çağdaşıktır"
Müşrik şişede balıktır
Bu sözlerle hep alıktır
□□

Her yokuşun var inişi
Zikir sanma üçü beşi
Türbe, yatır, ermiş kişi
Hep menfaat çıkar işi
□□

Çağdaş, yobaz, gerici
Münafıklıkta birinci
Maddiyattır her sevinci
Nabza göre olur dinci
□□

Hem dincisi hem dinsizi
Müşriklikte yarışılar
Her birinin inkar izi
Birbirine karışırlar
□□

Helal haram nedir Vaiz?
Herşey İslamiyete haiz
Mümin için değil caiz
Müşrikliğe yoldur faiz
□□

Kafirlere pek hayrandır
Müslümanlara düşmandır
Ruhu uyut, akli kandır
Bu halleri çok perişandır

□□

Halkalı boyunları dik
Gözleri hep yere devrik
Hakka karşı koşar şerik
Benliğine tapar müşrik

□□

Rivayetler kerametler
Gerçek değil hurafeler
Zihinlerde zor perdeler
İmanı kemirir fareler

□□

Soy sop ırk millet nesep
Tarikat cemaat mezhep
Fırkalara bölündük hep
Unutuldu adap meşrep

□□

Emrah müşriklikten ol ırak
Bidatları terket bırak
Şeyhi, gavsı hep fırıldak
Kurân ne diyor sen ona bak
27.10.2023 Cuma/Şebin

Emrah Kurt

Niyaz (dua)

NİYAZ (DUÂ)

"Dua; D aima U laşır A llah'a"

Mal, mülk, makam hikaye
İnsan olmak yüce gaye
Sakinana Kurân saye
Nebi şefaati himaye
Hâk rızası en üst paye

Rabbini bil, özünü bul
Tüm insanlar Allah'a kul
İman amel ile makbul
Bir hayat yaşa makul
Hâk katında olur kabul

Yandıkça küllenir köz
Beden fanidir, ruhtur öz
Gel ey gönül bu sırrı çöz
Doğru bakarsa görür göz
Hakikate yoldur hak söz

Sırrına ererse bülbül
Hakikatte bir, dal ile gül
Ne hor gör ne hor görül
Hâk makamı her gönül
Aynı oddan köz ile kül

Darlığa, yokluğa sabret
Varlığa, bolluğa şükret
Hak yolunda çaba sarfet
İnsan birgün ölür elbet
Sonsuzluğa bütün davet
□□08.11.2022 □□

Emrah Kurt

O Günden Sonra

O GÜNDEN SONRA
O gözlerine aklım takıldı
Olmaz deyişine canım sıkıldı
Sanki yüreğime kurşun sıkıldı
O günden sonra dünyam yıkıldı

Bir gül gibi sarardım soldum
Senin uğruna ben köle kurdum
Her geçen günde hicranla doldum
O günden sonra perişan oldum

Seni bıraktım hasreti seçtim
Feleğin çarkından bin defa geçtim
Elinden hep acı zehirler içtim
O günden sonra yeminler içtim

Bütün kalbimle severken seni
Ne olur sende sevseydin beni
Gözlerim her yede arar gölgeni
Bir sözünle o gün yıkmıştın beni

Sana isteğim hala var ama
Başına belayı bende arama
Haçer sapladın o gün yarama
O günden sonra beni arama

Uğruna oldum deli divane
Bu aşk ne masal nede efsane
Hergün uydurdum bin bir bahane
O günden sonra gönlüm virane

Veda edişine daha dayanmam
Yalan sevgine artık kanamam
Bir kere yandım bir daha yanamam
O günden sonra seni anamam

Her zaman sakındın benden kendini
Bilsen ne kadar çok sevmiştim seni
Bir çift sözünle öldürdün beni
O günden sonra unuttum seni

Zavallı kalbimin gemisi batık
Yelkeni delik direği yatık
Umutlar sönük resimler yırtık
O günden sonra sevemem artık

Erkeklerde ağlar ama yürekten
Kadınlarda ağlar samma yürekten
Aldanıp da sana yandım yürekten
O günden sonra seni sildim yürekten
1999 Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Okul Dönüşü

Tozlu bir yolda okul dönüşüm
Yüzümde yine o sahte gülüşüm
Kızın biri aşkıma karşılık vermez
Bu yüzdendir hep boyun büküşüm

Yine okul bitmiş eve giderken
Beynimde bir telaş tüyler ürperten
Neler çektiğimi bilemezsin sen
Benim o yollarda başı boş gezen

Bir akşamüzeri doksandört baharı
Camları yanmış evlerin sarı mı sarı
O evlerde mutluluk hayal ettiysem
Seninle olmak isteyişimden

Gözlerinin içine suskun bakışım
Hep içime hep içime akan gözyaşım
Bu benim ne ilk ne de son yıkılışım
Okul önleridir benim ilk gençlik aşkım

Bakışlarıma hep boyun çevirir
Başka tarafları ederdin seyir
O gün senle yaşanan ne varsa bir bir
Okul dönüşlerinde aklıma gelir

Okul önünde bekleyen bir öğrenci
Hüzüne bürünmüş bütün sevinci
Bir kız için asmış o gün dersini
Unutma köylü kızı sen de o genci

Şebinkarahisar'ın sokakları dar
Dışarıda taze bir ekmek kokusu var
Seninle simit yemek istediysem yar
İnan ki paramın olmayışından

Eve gidiyorum yine çok üzgün
Aklım gözlerine takılır kalır
Yüzüm hasretinden asıksa hergün
Senin yanıbaşımda olmayışındandır
Emrah Kurt-1998/Giresun

Emrah Kurt

On Kasım Sabahı

10 KASIM SABAHI
Anıtkabirde naaşı yatar
Bütün kalpler onla atar
Tüm Türkiye matem tutar
Her On Kasım sabahında

Yer, gök, ova deniz, dağlar
Onu söyler bütün çağlar
Tüm Türkiyem ona ağlar
Her On Kasım sabahında

Vatan bayrak sonsuza dek
Tüm Türkiye tek bir yürek
Rahmet ile anmak gerek
Her On Kasım sabahında

Kurtuluşa oldu önder
Şehit, gazi her bir nefer
Ruhlarına dua gönder
Her On Kasım sabahında

□□06.11.2022

Emrah Kurt

Öğüt (Ey Oğul)

"Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiği kimselerin yoluna ulaştır" Fatiha Suresi 6.
Ayet meâli

ÖĞÜT (EY OĞUL)
Hâk habirdir her kulundan
Öğren hayat okulundan
Ne sağından ne solundan
Yürü Allah'ın yolundan

Şana verilene mukâbil
İsyân edip olma Kâbil
Doğruyu gör, iyiyi bil
Vererek ol Ehl-i Hâbil

Kuran Hâktan son beyanat
Yakîn olmak için can at
Akıl, gönül, ilim, sanat
Olur o zaman ruha kanat

Dara düşersen şayet
Allah'tan dile inayet
Yol gösterir her bir ayet
Kurân ile bul hidayet

Hâkka bağlı ise özün
Öteleri görür gözün
Doğru olsun her bir sözün
Aydınlanır yönün, yüzün

Ey Oğul, özünle barış
İyilik yolunda yarış
Sen de iyilere karış
Ahiretedir her varış.

27 Haziran 2023 Tekirdağ

Emrah Kurt

Öldür Beni

ÖLDÜR BENİ
"Musa Arıçoban'a"

Öldür beni yaşım genç daha
Bir kuytu köşede kimse görmeden
Akıt kanımı, kes damarımı
Harca tükenmişliğimi öldür beni

Sarhoşluğunla sendelerken öldür beni
Nasıl olduğunu çözemeyim
Dipsiz sokaklarda bir rezilkeşim
Söndür karanlığımı görmeyeyim

Öldür beni gözlerim hala aralı
Seni mi yaşatır can çekişim
Son darbeyi indir vasıfsızlığıma
Kanasın , kanasın ezilmişliğim

Yaşamak niyetsiz tuttuğum oruç
Yeşermez gelse de baharlar leyli
Çok oldu kapandığım ayaklara
Öldür beni ağız egemem daha

Kan çanağı uykusuz gecelerim var
Sanma ki sana bu teslimiyet
Virane ömrüme düşmanlığımsın
Korksun ürkeklğim öldür beni

Derdide sen verdin gamı da sen
Havasız kaldım çamura saplandım
Bir o kaldı yaşatmadığın son acı
Öldür beni alçaldı göğümün bulutları

Dağ deviren efkarlara tutsağım
Hep beni vurur insaf tüfeğim
Olmasam da günahsız bekleyemem
Öldür beni yaşlanmasın ecelim

Bilmiyorum hangi mazi aradığım
Hangi baharda terkettim ki gülmeyi
Gençliğim ayrılıklarla kavruldu
Öldür beni kül olsun yanmışlığım

Son demindeyim ızdırapların
Bir kuru canım var hiçten değersiz
Kan olsa da ellerin suyla yıkarsın
Öldür beni göm toprağa kefensiz

Kölen olsun insanlığım öldür beni
Ne maksatla yaşadığımı unuttum
İşim ne ki bu dünyaya geldiğim boş
Öldür beni tanımla anlamsızlığımı

Öldür beni daha toydur yaşım
Zaruri haldendir nefes alışım
Ölsün artık nefretlerle sevilen bu kul
Yaşayamam lakin böyle fail-i meçhul
2002/ Denizli

Emrah Kurt

Ölümüne

ÖLÜMÜNE SEVDİM
ölümüne sevdim seni
ölümüne yaşayarak
katlandım aşkına ve sana
ölmeyi bile göze alarak

bu kadar kolay olamazdı
seni ölümüne sevmek
uğrunda ölmek lazımdı
mezara girercesine

sevdanla tükettim ben
en güzel günlerimi
ve bütün her şeyimi
seni sevmeye zorladım kendimi
çürütürcesine bedenimi

öylesine bir aşk değil bu
basmakalıpta değil öyle
severek ve de bilerek
yaşanmalıydı ölesiye

bir kuru yaprak misali
rüzgarda uçarcasına
savruldu düşüm eline
avcıdan kaçarcasına
yaralı bir ceylanın hali
sığındım yüreğine

Zulmüne boyun eğdim
Ben hep seni böyle sevdim
Şenden gelen acıları
Ölüm gibi benimsedim

bir sana vurulmamak için
kurşuna dizdim kendimi
kanatırcasına bedenimi
aşkınla yanmamak için
ateşe attım kalbimi
yakarcasına ellerimi

sığmaz oldu aşkın göğsüme
damarlarımı patlattım
yedim bitirdim kendimi
hatta erittip beynimi
yok edercesine bedenimi

elimle kopardım yüreğimi
kalbine akıttım kanını
can verdim ellerinde
ruhumu teslim edercesine

12.08.1998/ Köy

Emrah Kurt

Ömrüm - Ölüm Günü

Ne sağırdım ne de kördüm
Herşeyi işittim ve de gördüm
Benimde kapımı çaldı ölüm
Bir nefeste bitti ömrüm

Ne hayaller peşinde koştum
Bazen ağladım bazen coştum
Sonunda ölümle buluştum
Sonsuzluğa düştü yolum

Kendimi perişan ettim
Oraya buraya savruldu
Ömrüme ömür tükettim
Bir akşam üzeri yoruldu

Herkesi varsaydım da
Bir kendimi göremedim
Ömür tükettim her adımda
Kıymetini bilemedim

Geçmişimde bende yaptım
Hata üzerine hata
Hepsini birgün bıraktım
Elveda dedim hayata

Dünyadaki her ölümlü
Bir gün tadarmış ölümü
Böyle diyerek dostlara
Bırakıp gittim ömrümü

Taput içinde giden
Kara toprağa gömülen
Daha dün yaşıyorken
Ben miyim bugün ölen

Bir gün duyulur öldüğüm
Tanıdıklar gelir yaşıma
Ve unutulur öldüğüm
Kimse uğramaz mezarıma

Benimle sevinen ağlayan
Yanıma gelmiş bütün dostlar
Dayan aslanım dayan
Biraz sonra dağılırlar

Macera heyecan serüven
Bunları yaşamadın ki sen
Bilmiyorsan çabuk öğren
Yarın sen olursun gömülen

Benimde ömrüm biter bir gün
Bari dostluklar bitmesin

Cenazeme gelin o gün
Gözlerim aık gitmesin

Bu ayrılık son buluşma
Gözyaşı dkn öyle gidin
Başlıyor büyük duruşma
Hakkınızı helal edin.
1998 /şebinkarahisar

Emrah Kurt

Ömrümce Yine

ÖMRÜMCE YİNE

Seni hatırladım doldu gözlerim
Dilimde kaldı sevda sözlerim
Gittiğin yolları hergün gözlerim
Ömrümce yine seni özlerim

□□

Bir türlü yolunda gitmez işlerim
Her sevda sözümde seni işlerim
Seninle bitsede hayel düşlerim
Gönlümce yine seni düşlerim

□□

Hep sen olsanda derdim kederim
Demek kalbinde hiç yokmuş yerim
Sensizlik olsada yazım kaderim
Gönlümce yine seni isterim

□□

Her geçen günde artar zararım
Yine seni düşünür hayel kurarım
Uğrunda ölmek en son kararım
Ömrümce yine seni ararım

□□

Gözünde yoksa da zerre değerim
Her türlü zulmüne boyun eğerim
Hasretinle yansada kalbim ciğerim
Gönlümce yine seni severim

□□

Aşılmaz olsada yokuş diklerim
Hasretini ömrüme gün gün eklerim
Elimde solsa da gül çiçeklerim
Ömrümce yine seni beklerim

□ 16 Mayıs 1997 Cuma

Emrah Kurt

Özlem

ÖZLEMİN

Sonu yok biliyorum hasretin dipsiz kuyu
Yolların en sonunda bir dağmış özlem
Yaşat kabuslarını ve devret mutsuzluğunu
Yokluğunun ördüğü bir ağmış özlem

Özlem gecelerde, yıldızsız gecelerde
Hatırlatır her daim bana yalnızlığımı
Özlem zehirli şerbetim ve taşı sende
Zoraki içirim yine unutup ağladığımı

Ağladığımın delili yanağımdaki bu yaşlar
Ne gam unutturum yine verdiğin acıları
Telaşım değil sevdalar, ne de yeni aşklar
Özlemini bırak bana, sev sen yabancıları

Özleminin kıyısında hayatı izliyorum
Unutturum desemde yine de özlüyorum
Hala senin aşkını kalbimde gizliyorum
Belki dönersin diye yolunu gözlüyorum

Özlem tek hediyen senden kalan yüreğime
Sensiz seni özlerim mezara kadar hemde
Sanki uzayan bir yol, bir ihtimal döneceğime
Vermem, veremem bu saatten sonra vermemde
(4 Ağustos 2004 Çarşamba Kumburgaz)

Emrah Kurt

Özleyiş

ÖZLEYİŞ

Bir defada olsun sözümü dinle
Mutlu olmak istiyorum seninle
Sende sevdiğini söyle dilinle
Bütün benliğimi kuşat sevginle

Yüreğinde sonsuz dua dilekle
Bütün hasretleri ardarda ekle
Elimde bir demet taze çiçekle
Sana gelişimi özlemle bekle

Sana olan aşkım sonsuz sürekli
Sende beni sev içten yürekli
Yüreğimde yalnız sevgin geçerli
Bu dünyada bana sensin gerekli

Kalbime ümit verir seni özleyiş
Mümkün değil artık aşkı gizleyiş
Seninde yüzünde bir gülümseyiş
Bitecek birgün bu son bekleyiş

Sana olan sevdam bitmez ezeli
Bütün özlemlere sensin teselli
Sende seviyorsun yüzünden belli
Sensin gözümde dünya güzeli

Kağıtlar susuyor yazmıyor kalem
Hasretin yıllardır bana dert elem
Kavuştu sevdiğine cümle el alem
Uzat elini artık bitsin bu özlem
13 Mart 1999 Cumartesi (21:14)

Emrah Kurt

Özür Dilerim

ÖZÜR DİLERİM

Sana, sana şarkılar şiirler söyledim
Sana, sana dert verdim, keder verdim
Sevdiğim ben suçluyum üzdüm seni
Ben de Allah kuluyum affet beni (1993)

Bir kere olmaz demişsen
Hatırlar üzüürsen sen
Unut gitsin bin defa ben
Özür dilerim senden

Bir gördüm seni kendimle
Hatalıyım biliyorum
Samimiyetle tüm kalbimle
Senden özür diliyorum

Seni üzdüğümden dolayı
Utaniyorum kendimden
Tek çıkar yol işin kolayı
Özür dilerim senden

Beni yanlış bilsende
Cevap olmaz desende
Hakkın kaldıysa bende
Özür dilerim senden

Yarın Allah katında
El pençe yüce tahtında
Hemen bu şiirin altında
Özür dilerim senden
□24 Mayıs 1995 Çarşamba
Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Rüya

"Size verilen şeyler, dünya hayatının geçici nimeti ve süsüdür. Allah katındaki nimetler ise daha hayırlı ve kalıcıdır. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?"
Kasas Süresi 60. Ayet Çevirisi

RÜYA

Hayat tatlı bir rüya
İşte geldik dünyaya
Kul olacaktık güya
Daldık derin uykuya

Çalış çabala didin dur
Gül eğlen coş sevin dur
Bu ne yaman döngüdür
Rüyalarda devin dur

Her yüzde sahte gülüş
Ruh bedenle eder dövüş
Hayat sanki zevkten ölüş
Oysa kabus görülen düş

Kalp bulanık kafa sarhoş
Bu hayatın rüyası hoş
Şabah akşam coş ha coş
Ölüm gerçek dünya boş

Bu hayat oyalanmaktır
Rüya peşinde koşmaktır
Gaye doğruyu bulmaktır
Yalnız Hâkka kul olmaktır

Kalpler sağır gözler kör
İnsanoğlu zalim nankör
Rüyalardan uyan artık
Aç gözünü gerçeği gör
☐ 17.10.2007 Çarşamba

Emrah Kurt

Rüzgar

"Özgür'e ve Servet'e"
Kollarımı açıpta
Koştuğum yamadan
Hiç haberim olmadan
Al götür beni burdan

Kırçıl otları dalgalanır
Gelişinle rüzgar
Saçımda öyle savur
Dilimde bir türkü var

Serçe kanatları keser
Serin gövdeni
Uzatanca elimi
Bir damla kan bana da ver

Kekik kokuları getir
Yüce dağlar başında
Geldiğinin haberidir
Kulağıma ısıklık çalman

Bulutlar sürü önünde
Sen onların çobanısın
Es bayırdan bayıra
Yolculuğun hiç durmasın

Yüzüme bir buse kondur
Sonra iliklerimi dondur
Kendime gelemesem eğer
Beni havalara savur

Hangi dağdan gelirsen gel
Benim için hiç farketmez
Yeter ki bana yönel
Bende yangının bitmez

Ağaç dalları sallanır
Estiğinde çılgıncasına
Bu can sana sevdalanır
Elin saçıma dokununca

Ya dostları bana getir
Onlar bende bir Servettir
Ya dostlara beni götür
Yalnız onlarla olurum Hür (Özgür)

Al götür beni rüzgar
Gittiğin yere kadar
Hele bu beyaz bulutlar
Tanıdık değil buralar
Emrah Kurt-1999/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sabaha Kadar

SABAHA KADAR
Sabaha kadar bu gece
Ağlamalıyım herşeye
Dökmeliyim ne varsa içimde
Hepsini de aynı biçimde

Anılar içinde biri bekler beni
Yanana oturup ağlaşırsız
Üstümüze örteriz geceyi
Dertlerimizi paylaşırız

Talihsiz günleri ömrümün
Sonra buhranları gönlümün
Çaresiz durumlara düşmüşüm
Yaşıyorken hep ölmüşüm

Silmeliyim bende ne varsa
Yaşanmamış olanlarıda hatta
Mutluluklar mi yeniden tatmak için
Harcayabilirim onlarıda

Yaşanalı oldu kim bilir kaç sene
Hayal meyal hatıralar
Desene yine bu gece
Sabaha kadar ızdırap var

Güneş perdesini açadursun
Perdeler benim penceremde
Ay yükselsin ışık vursun
Karanlık bile ürküyor benden

Ben Her zaman böyle değilim
Vardır elbette güler yüzlerim
Sanmayın hiç bitmez kederim
Sabaha kadar gecelerim
17 Temmuz 1999 Cuma

Emrah Kurt

Sakın

SAKIN

Boyun eğme yellerime
Rüzgarımla savrulursun
Sakın değme ellerime
Ateşimle kavrulursun

Sevginin yerine nefreti
Kalbine koyma sakın
Sende sev seni seveni
Hırslarına uyma sakın

Heves etme kaderime
Küser hayata darılırsın
Sakın gülme kederime
Düşer yılanı sarılırsın

En tatlı zamanlardan
Dert çekince yakınırırsın
Vefakar insanlardan
Neden kendini sakınırırsın

Sevgim o kadar derin ki
Dalma sakın boğulursun
Kalbim o kadar serin ki
Girme sakın kovulursun

Sevgi en büyük servet
Kalbe aşkı eder davet
Cevabın olsun hep evet
Mutsuzlardan olma sakın
☐ 2 Ağustos 1998 Pazar

Emrah Kurt

Sana Yakışmaz

SANA YAKIŞMAZ

Sana yakışmaz ağlamak
Acılar içinde kıvrılmak
Hayatın birgün son bulacak
Seninde hakkın mutlu olmak

Benim gibi bir çulsuzun yanında
Dert çekemezsin ömrün boyunca
Hevesleri var deli akan kanında
Hepsini yaşamalısın insanca

Benim yanımda hergün sürünerek
Sabah akşam yersin bir kuru ekmek
Başka yerde her öğün ayrı bir yemek
Hem tuhafına gider ızdırap çekmek

Sana yakışmaz gözyaşı dökmek
İğneyle iplikle pantolon dikmek
Herşeyi gönlünce varken beğenmek
İşine gelirmi benimle eğlenmek

Birbirimizi nasıl sevebiliriz
Ayrı dünyaların insanıyız biz
Aramızda koskoca bir deniz
İçine dalıp da yüzemeyiz

Sana sevgiden başka birşey veremem
Vaatlerle kandırmayı hiç beceremem
Ayağının altına cennet de seremem
Ama seninle cennet olur gönülhanem
5 Ağustos 1999 Perşembe (11:40)

Emrah Kurt

Sarı Çiçek

Ne güzel toplardım seni
Yayla yamaçlarından
Çocuktum hoşuma giderdi
Elimde demet demet
Sarıçiçek koklamak

Çiçeğin yeni açmış olurdu ya
Bayılırdım mis gibi kokuna
Her kokladığımda bu dünya
Sanki cennet olurdu bana

Yayla rüzgarları estiğinde
Bir deste sarı çiçek elimde
Karşıda oynayan çamların
Seyrine dalardım günlerce
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sen Bana Benzerdin

SEN BANA BENZERDİN
(Bana Cenneti Hatırlatıyorsun)

saçlarında yönünü şaşmış bir kelebek
dudaklarında kiraz kanı vardı
çocukluğunda sen bana benzerdin
hatırlıyorum yanağındaki alazı

hep olmayacak bir şeyleri düşlerdin
yine de özlerdin;
uykusuna varmadığın o düşleri
yüzünde ilkbahar gülüşleri
elma çiçekleri döküldükçe dallardan
sen bana benziyordun öyle güldükçe

uçmak öyle büyük ve sonsuzdu ki
bu senin yapabildiğin en güzel şeydi
üstelik kanatsız ve pervanesiz
bulut oluyordun öyle uçtukça
çocuk halinle ve hayalinle

sen bana benzedikçe...
ben mavi bir vapur olurum
istanbul un boğazında
hiç bilmesem de vapuru
görmesem de istanbulu
geçmesem de boğazı
kendimden biliyordum işte
ben mavi bir vapur oluyordum
ve sen bana benziyordun
boğazın sularından öyle geçtikçe

bir çiçeği severdin adına kardeş;
papatya mı, sümbül mü, lale mi
menekşe mi, karanfil mi, gül mü
hatırlayamadım hangisiydi
galiba hepsini de seviyordun
aşkın çiçeği filizleniyordu
sen her çiçeği sevdikçe öyle

aynalarla konuşurdun susarak (en çokta)
kendini beğenirdin yine de
bu ukalalık da değildi hani
bunu da kendimden biliyorum
kaşını , gözünü , yüzünü , alnını
uzun uzun seyrederdin

ben aksini görürdüm aynanda
güzelliğine hayran kalırdım
sonra aşık olurum ne hikmetse
hiç görmediğim yüreğine...

ben aynamda aksimi görürdüm
yaşlanan yüzümle beraber
fululaşan çocukluğum
belli belirsiz bir yalnızlık olup
salonun en uzak köşesinden
gözlerime bakardı,ben susardım
ve güneşli geniş günlerde
bir tek yalnızlığımınla konuşurdum ben
en çokta bu yüzden sebep işte
ben susar sana benzerdim
sen de aynalarda sustukça öyle
12.11.2010/ istanbul

Emrah Kurt

Sen Bizi Bilmezsin

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Bilâkis onlar diridirler, fakat siz bilemezsiniz."
(Bakara Suresi 154. Ayet Meali)

SEN BİZİ BİLMEZSİN

Sen bizi bilmezsin kardeş
Hüznünde tutuşur bağrımız
Bir şehid anası gözlerinin
Cennete giderken yürek yarımız
Diğer yarısını ateşle dağlarız

Gözlerimin içine bak kardeş
Dostuna gülümseyen hasmına söven
Mutlaka bir mana okuyabilirsin
İnsanca yaşamak istersen eğer
Zulme karşı dur, zalim yere devrilsin

Sen de soracaksın hesabını
Bunca yıl dökülen kanların
Vatan uğruna ölen canların
Kimse veremez sen istemezsen
Bir çakıl taşı dahi bu toprağın

Sen bizi bilmezsin, görmezsin
Bir gece yarısı vurulan askerin
Yüreğimizdeki titreyişini
Yaşayamazsın lakin o şehidin
Ruhumuzdaki can verişini.

□□20.12.1999 Pazartesi(7:45)/Denizli

Emrah Kurt

Sen Git

SEN GİT

Sen git, ah etmem yansada yüreğim
Rüzgar bozgunu saçlarım hasretinle ağarır
Kopsada ciğerim ayrılık acısıyla
Gönlümden elvedalar özleminle yarışır

Sen git harcama haylim baharlarını
Tozlu yollarda bir ben olurum Mecnun
Adam akıllı ölürüm kalırım belki
Cenazem gömülür kazılır mezarım

Beklemen suç durman kabahat
Belki gözlerim dolar bir vakit
Alıştırırım kendimi zorlanırım ama
Hasretine hüküm giyerim hadi sen git

Yürü sen git beni yarına ertele
Hayrını görmeyeyim ömrümün
Çilekeş bir sevdanın hüznün törpüsüyüm
Yanan sigaram olsun tek yokluğunda

Sen git kahretmem yansada ciğerim
Sen git küsmem hayata cahil değilim
Bozkır sabrı olur sevdan kalbimde
Yağan yağmurlara inat beklerim

Sen git kaderimi yazan değilsin
Yıktığın yeter bu harabe enkazı
Bari onurluca olsun çekip gidişin
Eğerim başımı kadere olurum razı
☐ 20.9.2002 Salı/ Denizli

Emrah Kurt

Sen Olsaydın

SEN OLSAYDIN

Yıldızları seyre çıkmazdım
Karanlıklarda kaybolmazdım
Hayatı yaşamaktan bıkmazdım
Sen olsaydın alın yazım

Kapkara sislerle kaplı gökyüzüm
Sensisim, kimsesizim, öksüzüm
Yaşamıyor böyle gecem gündüzüm
Sen olsaydın gülerdi yüzüm

Sen olsaydın yanımda
Bilmezdim hasretin manasını
Tutmazdım hergün yasını
Boş vermezdim hayat kavgasını

Hasretin en acı zulümden beter
Bu ayrılık artı bitsinki yeter
Gönül bağımda baykuşlar öter
Sen olsaydın eğer açardı güller

Yılların selinde güzel hatıralar
Mutluluğa çıkardı bütün yollar
Sevmezdim kimseyi senin kadar
Sen olsaydın aşkla yanardı yıldızlar

Sitem nedir bilmezdi dilim
Değmezdi başka ellere elim
Yanımda sen olsaydın zalim
Perişan olmazdı bu halim
1999 / Köy

Emrah Kurt

Sen ve Ben

SEN VE BEN

Kollarında ölmek varken
Azraile verme beni
Hergün sana ağlıyorken
Bir kalemde silme beni

Yarı yoldan dönmek varken
Ne olur bırakma beni
Aşkınla kavruluyorken
Hasretinle yakma beni

Gözlerim seni ararken
Gidişinle üzme beni
Kalbim sana çarpıyorken
Kurşunlara dizme beni

Sana aşığım gönülden
Güzelsin gonca gülden
Mevlam seni lutfeyledi
Değerlisin her ödülde

Sana gönül vermişim ben
Aşkın sıcak güneşlerden
Gel ayırma seni benden
Vazgeçemem gülüşünden

Sen ve ben bir bütünüz
Birlikte güler yüzümüz
Ayla güneş, geceyle gündüz
Sonsuza dektir sözümüz
23.061999 Çarşamba

Emrah Kurt

Senden Önce

SENDEN ÖNCE

Herşey güzeldi senden önce
Yaşamak nedir biliyordum
Hayatıma bir sen girince
İşgale uğradı gönül yurdum

Kuşlar öterdi dallarda
Aşıklar yürürdü yollarda
Senden önceydi bu sandıklarım
Şimdi hiçbirisi yok buralarda

Hiç sorma senden sonrasını
Ayrılıklar yıkarmış insanı
Hatırlamak istemem o tufanı
Ne dertlerle cebelleştin

Bir yanda ömür verdiğim sen
Bir yanda kalbim süngülenen
Bir yanda hayallerimmiş ölen
Senden öncesinde umutla gülen

Gelecek günlerden umutluydum
Senden önce ben çok mutluydum
Seni görünce kalbime uydum
Deli divane perişan oldum

Seninle düştüm dertler gölüne
Hiç varamadım aşkın gölüne
Sevsemde giremedim gönlüne
Elimi süremedim gonca gülüne

Beni bırakıp gittiğine
Üzülmem üzülmesine
Elimden gelse dönerim yine
Ömrümün senden öncesine

Senden önce yüzüm hep gülerdi
Seni sevmekle elime ne geçti
Kalbim yoruldu gençliğim gitti
En güzel yıllarım seninle bitti

Yüzüne maske yapıp gülüşünü
Kalbimden çaldın sevgi düşünü
Hergün diri diri gömülüştünü
Sana borçlu bu can ölüştünü

Günleri, ayları, yılları saydım
Karda değil hep ziyandaydım
Seninle sanki zindandaydım
Keşke seni hiç tanımasaydım

Bir senden öncesi var aklımda

Mutluluklar içinde gülen ben
Birde senden senden sonrasında
Bütün ayrılıklara gözyaşı döken

Avare biriydim senden önce
Gözyaşı akmazlar ülkesinde
Sonra sen girince gönlüme
Aşka tövbe ettirdin kendince
☐24.7.1999 Cumartesi (19:50)

Emrah Kurt

Seni Silemem

SENİ SİLEMEM

Anlayamadım bu aşkın bitişini
Unutamadım el sallayıp gidişini
Ağlayan gözlerle veda edişini
Yüreğime kazıdım silemiyorum

Herşeyimi paylaştım olmadı saklım
Seni düşünmekten kalmadı aklım
Ayrılıp gitmeni almadı aklım
Beni neden terkettin bilemiyorum

Sitem değil inan sana sözlerim
Maziyi andıkça dolar gözlerim
Her zaman sevgini, seni özlerim
Adını kalbimden silemiyorum

Cevap vermeyişin hiç bir soruma
Gücüme dokunur gider zoruma
Birgün sende düşersin aynı duruma
Ben sana kötülük dilemiyorum

Söylemedin bana birgün merhaba
Sensiz hayallerim döndü seraba
Seni unutmak için versemde çaba
Seni yüreğimden silemiyorum

Sen benden değil sevgimden bıktın
Her gördüğüm zaman canımı sıktın
Sen kendi elinle dünyanı yıktın
Ben sana gözyaşı dökemiyorum

Meltem rüzgarları eser sesinden
Bütün acılarım senin elinden
Yüreğime işlemiş sevdan derinden
Kalbimden bir türlü sökemiyorum
Mayıs 1999 / Köy

Emrah Kurt

Seni Terkedersem

SENİ TERKEDERSEM
Dağıtiver saçlarını
Çatık tut kaşlarını
Birgün seni terkedersem
Akıt göz yaşlarını

Saçını arkadan bağla
Aşkımın yan yürek dağla
Birgün seni terkedersem
Ağla sevdiğim ağla

Bakmaz olursam nazına
Kara yazarsam yazına
Birgün seni terkedersem
İp geçir boğazıma

Gözlerinde neşe dolu
Yüreğine aşkı doku
Birgün seni terkedersem
Hergün bana lanet oku

Seni olduğun gibi sevdim
Kusurunu kabullendim
Birgün seni terkedersem
Ateşlerde yansın kalbim

Aştım geldim kaf dağını
Gezmek için aşk bağını
Eğer unutursam adını
Haram et bütün hakkını

Bu ayrılığın yüzünden
Yaş dökersen gözünden
Birgün çıkarsam sözünden
Hesabın sorulsun benden

Elimi tutsun ellerin
Yüzünde açsın güllerin
Seni unuttur gidersem
Yakama yapışsın ellerin

Uzak durma gel yanıma
Kollarını sar boynuma
Birgün seni terkedersem
Bütün günahın boynuma

Bakışınla yandı bağrım
Sensin benim ilk göz ağrım
Birgün seni terkedersem
Kabir olsun ilk durağım
□□18.5.1999 Salı (8:40)

Emrah Kurt

Senin İçin

SENİN İÇİN
Gözünden yaş dökülmesin
Yanağına süzülmesin
Hayat boyu gülsün yüzün
Hiçbir derde üzülmesin

Ağlarım ben için için
Her yaptığım senin için
Sen beni kafana takma
Hiç üzülme benim için

Sen mutlu ol keyfine bak
Hüzünleri bana bırak
Senin olsun güzel günler
Yaşarım ben senden irak

Senin için çektim cefa
Sense hergün sürdün sefa
Yok mu insaf yok mu vefa
Göstersene son bir defa

Senin için katlanırım
Dayanırım her acıya
Kalbinde hiç lüzum yoktur
Benim gibi yabancıya
□ 13 Mart 1998

Emrah Kurt

Seninle

SENİNLE

Ağaçlar bin bir türlü
Çiçek açmış bilemedim
Sevdiğimi bir türlü
Ben sana diyemedim

Zehir bal olur seninle
Siyah al olur seninle
Gülüşün huzurdur bana
Diken gül olur seninle

Sevdan bir mühür gibi
Vurulmuş yüreğime
Senle olmak ömür gibi
Dünya batmış neyime

Seninle şerbet üzüm
Seninle yokuş düzüm
Seninle yaşar özüm
Seninle güler yüzüm

Mutlu bir hayat sürsem
Beraber seninle ben
Güzel yüzünü bir görsem
Yaşardım sevginle ben

İnsanlar zengin yoksul
Geçmez bende para pul
Yanımda sen ol yeter
Sen beni bir seninle bul
□□ 9.07.1996 Salı

Emrah Kurt

Sensiz

SENSİZ

Sen başka aşklarda şimdi yaşarken
Oysa ben resmine bakar dururum
Geçmiş hatırlar o güzel günleri
Sensiz gecelerde anar dururum

Her sokak bizden bir hatıra gizler
Sen çekip gitsende şilinmez izler
Aramıza girsede dağlar denizler
Sensiz bu şehirde yaşar dururum

Ya benim sevdami kimler anlasın
Kime dert yanayım kime sorayım
Sevdiğim sensiz ben beş parayım
Sensiz sokaklarda arar dururum

Uğrunda tükendi bütün gururum
Hatırlar maziyiyi pişman olurum
Her köşe başında hüzün bulurum
Sensiz bu yerlerde ağlar dururum

Her akşam kalbime sessizlik çöker
Baktığım her yerde sensin gördüğüm
Sevdiğim hasretin boynumu büker
Sensiz odalarda sensizlik kördüğüm

Aramıza sokuldu hain ayrılık
Hasretinle şimdi yanar dururum
Ölüme götürür bu dert bu yanık
Sensiz bu acıyla kanar dururum

Dilinden zehirler saçsanda sen
Gönülden gönüle uçsanda sen
Sonunda kalbimi kırsanda sen
Sensizde yaşarım ne yapsanda sen
□□10 Nisan 1997 Çarşamba

Emrah Kurt

Sensiz Kaldım

SENSİZ KALDIM
Yine sensiz kaldım işte
Günden güne ölüyorum
Hayallerde ve düşte
Her an seni görüyorum

Yüreğim kederlerde
Düştüm çaresiz derde
Zamansız gidişinle
Sensiz kaldım bu yerde

Acı dolu günleri
Yeniden yaşıyorum
Sana duyduğum hisleri
Kalbimde taşıyorum

Yüreğim pare pare
Bir başıma avare
Sensiz kaldım biçare
Bulamadım hiçbir çare

Neden terkettin beni
Bir türlü anlamadım
Ama yine de seni
İnan hiç unutmadım

Belli değil günüm ayım
Hep ayrılık oldu payım
Hayat sensiz kaldı yarım
Böyle ömrü ne yapayım

Seninle bir ömür boyu
Beraber olamadım
Aradığım mutluluğu
Bir türlü bulamadım
□□ 22 Eylül 1996 Pazar

Emrah Kurt

Sensizim

Uykularım kaçtı yine bu gece
Yıldızları seyre daldım bir ara
Bakmak isterim gözbebeklerine
Bakmam kalbimde kanar bir yara

Tek başına yaşıyorum sensizliği
Yıldızlarla paylaşıyorum her şeyimi
Hasret denizlerinde batırdım gemimi
Uzun gecelerin koynunda çaresiz

Gözlerim yaşıyor dolu dolu
Ağlıyorum kalbime sessiz sessiz
Seçmişim yollardan en çıkmaz yolu
Sen geliyorsun aklıma çaresiz

Sensiz gecelerimin ağdındasın
Söylenir oldun dilimde çaresiz
Çok uzağındasın hülyalarımın
Güllerim soldu elimde sensiz

Çaresiz yollara koyuldum ardından
Bağırdım dön diye beni duymadın
Bakar durursun hep o gönül tahtından
Sevdikte güzelim aşık saymadın

Karanlığında solmuşsa ümitlerim
Yalnızlık kokan gecelerin
Karşılıksız kalmışsa sevgim
Savrulur dururum önünde kaderin

Tesadüf birşeydi bu aşkın başı
Bir maceraydı hep yürek yakıcı
İsmi yazdığım o çınar ağacı
Oysa ki yapraklarını döker çaresiz

Sevdan olunca bana idam fermanı
Sensizliğe gömdüm yarınlarımı
Çaresiz bulamadım derde dermanı
Derdinle harcadım baharlarımı

Hasret kalıveririm biran sesine
Giremem ki düşlerin gül bahçesine
Kalbimdeki rüzgaları dinliyormusun
Hep sana eser delicesine

Sana anlatmak isterim
İçimden geçenleri bir bir
Gözyaşlarımı çaresiz dökerim
Sel olsada gözünde damla değildir

Gülüşlerimin kanadı kırılır
Tedirgin olurum vakit daralır

Yalnızlık ülkesinde bir şehre varılır
Sensizlik acısına derman aranır

Dalarım alamam kendimi senden
Bir hüznün içerim gözlerinden
Vurulur vurulur ölürüm yeniden
En derin yerinden yüreğimin

Rüyalarım girersin bazen apansız
Unufak edersin duygularımı
Gözlerim yanar tutuşuverir
Çaresiz bölerim uykularımı

Bir mum ışığı yanar gözlerimde
Sensizliğin acısı hep yüreğimde
Sitemler can çekişir geceler boyu
Sensizliği yaşarım ben ömür boyu

Adımlarım yürür benden habersiz
Yürürde ardına bakmadan yürür
Sonra tükenir kalır çaresiz
Kurtuluş ümidi sende görünür

Karanlık bir yolda sensiz yürüyorum
Aklımda hep sen düşünüyorum
Çaresiz bırakır ya odalarda
Sensizliğe bu yüzden düşman olurum

Saçların savrulur yüzüne tel tel
Gözlerim kavrulur güzelliğinden
Bu bahar bulutlardan yağmur olda gel
Dışarda serin bir rüzgar eserken

Alevlerinde yanardı bağrım
İnsanı kahreden bakışlarının
Sensizliğin hatırına hergün ağlarım
Esiri olurum gözyaşlarımın

Hayallerimde gül toplarım sana
Vermek isterim döner hep bana
Baharlar gelirken aşk dağlarına
Sensizlik her daim uzar yanına

Şisler dumanlar içinde kalırım
Ümidim tükenir azalırım
Her yeni çileden bir pay alırım
Ben yine sensizliğe yazılırım

Bulutları ağlardı gökyüzünün
Ardı matemliydi doğan her günün
Bir hayda etmez dövün ha dövün

Sensizlik diliyle söylenir türkün

Öldürecek beni ah bu yalnızlık
Hasretinle yanmışım sönemem artık
Dudağımda çalınırken yeni bir ısıklık
Sensizlik yolundan dönemem artık

Emrah Kurt

Serüven (Senle Bitti)

SERÜVEN 1-2 (Senle Bitti)
Nihayet senden geldi cevap
Olmaz dedin ettin sevap
Yıktın kalbi oldu harap
Senle bitti bu ızdırap

Yalnız sana duydum güven
Karşılıksız bendim seven
Tek sen oldun beni üzen
Senle bitti bu serüven

Sana karşı saf ve temiz
Duygularım oldu deniz
Hiç kavuşmadı ellerimiz
Senle bitti hikayemiz

Yalnız sendin benim hülyam
Kabus oldu tatlı rüyam
Ayrılığa yanmasam da
Senle yıkıldı bütün dünyam

Sevemedim ben huyunu
Haketmedim asla bunu
Artık geldi filmin sonu
Senle bitti bu aşk oyunu

Sana ümit bağlamalar
Sonra yürek dağlamalar
Seller gibi çağlamalar
Senle bitti ağlamalar

Sevmemiştim daha önce
Hiç değerim yoktu sence
Yolun sonu geldi bence
Senle bitti bu işkence

Yüreğimi avutmalar
Gözyaşımı kurutmalar
Kendimi de unutmalar
Senle bitti yas tutmalar

Yalan sözlerine kanmışım
Sevgini gerçek sanmışım
Aşk ateşine yanmışım
Senle bitti aldanışım

Kurudu soldu güllerim
Hani noldu sevenlerim
Bomboş kaldı şu ellerim
Senle bitti hayallerim
□ 24.05.1995 Çarşamba/Köy

Emrah Kurt

Sessiz Matem

SESSİZ MATEM

"Eşin var, aşmanın var, baharın var ki beklerdin;
Kiyametler koparmak neydi, ey bülbül, nedir derdin?"
Mehmet Âkif Ersoy (1973-1936)

Dostuna bile hiç yoktu güvenin
Oysaki herkesten çoktu sevenin
Ruhunu esir almış nefretin kinin
Bu matem senin değil kimsenin

Her taraf yansada yanmazdı evin
Gün senin günün neşelen sevin
Bir uğultuyla eser hayat dediğin
Kül eder herşeyini söner alevin

Gül biterdi hani bastığın yerde
Bir ömür yaşadın düşmeden derde
Ayrılık dert keder yoktu kaderde
Dönde bak arkana dostların nerde

Onca yol içinde şaşmazdı yolun
Hiç belli olmazdı sağın ve solun
Ansızın kırıldı kanadın kolun
Böylemi olacaktı olmayan sonun

Her çeşme başında dolarken testin
Dostlarınla bir bir selamı kestin
Kendini şaşırıp poyrazdan ettin
Şimdi kendine bile geçmiyor destin

Alem sele gitsede gitmezdin sele
O güzel günlerin savruldu yeke
Onca hayat yaşadın bir düşün hele
Sende boyun eğersin birgün ecele

Bu koca dünyanın sahibi sendin
Her türlü zevklerin talibi sendin
Bütün savaşların galibi sendin
O halde neden Azrail'e canını verdin

Her zaman gülerdin hiç yoktu derdin
Kimseyi görmedim bir benim derdin
Onca gül bağından gonca gül derdin
Kendi elinle hepsini ellere verdin

Dünya batsada batmazdı gemin
O halde söyle neden matem
Bin bir hevesle kendinden emin
Ağlayan gözlerin gülmüştü demin

Bu koca dünyada yoktu emsalin
Meleklerdi senin bir tek misalin

Geri çevrilmezdi hiçbir hayalin
Oysa ki şimdi perişan halin

Senin arzuların herşeyden üstün
En ihtişamlı hayatlar seninle bütün
Gösteriş zenginlik kokardı üstün
Hepsini bıraktın hayata küstün

Her daim sevinçle gülerdi yüzün
Tanışın değildi keder ve hüzün
Neden sonra birden karardı gözün
Hiç kimseye artık geçmiyor sözün

Ayağının altında dağ bile yoldu
Acele etmezdin zamanın boldu
Yaş akmayan gözlerin yaşlarla doldu
Bir nefeste bütün zamanın doldu

Bu koca dünyayı gezdin dolaştın
Her türlü arzuna her an ulaştın
Yine de az buldun dağları aştın
Düz ovaya inmeden yolunu şaştın

İstedğin yerlere yağmur yağardı
Sanki güneşler bile sana doğardı
Hırs ve ihtiraslar seni boğardı
Sonunda kar yağdı saçın ağardı

Hayır biranda bitemez bütün kaderin
Daha yaşanmadı henüz güzel günlerin
Bir köşeye kazılmış derin mi derin
Sen ölmeden asla dolmuyor yerin

Yorulduğun yerlere hanlar yapardın
Ham iken dalından meyve kopardın
Almaya çalışırken dalını kırdın
Artık geri dönsende görünmez ardın

Sevdiğin vardı sevenin vardı
Doyumsuz ruhuna bu cihan dardı
Kara toprak dediğin senide sardı
Sevenler sevilenler nerede kaldı

Geleceğe dair hayaller kurdun
Bu fani dünyaya saltanat kurdun
Herşeyin boldu saçtın savurdun
Hani ölümede meydan okurdun
Kurbanı oldun şimdi kuşunan kurdun

Gözünde kimsenin değeri yoktu
Herşeyin tamamı dahası çoktu
Ölmek senin için alevden oktu

Onu da Azrail kalbine soktu
□ 26 Nisan 1999 Pazartesi (2:40)

Emrah Kurt

Sev Beni - Yabancı

Sev beni hançer bakışlı yar
Sev beni ölene kadar
Sev beni sevgine muhtacım
Sev beni sevginle dinsin bu acım

Ben yolda kalmış bir yabancı
Sen yolumun üstünde bir hancı
Son çare çaldım kapını
Seversen beni biter bu sancı

Ben bir çocuğum öksüz ve yetim
Biraz sevmek tek niyetim
Sevgi dolu bu yüreğim
Verebileceğim tek servetim

Kapını hafif arala
Konağına buyur beni
Aç kalmışım sevdalara
Misafir et doyur beni

Ayaz yemiş ellerimi
Ellerinin içine al
Kapatıver gözlerimi
Dinliyorken senden masal

Yorgun ve ıslak başım
Dizlerinde kurusun
Bu gece ol arkadaşım
Kollarında sabah olsun
26 Mayıs 1999 Çarşamba(12:15)
/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sevda Bir Yalan

Yüreğim sahile sessizce vuran
Bir deli dalgaymış denizden kopan
Ve hayallerimmiş orda kaybolan
Anladım ki sevdaymış en gerçek yalan

Kim olmuş hani tatlı canından
Yaşamak gerekir aşkı korkmadan
Yinede buz gibi soğuksa odan
Isınamazsın sevda bir yalan

Hep boşa gitmişse onlarca çaban
Gözlerinde bir günde olmuşsan yaban
Bunları çok eskiden yaşadın baban
İnat etme evlat sevda bir yalan

Kalbini verme sakın nankör birine
Kalırsın sonunda yine kendi kendine
Başına vurarak dersin gülercesine
"Sevda bir yalanmış vay canına be"

İlk başta sevda bağrında açan
Bir güle benzer mutluluk saçan
Eğer sensen ardına bakmadan kaçan
Anla ki dünyada sevda en yalan

Sürünsen de bakmaz akan yaşına
İzdırıp çekişin zevk verir ona
Sonunda kalırsın yine yalnız başına
Severken öldü yazılır mezar taşına

Aklını başından olmasın çalan
Gönül yurdun hergün edilir talan
Eğer sensen elleri bağrında kalan
İnanma ellere sevda bir yalan

Geceleri kabuslar böler uykunu
Hasretin ateşi yakar ruhunu
Yeni mi anladın yok olduğunu
Sevda bir yalan artık (sende) gör bunu.
30 Agustos 1998 (8:30)/Köy

Emrah Kurt

Sevda Seni Ne Yapayım

SEVDA SENİ NE YAPAYIM

Damarda kan pıhtısının
Kalbe büyük sıkıntısının
Başı boş bir akıntısının
Sevda seni ne yapayım

Sevene zulmetmek gayen
Soylu değil hiç hikayen
Aşıklara derttir payen
Sevda seni ne yapayım

Yollarıma bar olursun
Dağlarıma kar olursun
Gidip ellere yar olursun
Sevda seni ne yapayım

Düşman bellemişsin akı
Hep sanırsın kendin haklı
Oyunların gizli saklı
Sevda seni ne yapayım

Vaadin anlık heyecandır
Arada harcanan candır
Kandırabilirsen hadi kandır
Sevda seni ne yapayım

Yanlışını doğru gösterirsin
Balı alıp zehiri verirsin
Her hileyi çevirirsin
Sevda seni ne yapayım

Nefis ister zevk-i sefa
Sonu hüsrân sonu cefa
Benliğinde yoksa vefa
Sevda seni ne yapayım

Mecnunu perişan etmişsin
Ferhatı delirtmişsin
Keremi küle çevirmişsin
Sevda seni ne yapayım

Sevgi saygı yoksa eğer
Sevda seni ne yapayım
Canı sevmek cana değer
Sevda seni ne yapayım

İnmedikten sonra öze
Yürek aşkı nasıl çöze
Sevsem sevdam gelir göze
Sevda seni ne yapayım

Gönül ayyaş akıl sarhoş
Görünürsün her göze hoş
Boşsun bende hem de bomboş
Sevda seni ne yapayım

Sevgi ruhlara kanattır
Cennete giden sıradır
Dünyalığı acı tattır
Sevda seni ne yapayım

Hâk rızası en üst niyet
Heva heves olsun diyet
Biter kalplerde eziyet
Sevda seni ne yapayım

Ten esirken ruhsuzluğa
Can dayanmaz O'nsuzluğa
Varmıyorsan sonsuzluğa
Sevda seni ne yapayım
(2008/ Şebinkarahisar)

Emrah Kurt

Sevda Yolu

SEVDA YOLU

O siyah kaşların benziyor yaya
Gözlerin denktir güneşe aya
Sevdalı başını omzuma daya
Bu sevda yolunda bırakma yaya

Bakışın hançer, kirpiğin oktur
Fazlası vardır eksigi yoktur
Bu sevda yolunun çilesi çoktur
Garip gönlümün seveni yoktur

Gönüller sevgiyle saygıyla dolu
Kullara lütuftur vefanın bolu
Her adım huzurlu Her adım mutlu
Sabırla yürünür sevdanın yolu

Söylenen yalanlara bende inandım
Her sevenin Aşkını gerçektir sandım
Bu sevda yolunda hep yalnız kaldım
En sonunda sana kalpten bağlandım

Seversen sevda güllerim solmaz
Sen yoksan gönlüm teselli bulmaz
Gönlüm başkasının aşkıyla dolmaz
Bu sevda yolunda sevdasız olmaz

Güzelliğini görüp yandığım anda
Seni sevdiğimi halimden anla
Gözlerin gözümde kolun kolumda
Beraber olalım bu sevda yolunda
1999

Emrah Kurt

Sevdalarım

Ansızın maziye dalarım
Aklıma gelir sevdalarım
Düşündükçe hep ağlarım
Çok büyükmüş hatalarım

Birine yürekten sevdalandım
Boşuna yağmurlarda ıslandım
Ne yazık ki geç akıllandım
Her sevdada ben aldandım

Kimisi sevmeden bıktı
Tekerime çomak tıktı
Her sevdiğim gönül yıktı
Sevdalarım hep boş çıktı

Acı tatlı bir yanıyla
Mazide kalan her anıyla
O günlerin heyecanıyla
Yaşandı gitti sevdalarım

Sevenleri ayrı yolda
Hep gözyaşı var sonunda
Çevirdiğim her sayfada
Karşıma çıkar sevdalarım

Bir zaman sevdiğim vardı benimde
Şimdi resimleri kaldı elimde
Anılar canlanır her an beynimde
Tarihe karıştı sevdalarım

Kimi parayı sevdi gitti zengine
Kimisi de severek kaçtı dengine
Anlatsam da bunları sığmaz engine
Evlendi , boşandı sevdalarım

Kafanı kurcala maziyi yokla
O güzel günleri kalbinde sakla
Yaşananlar bir bir gelince akla
Gözyaşı oldu gözde sevdalarım

Her bir tebessüm olsa da yalan
Bir kaç güzel yüzdür akla takılan
Ruhumun içinde maziden kalan
Bir hayal gibidir sevdalarım...
12 Nisan 1998 Pazar/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sevemem Bir Daha

SEVEMEM BİR DAHA
Sevemem bir daha
Seni sevdiğim kadar
Aşık olmam başkasına
Sana olduğum kadar

Neydi ki bilmiyorum
Sendeki bu sır bu esrar
Aklıma geldiğin zaman
İsyan eder hatıralar

Manası yok yaşantımın
Adımlarım yorgun güçsüz
Sebebisin gözyaşımın
Gidişinle kaldım öksüz

Yarın kalan bu aşkı sen
Şök at diyorsun kalbinden
Ölüme gidişim olur inan
Seni silmek yüreğimden

Sevemem imkansız asla
Üstüne gül koklayamam
Kalbim matem tutar bu yasla
Ben onlara ağlayamam

İlk kez senden tattı kalbim
Ayrılık ve aşk acısını
Hasretinle tutacağım
Omrum boyunca yasını

Bahar günlerinde yüzünü
Koklayacağım her mevsim
Hep sevdim ve seveceğim
Seni üzersen namerdim

Belki birgün bir yerlerde
Karşılaşırsız belli olmaz
O ilk günkü gözlerinde
Bana bakarmısın tekrar

Bir defa yaşarmış aşkı
İnsanlar ömürlerinin
Şimdi söylenir başka şarkı
O tatlı dillerinde

Ben sevdim sen sevemedin
Sonuçta ikimizde insanız
Anladım ayrılırmış derdin
Sonunda kaldık yapayalnız
14.01.2000 Cuma(01:15) Denizli

Emrah Kurt

Sevgi

SEVGİ

adının güzelliğine kapılmış duygularımı
kurtarma boğulsun bırak
ben Mecnun ben deli
dilimde tek bir söz; sevgi
ve yüzümde yanık rengi gülüşüm
çöllerine düşmüşüm
çevirme beni bu yoldan

kimler ki ölmedi uğrunda
kimler ki özlemedi seni
nefrete hapsoldüklerinde
kimler ki görmek için gözlerini
daldılar sevdalarına

işte ben sevdiğim onlardan biriyim
hep seni aradım bütün kalplerde
bulamadım üzüldüm boş yere
ve şimdi seni sende arıyorum
elbet bulacağım diyorum
sendeki o sonsuz sevgiyi

kalbime ekeceğim seni
dikensiz açacaksın bir güle benzer
sevgiyle büyüteceğim
ne yaprağın solacak
ne de dalın kırılacak
bulutlar uğramayacak üstüne
her gün yeni bir güneş doğacak
fırtına , dolu , karmış üzülmeye
her mevsim sana bahar olacak
□ 23.5.2000 Salı(00:55) Denizli

Emrah Kurt

Sevgiler Uzakta Büyür

SEVGİLER UZAKTA BÜYÜR
Sevgiler uzakta büyür
Sevgiler uzakta ana
Bilsen ki bu garip oğlun üşür
Hasretine hep yandaşa

Sor bir hele "neydiyin oğlum"
Diyemem ki sana 'çıkılmazda yolum'
Esastır haa mutlu olduğum
Kırıldı sanmayın kanadım kolum

Yakınken her değildik sırdaş
Üzülmezdim kalp, ağrımaya baş
Dertlerim var ana müşkülpesentim
Dertlerim hep siz vallahi değil kendim

Sevgiler uzakta büyür Ana
Ne kadar uzak o kadar yakındır bana
Özlemişsin işte ağzından geçirdin
Bir resmimi al ki çatlamış avucuna
Sıcaklığını duyam ta buralardan

Of çekemem ana, püf diyemem sana karşı
Aklımdasınız inanın, gece gündüz
Es geçemem ana yakalamışken bir aşkı
Hem bu sefer gülüyor muşmula dediğin bu yüz
2003 Denizli

Emrah Kurt

Sevgiyle

SEVGİYLE
Kapısında beklerken sonsuzluğun
Kendime ve aşka yeniliyorum
Duygular otağı kalbimden
Bir sevgi umuyorum

Biliyorum zaman tükenecek
ve canlı olan herşey yok olacak
Yalnız kalplerdeki saf sevgi
ve ruhların iyi niyeti kalacak geriye
Ölüm hükmünü sürse bile

Şaşılacak yadırganacak şey değil
Her insan sevilmek ister elbet
Aşk ölümlle yok olmayacak
Aşıklar birbirini bulur ahirette

Her yüreğin sevgisi vardır.
Böyle bilirim kendimden
Nefretin yeri yok içimde
Sevgiyle uzaklaşıyorum
Sevgiyle yaklaşıyorum
Sevgiyle uzlaşıyorum

08.10.2022

Emrah Kurt

Sil G6zlerini

sil g6zlerini sevdiğim
geceler aydınlık olacak
yollara d6şerken bu yolcu
kalbine sapsansa da hañerin ucu
sil g6zlerini ne var ağlanacak

d6şerken yıldızlar dağların ardına
adımlarım savrulacak
kar ayazlarında
korkuların ayrılıktansa
sil g6zlerini unut gitsin ne varsa

sil g6zlerini bir tanem
çiçekler açsın yine yüzünde
senin kadar sevebilmiş değilsem
sil g6zlerini benim olsun bu matem

soldurma bir tanem sevinçleri
salma kaygılara yüreğini
yolların oldu bu ayrılık bu sevda
sana da d6şen bir pay varsa;
üzölme, sil g6zlerini
kahrını çekenler ağlasın aşka

13.12.2000 Çarşamba/Denizli

Emrah Kurt

Son Bakış

Topla bütün o hatıraları
Hadi git bu evden acı duymadan
Soldurduk güllerle gelen baharı
Koparıverdük hatta sancı duymadan

Olmasın yüzüme son bir bakışın
Kalmasın hatırimda tatlı gülüşün
Öylesine anlamsız bir veda ki bu
Mucize sayılsın geri dönüşün

Harca sevdamızı benden bu kibrit
Sigaran gibi kalbimi de yakıver git
Her nefeste ömrümü bin defa erit
Kalmasın yarınlarıma tek bir ümit

Yüreğimden koptuğun günü hatırla
Nasıl da solmuştu diktiğim güller
Her sigara içişte beni hatırla
Anlatır halimi duman ve küller
Emrah Kurt - 2002/Denizli

Emrah Kurt

Son Bekleyiş

SON BEKLEYİŞ

Gittiğin yerlerden kuşlar goerse
Aga gölgelerine güzel düőerse
Yağan yağmurlar dnmedin derse
Bilki bu seni son bekleyişimdir

Geri dönüőünden umut kesersem
Kaç mevsim geçti gelmedin dersem
Başımı alıp birgün bende gidersem
İnan ki bu seni son bekleyişim

Hatıra gelmeyip unutulursam
Vefasız kalbinde yalan olursam
Beklerken seni birgün lrsem
Unutma bu seni son bekleyişim

Günü güne, yılı yıla ular eklerim
Rüzgar olur, bulut olur beklerim
Hep senin için bütün emeklerim
Bahçemde solmadan gel ieklerim

Samma ki sevilen bir daha gelir
Yollarımız ayrılmış nasıl birleşir
Verdiğim kararlar çok zor değişir
Bil ki bu seni son bekleyiştir

Belliki sen çok mutlusun orda
Oysa ki ben çaresiz kalmışım burda
Karlarda erirse karşı dağlarda
Son bekleyişim bu seni ne fayda

Beklemekle gesede ömrüm yolunu
Acımaz yar halime dönmez yönünü
Rabbim azad eyle Sen bu kulunu
Bağlanmış gözlerim görmez önünü

Bu bekleyiş olsa da ömür trps
Dilimde sevdanın mit türküsü
Sensin gözümün nuru gönlümün ss
Yıkılmadan gel sabır köprüsü

Bunca yıl bekledim ne geçti elime
Yabancı gibi oldum kendi kendime
Sana diyeceğim bir kaç kelime
Artık seni böyle beklemez kimse

İmkansız Şeylere kafamı yormam
Her gün seni boşuna bekleyip durmam
Neden gelmedin diye sual de sormam
Ben bekletirim artık bekleyen olmam

Bugün aynı yere yine uğradım

Bekledim gelmedin, inanamadım
Düşündüm de yol boyu ben adım adım
Bu son bekleyişi Sana adadım
4 Ağustos 1999 Çarşamba (11:16)

Emrah Kurt

Son Defa

SON DEFA

Sevdaya yeminli olsanda yine
Nankörlük etme seni sevene
Kalbimi kırsanda severim gene
Son defa sende sevmeyi dene

Gitmene üzülp ağlarken sana
Son defa yüzüme gülmeyi dene
Yaşlı gözlerle bakarken sana
Gözümden yaşları silmeyi dene

Daha alışmadan benden bıksanda
Son defa yüzüme bakmayı dene
Dönüşü olmayan yola çıksanda
Son defa ardına bakmayı dene

Her insan severken bekler ilgiyi
Her insanın içinde kötü ve iyi
Nefretin yerine koyup sevgiyi
Son defa gönülden sevmeyi dene

Seni en içten candan severken
Ayrılık için henüz çok erken
Beni yalnızlığa itip giderken
Son defa elimden tutmayı dene

Ayrılık sadece senin görüşün
Bir daha olmaz ki geri dönüşün
Bir karar vermeden benide düşün
Son defa yanımda kalmayı dene

Ayrılmak niyetin halinden belli
Aramızda herşey bitmiş temelli
Bari üzülme diyerek edip teselli
Son defa gönlümü almayı dene

Artık gidiyorsun kararın kesin
Çok sevmiştin hani o hevesin
Ö kadar uzaktan duyulmaz sesin
Son defa yanıma gelmeyi dene

Hayat sevincimi elimden alan
Sen oldun yıllardır ömrümü çalan
Kandırdın daima söyledin yalan
Son defa dürüst olmayı dene

Beraber direndik her türlü zora
Diyordum bu aşk gelmez nazara
Yaşarken öldürdün koydun mezara
Son defa canımı almayı dene

Başkası yapmazdı böyle zulümü

Senin yüzünden ister oldum ölümü
En sonunda çaldın bütün ömrümü
Giderken yerine koymayı dene

Bulmadı bu ömrüm senden bir vefa
Sevdimde gönülden sürmedim sefa
Çile, dert, ızdırap çektirdin cefa
Üğrunde canımı verdim bin defa
20 Şubat 1999 Cumartesi (9:20)

Emrah Kurt

Son Söz

Geceler uzamış ,günler kısalmış
Bütün yaşananlar birer masalmış
Etrafı hasretin acısı sarmış
Bu son sözünde ayrılık varmış

Gözlerine yandım sözlerine kandım
Derdimin dermanı sendedir sandım
Peşinden koşmaktan bıktım usandım
Bu son sözünle yıkıldım kaldım

O yalan sevdanı kimseler almaz
Bu fani dünya sana da kalmaz
Bu sözünle gönlüm teselli bulmaz
Yine de cevabın besbelli "olmaz"

Cevabın değişir diye son defa döndüm
Değişmez tavrını karşımda gördüm
Artık araya aşılmaz duvarlar ördüm
Bu sözünle seni maziye gömdüm

Bakasım gelmiyor inan yüzüne
Saplandı kaldı kalbim hüzüne
Zorlama kendini yaş gelmez gözüne
Alışmak çok zormuş bu son sözüne

Bazen çekinerek bazen korkarak
Mutlu olurdum sana bakarak
Cevabın nedir diye sorarak
Olmaz demiştin son söz olarak

Günlerce gecelerce düşündüm seni
Bir bahar günü yıkmıştın beni
Sana duyduğum ümitsiz aşkı
Ne kadar isterdim benden bilmeni

Herşeyimi verdim kalbim senindi
Dünyanın yükü sırtıma bindi
Bir tokat gibi yüzüme indi
Bu son söz senin gerçek sevgindi

O zamanlar üzüldün sende ağladın
Yalan da olsa gönül bağladın
Canımı yakıp yürek dağladın
Yine de olmaza sözü bağladın

Dalında bekleyen bülbül olsaydım
Elinde tuttuğun sümbül olsaydım
Koklayıp öptüğün bir gül olsaydım
Bu son sözünde virgül olsaydım,
Emrah Kurt-1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sonbahar Yaprakları

SONBAHAR YAPRAKLARI

Her sene bu vakit sonbahar yaprakları
Kapatır yağmurlarla ıslanan bu yolları
Az önce esen rüzgar bu selvi kavakları
Sallamışa benziyor bak oynuyor dalları

Ağaçların her güzün yaprakları dökülür
O yapraklar birikir kalır yerlerde çürür.
Kimisinin üzerinden yağmur suları yürür
Belki birinde bir filiz yeni bir ağaç büyür.

Sevdiğimle bu yerde bakışırken gözgöze
Yapraklar çiçek gibi yağmıştı üzerimize
Belkide bu yüzden hep hasret duyarım güze
Neden bilinmez sonradan yapraklar küstü bize

Yapraklar! dalınızdan bu yılda erken düştünüz
Toprakla öpüştünüz çamur oldu üstünüz
Artık mümkün olmaz ki geriye dönüşünüz
Başka bir sonbaharda yeniden görüşürüz.

Esarettten kurtulun gökyüzüne doğru uçun
Bir anlık yaşanacak hürriyete kavuşun
Dallarda kalmak kötü tatlı hayaller kurun
Ayartıcı rüzgarla hergün arkadaş olun.

Ağaçlar yaprağını bazen zamansız döker
O zaman yüreğime garip bir hüznün çöker
Yapraklar üzerime düşerken teker teker
Yuvada kalan kuşlar onlarda durmaz göçer.

Bu yıl yapraklar yere sanki başka düşüyor
Her düşüşte ruhum bedenimde üşüyor
Her yaprak sarı sarı yüzüme gülümsüyor
Senin yaşadığın hayat, rengimde gizli diyor.

Çocukluktan bir anı, epey oldu yaşanalı
Yapraklar ayağımın altında olmuş halı
Aslında orda gizli bu hayatın masalı
İnsanlar çocuk gibi yapraklarla oynamalı.

Nasıl da unutmuşum başımdan geçenleri
Yapraklar gibi sarı anıların her biri
Maziye yol alınca o sonbahar günleri
Yapraklarla savruldu ömrümün dörtte biri.

Tez bitirmiş anladım bu hayatın masalı
Siz yinede düşün boş verin insanları
Esen rüzgarla yağın başıma sarı sarı
Sizinle kaderim bir sonbahar yaprakları.

☐08.07.1999 Perşembe 06:33 Ş.karahisar

Emrah Kurt

Sonsuz Boşluk

Sonsuz bir boşlukta
Boşlukta son noktayım
Yıllar yılı içindeyim
Kendimi aramaktayım

Ayağımın altı derin
Baktıkça beynim bulanır
Başımın üzerindeyse
Mavi bulutlar dolandır

Yıldızlar yanar söner
Saatler boşa döner
Altımda dünya durur
Üstünde başım döner

Toprak hava su ve ateş
Bir arada madde mana
Hem ısıtır hem ısır güneş
Her saniye akar zamana

Her adım atışımda
Sanki yerler dalgalanır
Deli rüzgarlar başımda
Sonsuzluğu mırıldanır

Döner durur yerler gökler
Boşlukta salınır âlem
Uzar durur dallar kökler
Sonsuzluk beynimde elem

Kafamı kaldırıp baksam
Yıldızlara kadar çıksam
Yukarda bir şey yokmuş deyip
Kendimi boşluğa bıraksam

Arıyorken ben beni
Boşluğun ortasında
Sonra buldum kendimi
En derin noktasında

Alem benim içimde
Ben alemin içindeyim
Herşey farklı biçimde
Ne nasıl ve niçindeyim

Hem varda hem yoktayım
Hem azda hem çoktayım
Zerre Kürrre bir âlemde
Sonsuzlukta bir noktayım

Gözlerimin önünde
Uzar gider bir sonsuzluk

Kızgın güneşin altında
Beni saran bu boşluk
Hiç dinmeyen susuzluk

Dünyayı uçursam da
Uzayı patlatsam da
Evreni yok etsem de
Boşluk yinede boşluk
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Sonsuzluk Rüyası

Ve sonsuzluğu sığdırıyorum
Bitip tükenen günlere
Cennetten biraz düşünüyorum
Daha güzel bir ölüme yaklaşıyorum
Tükenen biten ne varsa unutarak

Geceden süzülerek sabaha
Uykulu gözlerle gördüğüm
Yeni düşlere uyanıyorum
Sonsuzluğu sızdırıyorum sonra
Dünyalık günlerime
Ve böyle böyle
Sonsuzluk oluyor ömrüm
Fani avuntularımın yanında

Sonsuzluğu biliyorum
Duyuyorum , görüyorum
Ölümlerle yanyana olsa da
Sonsuzluğu yaşıyorum
Bu bana yetiyor şimdilik
Rüyalar faniler için ya
17.8.2010/ İstanbul

Emrah Kurt

Sor Beni

Boşuna çatlatmadım parmaklarımı
Döktüğüm terlerin tuzuna sor beni
Kaldırımlar tanımaz ayaklarımı
Gurbet yollarının tozuna sor beni

Kuramam zengin hayallerini
Fakirliklerin sebebine sor beni
Sevdiğim olmadı şehir güzellerini
Bir köylü kızının kalbine sor beni

Sor beni dumanlı dağların karına
Sor beni soğuk yayla sularına
Sordukça dahası gelir aklına
Sor beni bozkırların baharına

Ben ki bu topraklara çile ekmişim
Ben ki asırlardır hasret çekmişim
Ben ki ayrılıklardan hüznün dermişim
Kavuşmak ümidiyle hep can vermişim

Yakıveren insanı bir kor gibi
Ben tanırım yüreklerde yatan özlemi
Sakinmam gözlerinden gözlerimi
Cevap veremezsem vur beni
2000/ Denizli

Emrah Kurt

Söğüt Ağacı

SÖĞÜT AĞACI

Dallarında rüzgarın sesi
Göğe yükselir iri gövdesi
Dinlendirir huzur verir
Her çobana serin gölgesi

Dort mevsim günün her anında
Dere suları akardı yanında
Bekle beni söğüt ağacı
O soğuk gözenin başında

Ne zaman geçsen aklımdan
Araba yapardım dallarından
Düdük yapar öttürürdüm
Arta kalan budaklarından

Kızgın güneşin altında
Gün boyu gölge ederdin
Serin dallarının altında
Uykulara dalardım ben

Kim bilir kaç yaşındasın
Dalların büyümüş göğe yürümüş
Belliki boşuna değil yasın
Karıncalar yemiş gövden çürümüş

Artık öttürülmüyor sipsin
Rüzgârla gelmiyor sesin
Tırmanan da yok dallarına
Şimdi daha da garipsin
☐ 20.7.1998 Pazartesi

Emrah Kurt

Söyle Gardaş

"Ahmet'e"
Hangi dert hangi tasa hangi bela uyutmadı
Ayrılık bu haindir yakar adamı
Söyle gardaş, söyle yoldaş derdini söyle
Yok, birşeyler var arada olmazdık böyle

Yine dalgınsın, suskunsun, düşüncelisin
Dök içini konuş hele nedir ki derdin
Hani hayat yoldaşıydık niye gizlersin
Bugün ağlıyorsan dostum yarın gülersin

Acılardan hayat kurmak bize uyar mı
Gör dostum gör sürünmekten bir farkı var mı
Ne kadar feryat etsen de giden duyar mı
Güler halini görünce sanma ağlar mı

Bugün biz yenildik fakat ölmedik hala
Yenilgilerden zaferler kalır yarına
Bir ümit kırılrsa da bin ümit bağla
Bak çiçekler dolanıyor ayaklarına
Emrah Kurt- 2002/ Denizli

Emrah Kurt

Sürg

"S Ü R G"
ve azaldı Cenne
Dünyaya düştüm...
Önce aşka, sonra dara
Çekilir değil bildim
Yarım kalan um
her kalbe zehir hasr
bu bekley , ızdır ve ec
zonklayan sonsuz sız
Çekilir değil bildim

Tükenip gidiyor hay
Onca hengame içinde
Merhamet umuyor ins
Her merhaba diyenden
İyiliğe kör ve nank
Ve en çokta zalim oysa
Bu tehir, hicr ve sürg
Yaşanılır değil bildim
Yinede geçip gidiyor ömr

Neye yarar ki,
Kalplerde çürüyen sevg
Önce Dar'a sonra Aşk'a
Cennete Düş'tüm
Seven sevmeyen bin pişm
Sevilmez değil bildim.

04.05.2014 Gaziantep
*Eksiltili Şiir

Emrah Kurt

Sürgün

SÜRGÜN

Sürgüne gönderildim yanından
Bilinmez تنها yolara doğru
Döner miyim sana bilmem bu yoldan
Sırtıma yağarken hasret yağmuru

Anladım ki dünya cennet değilmiş
Kader hükmünü önceden vermiş
Mecnunda leylayı böyle severmiş
Bizim gibi sevenler hep sürgün yermiş

Şimdi uzaklarda sürgündeyim
Bir daha yanına nasıl döneyim
Kalbimde savrulmuş gitmiş herşeyim
Ardına bakıpta kalan benmiyim

Ömür sensiz gönül sensiz
Yaşıyorum ben kimsesiz
Yaşamakta dennez ya buna
Ölüyorum sessiz sessiz

Öyle bir sürgüne düşmüşüm ki
Hasretini bile yasaklamışlar
Yanımda olmayışın bir şey değil ki
Gözlerini benden saklamışlar

Yanağında açan tomurcuk güle
Özlem duyarken güzel yüzüne
Tahammülüm yokken sensiz bir güne
Nasıl dayanırım ben bu sürgüne

Sofranın başında elimde kaşık
Öylece durupta kalırım bazen
Hani hiç sevemezdin başka bir aşık
Yanımda ben yokken eğlenip gezen

Seni unuttuğumda gülse de yüzüm
Bir gün boyunca böyle kalamıyorum
Siyah bulutlarla kaplı gökyüzüm
Hayattan bir zevk alamıyorum

Hep senin aşkınla dolsada kalbim
Oysaki kalbinde çok azmış yerim
Sona erdi bütün güzel günlerim
Gittiğinden beri sürgünlerdeyim

Bu sürgüne ben ceylan bakışlım
Mecburen katlanmak zorundayım
Hala ilk günkü gibi karaysa kaşın
Bil ki ben yine senin yolundayım

Senden uzaklara düşse de yolum

Boyun eğip buna razı olmuşum
Peşinden koşupta çok yorulmuşum
şimdi uzaklarda başka sarhoşum

Gündüzüm güneşsiz geceler aysız
Sürgüne düşmüşüm ben yapayalnız
Ayrılık boynumu bükmüş zamansız
Unut beni sevdiğim kavuşamayız
8 Ağustos1999 Pazar (09:40)

Emrah Kurt

Şafak Sökerken

ŞAFAK SÖKERKEN'98

Ağaçlar kuruyup yaprak solmadan
Bedenim çürüyüp toprak olmadan
Yıldızlar kaybolup güneş doğmadan
Uğrarım bir gece sabah olmadan

Hergün ağladım birgun gülmeden
Gidiyorum dünyadan hayat sürmeden
Yüzume elini toprak sürmeden
Uğrarım bir gece kimse görmeden

Gidiyorum işte fani dünyadan
Çoktan vazgeçtim hayal Hülyadan
Uyandırmadan sizi tatlı rüyadan
Uğrarım bir gece öbür dünyadan

Bu dünya sahte ömür vefasız
Bir gün görmedim çile cefasız
Gidiyorum buralardan şimdi vedasız
Uğrarım bir gece sessiz sedasız

Dertli yüreğime hasret çökerken
Ağaçlar kuruyup yaprak dökerken
Gidiyorum dünyadan yaşım çok erken
Uğrarım bir gece safak sökerken

□□3 Kasım 1998 Salı

Emrah Kurt

Şarkılar Söyle Sen

Ne isyanını duyarım gönlümde
Yakıp yıkan yerle bir eden gitmelerin
Ne de son çare kal deyişlerime
Titrek ve ağlamaklı hallerimi giydiririm

Yanarım öylesine, savrulurum işte yine
Cevapsız soruların peşinde
Suallere takarım düşüncelerimi
"neden olmadı ki; zaten olmadı ki nedeni"
Ve saçlarıma aklar çıkarım

Bir de aynalarda gitgide
Daha da manasızlaşan suratıma
Kıyırık gülüşler siner ben ağlarım
Ve her nedense sevdaları
Daha doğrusu ağlamaları
Yeni yeni terkeylemiş gözlerime
Mutlu çocuk figürasyonları ekler dururum

İzdivacım artık yalnızlıklarla
Ama yinede sen susma sevdiğim
Şarkılar söyle bildiğince; kendi keyfince
Neşeli, matrak, uçuk, gülümseyen şarkılar
Oysa beni ağlatıyor evdiğim
Dinlediğim bütün şarkılar...

Ne apansız inen akşamların
Hüzün vurgunu dayatmaları
Ne de hep malum kaybedeni olduğum
Sevdaların yine yeniden kalbimi kanatmaları
Artık dokunmuyor hiçbir şey
Artık koymuyor bana yokluğun
Ayrılıkların sahil boylarında
Atıp durduğum voltalar kadar
06.07.2004/İstanbul

Emrah Kurt

Şebimli Şeref

ŞEBİN'Lİ ŞEREF

Gareysar'ın Şerefidir
Masumiyetin eridir
Yalan dolandan beridir
Saf kalplerin önderidir

Şebinkarahisar ilinde
Ezgiler söyler dilinde
Bölüşür ne varsa elinde
Zerre kötülük yok kalbinde

Mizacı Allah vergisidir
Müzik türkü hobisidir
Çok mütevazi ve Şereflidir
Sevgisi Hâk sevgisidir

Candan selamlar sözünde
Hep tebessüm var yüzünde
Vefasızlık yok özünde
Herkes iyidir gözünde

Kalbi mutlulukla doludur
Şebinkarahisar'ın öz oğludur
Yolu doğruluk yoludur
Allah'ın çok sevgili kuludur

Şeref, karakterinin şânıdır
Hem adı hem ünvanıdır
Şeref, bu toprağın insanıdır
Allah'ın Şebin'e ihsanıdır
□ 17.08.2023 Perşembe

Emrah Kurt

Şehir Kızı

ŞEHİR KIZI

Şana yakışmaz ağlamak
Sinirlerine dokunur hem
Ucube yerlerde hayat yaşamak
Sen ki zorlukları bilmezsin
Sen ki duramazsın kızım
Bacaları toprak olan
Her yağmurda damlayan
Duvarları kireç sıvalı evlerde

Şen ki şehirde doğmuş büyümüş
Öyle yaşamış öyle görmüşsün
Oraların toprağı altın ve gümüş
Buralara uğrarsan ölürsün

Sen ki köşkler villalar istersin
Sen ki zor beğenir çok az yersin
Yerine gelmezse bir tek isteğın
Yüzüstü bırakıp çekip gidersin

Sabah akşam yemek derdinde
Hergün koşturup duramazsın
Tencere önünde bıçak elinde
Bir kuru soğanı doğrayamazsın

Adım atma buralara
Yollarımız tezек lağım kokar
Sanma ki alışırsın zamanla
Kokladıkça beynin akar

Her söylediğini savunmalı
Erkeğın fikri fikrine uymalı
Elinde tuttuğın it var ya
Seni sevende öyle olmalı

Çapa tutmasını bilmez ellerin
Güneşin altında kavrulur tenin
Harcı olamazsın böyle işlerin
Bir gün dayanamaz gidersin

Şenki sobaya kömür
Ömrüne ömür istersin
Bizim buraları bilmezsin sen
İnsanın ömründen ömür götürür

Tırnaklarını ojele
Dudaklarını boya
Gözlerini sürmele
Kendini at sokaklara

Sen ki sıfır derece üzeri
Aşklarda yaşayamazsın

Sen ki nasır bağlamış elleri
Gönlünce okşayamazsın

Bu şehir senin şehrin
Burada herkes hemşehrin
Köyler mekânın değil ki seni
Şehirde geçmiş senelerin
3 Ağustos 1999 Salı (06:41)

Emrah Kurt

Şimdi Nerde

ŞİMDİ NERDE

Ellerime dolanan ipek saçların
Yüreğime saplanan hançer kaşların
Ruhumu eriten masum bakışların
Şimdi nerde hani söyle sevdiğim

Gün batımlarında buluşurduk biz
Hayallere dalardık yalnız ikimiz
O günlerden yüreğimde kalmadı bir iz
Şimdi anılarla yaşıyorum sevdiğim

Gözlüyorum yolunu içimde bin umut
Dön artık uzaklardan ellerimi tut
Gözyaşlarımı silip hasreti kurut
Gönlümü gönlüne bağla sevdiğim

Bir sana vermiştim bütün sevgimi
Görmezden geldin oysa sana ilgimi
Sözlerinle kanattın seven kalbimi
Neden ayrıldık şimdi söyle sevdiğim

Hani bana ettiğin aşk yeminleri
Ne çabuk unuttun geçen günleri
Yüreğimde soldu sevda gülleri
Şimdi hasretinle yanıyor kalbim

Anladım artık sevmeyeceğini
Bir daha yüzüme gülmeyeceğini
Biliyordum birgün çekip gideceğini
Sevdaya kıyılırmı böyle sevdiğim

Anılar canlanır gözümde bir bir
Aklıma vedasız gidişin gelir
Başkaları sana kıymet mi verir
Şimdi mutludur söyle sevdiğim

- A.Köse- E.Kurt/Denizli
- 2 Şubat 2003 (11:30)

Emrah Kurt

Tarumar

T A R U M A R

...
Kıvrıldı yollarım daraldı ömrüm
Ne yöne dönsem bilemedim,
Önüm duman, sis, boran, kar
İçimde yıkılan dağlarım var
Baharı bekledim geldi sonbahar
Yapraklar gibi sarardı Gönlüm
Har-ı hicabımda tarumar
İçimde dağılan bağlarım var

...
3 Haziran 2012/istanbul

Emrah Kurt

Tatlı Telaş

Telaşlar yaşadım en tatlısından
Bağlanmak bir şeye kördüğüm olanında
Sevdadan çözülmemek
Sevdaya ezilmemek
Sevdada üzülmemek için

Düşünceler yer beni
Hem de derincesinden
Gönlümün gezegeni
Çıktı yörüngesinden

Baharların en yeşilini
Yazların en sıcakını
Güzlerin en sarısını
Kışların en karasını
Sende bildim , sende gördüm
Ve yaşadım lakin çaresiz

Dedim ya öyle bir telaş ki
Yaşarsan bir gün bil ki (belki)
Eteklerin tutuşur inan ki
İçin içine sığmaz sanki

Fikirlerin şaşırır yönünü
Rotasını yitirmiş gemi gibi
Kör olur gözlerin görmez önünü
Kendini dahi unutursun
Ve birden ; anlayamadan
O tatlı telaşın telaşında
Bulursun kendini...
1997/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Unut Beni

UNUT BENİ

Hiçbir kuş gözükmeyen tozlanmış penceremde
Ne sigaram aynı tatta nede çayım aynı demde
Sana yandığım yalandı dahi sevmedim bir kere
Unut beni farzet ki hiç uğramadım bu kente

Sanki bir sen varsın birde sisler içinde Derbent
Oysa kendine köy olduğun uzaklıktasın şimdi
İlk defa sevdasıyla gurur duyacaktı bu kent
Oysa kendine kalabalık bir yalnızlıktasın şimdi

Gülüşlerine konan kargalarmıyım ben
Her kavga senin için ki dalarmıyım ben
Tükürmüşüm bir kere hiç yalancıyım ben
Unut beni birgün dönersem sözümden

Şimdi hangi limandasın hangi martı sesinde
Hani desem ayaklarında özlemiştir toprağı
Kendi tuzunda erimiş bir deniz gibi sende
Arayıp durmaktasın boz bulanık bir ırmağı

Gurbet durağımsa olsada uğradığın her şehir
Seni gizliyor benden bu dereler bu dağlar
Nihayet denizine kavuşur da her nehir
Unut beni sevdiğim kader yolunu bağlar
18 Mart 2004 Perşembe Kumburgaz
1 Mayıs 2003 perşembe (4:15)

Emrah Kurt

Unut Gitsin

UNUT GİTSİN
Acı tatlı sözlerine
Yandığımı unut gitsin
Bir zamanlar gözlerine
Yandığımı unut gitsin

Senin için bendim ölen
Hep sen oldun bana gülen
Hem esirin hemde kölen
Olduğumu unut gitsin

Değişmedi kötü huyun
Hep oynadın bana oyun
Şu dünyada sana boyun
Egdiğimi unut gitsin

Buymuş sevmenin bedeli
Yüzünü gördüm görelî
Uğruna hergün deli
Olduğumu unut gitsin

Gözlerinle Beni süzüp
Israrıma dudak büzüp
Hergün ağlatıp hergün üzüp
Ezdiğini unut gitsin

Ayrılırmış çok sevenler
Sen kalbimde bir ümitsiz
Yaşadığımız güzel günler
Aklındaysa unut gitsin

Gözyaşımı silmesende
Yüzüme hiç gülme de
Aradığım aşkı sende
Bulduğumu unut gitsin

Unuttum artık cismini
Kaldırıp attım resmini
Gece gündüz hep ismini
Andığımı unut gitsin

Yaşananlar anı olur
Herkes layığını bulur
Unutanlar da unutulur
Ağlatanlar ziyan olur

Ben verdiğim sözü tuttum
Bu işkence burda bitsin
Ben seni çoktan unuttum
Sende beni unut gitsin

Herşey bitti vakit tamam

Yokluğunu anlatamam
Seni kalbimden atamam
Bundan sonra unutamam

Gözyaşımı kuruturum
Yüreğimi avuturum
Bende senin gibi olurum
Belki birgün unuturum
25.2.1999 Perşembe (9:27)

Emrah Kurt

Unut Kalbim

Şehirlerin gürültüsünden uzak
Nehirlerin akışından sakın
Dostluklar var mı acaba?

Paylaşmak denizinde damla
Vefa bulutlarında yağmur
Olmak çok zor mu bana?

Beklentilere bir parça umut
Gönül zenginliğinde bir yakut
Olamazsın kendini avut

Çıplak gösterişsiz ve yalın
Hakk'a giden ayakların
Tozu bile olamazsın

Unut kalbim unut bunları
Her gülün rengi sonunda sarı
Havada gezen burunları
Görse de sürtemezsin

Korkulara teselli veren
Bir deniz ki köpüren
Kalbim çıkmazların sokağı
Belli değil kim yürüyen

Her gelen bahar bitiyor
Gülleri hep istesen de
Dostluklar bitmesin çok zor
Anısı kalır sende bende

Sevgi bahçelerde çiçekse
Karşılıksız duyulan insanlığa
Herkes kalbine sevgi ekse
Yoksa çıkılmaz aydınlığa

Kuruma gül , savrulma dal
Herşey böyle yarım kalmışken
Yalan olur yaşananlar
2000/ Denizli

Emrah Kurt

Unutuldum

Yalnız kaldın mı hiç bir başına
Kimseler oturmaz yanına
Allah ın bir kulu bile
Uğramaz sokağına

Dökerken gözyaşını
Ellerin arasındaki başını
Duvara vurarak anlarsın
Yalnızlığın manasını

Yıkıldı bütün benliğim
Zamansız unutuldum
Gözyaşı oldu gençliğim
Akarken kurutuldum

Bilir misin unutulmak nedir?
Dışleri arasında zamanın
Tadı aklında değildir
Kalpten verilen bir selamın

Bir karanlık gecedeyim
Sorulmaz oldu hatırım
Bitmemiş bir hecedeyim
Yarım kaldı her satırım

Terkedildin mi severken birini
Paylaşan oldu mu dertlerini
Yalvarsanda geridön geri
Boş çevirir ellerini

Unutuldum birden bire
Yakın dostlar tarafından
Fırlatıldım bir nehre
Sevenlerin insafından

Belki bende unuturum
Zaman içinde kendimi
Anılarla avuturum
Tek dostum yüreğimi

Unutuldum;
Eski sayfalar arasında
Bir gül yaprağı gibi
Unutuldum
İki mezar arasında
Ölü toprağı gibi
Hatıra gelmezcesine
Unutuldum ölüm gibi
1998/ Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Uslanmaz Aşık

Ben hala uslanmaz aşığınım
Büyüyen fakat hep çocuk
Düşünen fakat hep deli
Uslanamadım bir türlü sevdalım

Küçükken aşkı bilmezdim
Büyüdüğümü seninle sezdim
Aşk yarasını da senden aldım
Merhemini bulamadım

Su gibi alıştım sana
İçmesem ağzım dilim kurur
Aşığın olmak ,güllerini koklamak
Yollarında yorulmak istiyorum

Türlü belalar öfersin başıma
Takarım başıma düşünmeden
Gözlerinin rengi kaderim
Sensiz hayatı neyerim

Gülemem sensiz mutluluğa
İsterim mutluluk seninle beraber
Dökülsün yapraklar boş ver
Uslanmaz aşığınım bu bana yeter

Gözyaşlarımı dökmek istemem boşuna
Her çilen ağlayışına bir mana
Aldırmam derlerim sıra sıra
Derman; hep sensin nasıl olsa

Her rüzgarda savrulur giderim
Hep sana doğru yol alırım
Ben seni ben gibi bildiğim
Hüzünlere eker biçerim

Boynu bükük bir köşede
Kül rengi duygular içinde
Be o bildiğin gibi işte
Uslanmaz aşığınım hala

Aldanırım her yalana dolana
İnanmak istemem gerçek olana
Bir kere çıkmışım sevda yoluna
Adım uslanmaz aşığa çıksa ne yazar

Anladım bu dünya hep yalan
Bir şeyler umarım yine de sevdandan
Geçerken aşkın deryasından
Gecesi gündüzü belli olmayan
Peşinden rüzgarınla savrulan
Aşığınım uslanmayan

Gözlerim kör bakar aşkınla
Gündüzüm gece olur
Göremem gerçekleri
Vuramam yalanı yüzüne
Bağlanmışım sana bir kere
Kopamam imkansız asla
Uslanmaz aşğın olurum.
2001/Denizli

Emrah Kurt

Uyu Bebeğim

Bütün maceraları tükettim
Sana dayandı yolum yüreğim
Hiçbir şey kalmadı bilmediğim
Karanlık gecelerin ardında sen
Kaygılardan uzak uyu bebeğim

Gamzen bin yılın tozlu rüyası
Baktıkça kanatlanan kuş gibi kalbim
Suya inen ceylan edası sende
Dahası bilmediğin çok şeyler var
Dillensin bu aşk uyu bebeğim

Dünyam kararır döner tersine
Gözlerinin ışığı yakar ruhumu
Kalbime bin ümit verir gülüşün
Yıldızlar ve güneş söner göğümde
Benliğimi benden al uyu bebeğim

Uyu bebeğim mutluluklar içinde
Telaşların üzüntülerin olmasın
Sensiz bir mekanda donar bedenim
Bir çay içimi kadar sıcaksın
Kalp atışlarıma dal uyu bebeğim

Kirpiklerin ok misali ne kadar masum
Sen düşüncesinden fakir geceler
Kabusum olur uyuyamam ki
Ama yine de sen düşünme (beni) boşver
Hep uykularımı çal uyu bebeğim
(2002/ Denizli)

Emrah Kurt

Uzak Bir Acı

UZak biR aCI
çok uzak bir acıdan geliyorum
ömrüm kadar uzak
kederli yollardan geçtim
elimde sevi çiçekleri
ve tenimde gelinlik düşleriyle
ömrüm kadar uzak bu yastan göçtüm

yamarken bahtıma hayatın kahrını
mevsimlerden erkence göçen kuşlar misali
bütün umutlardan el etek çektim
arayıp ta ruhun inceliğini / güzelliğini
Yaradan'ın insandaki eserini
sordum insan nedir ? hayvan nedir?
gördüm de insanın insana yaptığını
anladım zalimliğin sebebini
ve bildim insanın gaddarlığını

göğsümde ölü kalp atışları
yüzümde lal ü figan bakışları
yaşadım en çirkin aldanışları

yüzümde genç kızlık gülüşleri
ezberledim ecelsiz ölüşleri
ve yaşadım kefensiz gömülüşleri
4.7.2011 İstanbul

Emrah Kurt

Uzak Dur Benden

UZAK DUR BENDEN
Kalbim kırılmış aşk yüzünden
Yara almışım com derinden
Benden uzak durmak varken
Üzülmem kalbin kırılırken

Ben olsamds sana yanan
Bitiverir bu heyecan
Olur ya terkettiğim an
Beddua edersin ardımdan

Birde bakmışsın ki sevgilim
Çabuk biter sana hevesim
Sanma arkandan gelirim
Yeni aşklar peşindeyim

Kendi aklıma uyarım
Gün gelir senden cayarım
Aşkını felaket sayarım
Seni yalnız bırakırım

Bir sen misin bu dünyada
Kalbimi vermem inan ki
Ne aşkına ne de sana
Kendimi mecbur tutamam ki

Gülmek istiyor gözlerin
Gözyaşı dökmek değil
Gün senin, devran senin
Neşelen, gül, eğlen, sevil

Sana ne verebilirim ki
Yanında mutlu değilim ki
O kadar çok üzgünüm ki
Derdimi seninle bölüşemem

Büyük aşkın hüsrân olur
Kalbine hancer sokulur
Sözlerimde yalan yoktur
Sendd benden uzak dur

Hep ızdırap çekmişim ben
Gözyaşı vermiş her seven
Benden uzak durmalısın
Geçmez bende sahte sevgin

Kalbimin karanlık dibi
Her kalp değil kalbim gibi
Aşk ateşiyle seni de
Yakarım kendim gibi
15.6.1999 Salı (6:35) Köy

Emrah Kurt

Uzak Sevda

UZAK SEVDA

Kaç gün oldu bilmiyorum askerliği yapalı
Bulmuşumda yitirmişim defalarca ben seni
Sana doğru uzanan bütün yollar kapalı
Çaresizim, sensizim, arayıpda bul sen beni

Bilmiyorum varmı hala o ilk gülüşler yüzünde
Yoksa kargalarımı dolaşır güpegündüz göğünde
Hani beraberdik hep mutlulukta ve hüznünde
Yoksa yürek degilmi atıp duran göğsünde

Unutulup gitse yüzüm ve kalmasada hatırım
Her daim yüreğimde sevdanı yaşatırım
Şarkılarda tesellim yok, kan damlar her satırım
Sana nispet yine de gözlerimi ıslatırım

Yandı bu yürek kaç kere hasretinle kavruldu
Sensizlik batağına daldı daldı boğuldu
Bahar güze döndüde gül dalından savruldu
Sen hala yürektesin bekleyişler unutuldu

Bitsin artık bu oyun kapansın son perde
Huzur kalmadı düştüm düşeli bu derde
Umudun tükenip bittiği en son yerde
Hayalin kayboluyor uzaktan ötelerde
20 Ekim 2003 Pazartesi

Emrah Kurt

Uzaklara Git

uzaklara git sevdiğim
yüzümü görmeyeceğin
adımı duymayacağın
ve geri dönmeyeceğin
kadar uzaklara git

düşünme beni sevdiğim
bir başıma ne yer ne içerim
kah ağlarım kah gülerim
sensizde yaşanır günlerim

sen hayatın tadını çıkar
zaten ben hep öyleyim
sen beni dert etme ki
ben de seni dert etmeyim

birgün sen de seversin birini
onunla geçirirsin günlerini
tutarsın farkında olmadan elini
benim elimi tuttuğun gibi

bir çınar altında onunla
yalnız kalırsan başbaşa
o aşklarını anlatsa da
sen bahsetme benden ona

beni aklından çıkar
önünde yeni bir aşk var
bağlanırım diye korkma
gönlün ondan da tez bıkar

hadi git, uzaklar seni bekler
orada solmayan çiçekler
bir yalana boyun eğ ki
ardında kalsın tüm gerçekler

geceler boyunca ismini
andıkça gözlerim yaşarsın
uzaklara git boş ver beni
sen benden ayrı da yaşarsın

sonunda hep ayrılısan da
hiç kimse sana hayır demez
ben neyim ki hayatında
bir senelik aşklar bitmez

uzaklara git diyorum
nasıl yaparım bilmiyorum
ben de birini bulurum
onunla mutlu olurum

aramızda sevgi yokken

yaşayamayız seninle ben
böyle deyişim bilmem neden
uzaklara git kurtul benden

ayrılırsak günün birinde
uzaklara git unut beni
her aklıma geldiğinde
kalbime gömerim seni.

1998 Şebinkarahisar

Emrah Kurt

Uzansam Kirlara

UZANSAM KIRLARA

"Otlara, böceklere, kuşlara ve çiçeklere dair bir kır macerası" (Pastoral Şiir)

uzansam boylu boyuna
uçsuz bucaksız kırlara
kendimi bıraksam sonra
yemyeşil çayırlar

çiçekli kırlara uzansam
döndükçe otlara dolansam
çekilse altımdan dağ taş
kendimi cennette sansam

çayırlarda takla atsam
çiçek alsam böcek satsam
havaya bir taş fırlatsam
yorulsam yere yatsam

sonra gözümü kapasam
dalsam bir uykuya
epey zaman uyusam
orada doya doya

kırların serinliği
beni içine çekse
gelmez buraya ölüm
bütün bunlar gerçekse

ağaç dallarından
gölgeler düşse yüzüme
biraz gelmesem kendime
kim inanır öldüğüme

uyuşan suratımda
otların izi kalsa
çiçekler mezar olsa
sonra ecel uğrasa
canımı o gün alsa

tam uykumun ortasında
yüzüme konsa sinekler
başımı çevirdikçe
burnuma dokunsa çiçekler

kelebekler konsa başıma
tırtıllar yürüse kaşıma
korku içinde uyanıpda
şaşırsam telaşıma

sonra kalksam yerimden
ağzımda elim esnesem
bir nara atsam derinden

oynasa dağ taş yerinden

uyansam sersem sersem
çiçekler içinde yürüsem
bağlasa otlar beni
orada kalsam çürüsem

rüzgarlar esse birden
götürse beni benden
yağmur yağsa üzerimden
su içsem ellerinden

saçımı dağıtsa rüzgar
yine toplarım ne çıkar
etrafımda biten otlar
vücuduma olsa mezar

nasıl geçiririz günleri
her mevsim böyle olsa
gömleğimden içeri
rüzgar bağrıma dolsa

deli rüzgarlar esse
dalgalansa çayır çimen
sonra hızını kesse
dursa çayır dursa çimen

üstüme ağlasa bulutlar
sırtıma yapışsa gömleğim
ıslanmışım hiç dert değil
nasıl olsa öleceğim

yaslansam ağaçlara
şarkılar söylesem kuşlara
halime gülse kargalar
sesimi duyursam dağlara

esen yelden serinse
bulutlar yere inse
kollarımı atsam içine
bütün yangınım dinse

güneş altında yansam
sıcaklığıyla kavrulsam
soğuk bir göze bulsam
doya doya içip kansam

dere suları aksa yanımdan
ayaklarımı koysam içine
çağıltısını hiç duymasam
o kadar dalsam ki sesine

bir taşa versem belimi
başıma götürsem elimi
unutsam tüm dertlerimi
rüyada sansam kendimi

turnalar geçse önümden
onları seyretsem bir ara
canlansa bütün anılar
karşımda güzelse manzara

karıncalar çıksa elime
birisi durmadan dişlese
bir örümcek az ilerde
kendi ağını işlese

ağzıma bir ot çöpü alsam
dişlerimi karıştırsam
iki tane böcek bulsam
hakem olsam yarıştırsam

gözüme bir sinek kaçsa
uzun süre oyalansam
etrafımda güller açsa
bende yeşile boyansam

ellerimle toplasam
rengarenk çiçekleri
hiç bıkmadan koklasam
yanağımdaki gülleri

kuşlar gözümün önünde
zig zak çizse hiç durmadan
bende uçsam gökyüzünde
hayallere başvurmadan

bıraksam kırlara kendimi
kuru otlar sırtımı delse
ecel yanıma geldi mi
bugün gidip yarın gelse

farkında olmadan hani
gelincik toplasa ellerim
kıyamet mi kopar yani
burada geçse senelerim

vakit dönse olsa akşam
gülleri son kez okşasam
burda ise böyle yaşam
gitgide burda uzaklaşsam

kalksam yattığım yerden
çiçekler elime değse

üzülseler gitmem
güller boynunu eğse
yalvarsalar dönmeme
ben de üzülsem gitmeme
bir sebep yok gitmememe

gözüm güneşe takılsa
henüz batmakta olan
sonra canım sıkılsa
çekip gitsem buradan

22 mayıs 1998 Cuma (17:15) Ş.K.Hisar

Emrah Kurt

Ümmet Şuuru

"□10□ Müminler ancak kardeşirler, öyleyse iki kardeşinizin arasını düzeltin, Allah'a itaatsizlikten sakının ki rahmetine mazhar olasınız."

"□13□ Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışıp kaynaşasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan takvaca en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır. "Hucûrat Suresi10. ve 13. Ayet Meali

ÜMMET ŞUURU

Kavimcilik mezhepçilik fitne ve cinayettir
Üstünlük takvadadır, bu Kurânda ayettir*
İrkçılık bela illet, İslama ihanettir
Türk Kürt Arap; mümin mümine kardeşir
Kardeşliğe dil uzatan haindir ve kalleştir.

Üstün ırk arıyorsan eşittir bütün ırklar
Hizbe değil birliğe delalettir bu farklar
İnkarcıdır müşrikler, bozguncudur fâsıklar
Aldatır iki yüzlü sahtekar münafıklar
Mümin olan dirliği kardeşlik ile sağlar
Biat edip Nebiye ümmet olur tüm halklar

İlimli Müslümanlık batıl işi söylemler
Savaş , terör, işgaller İslama tüm eylemler
Müslümanlar uyursa değişmez bu gündemler
Hâkk ile döner yerler, gökler, âlemler
Ümmet olalım Resula son bulur tüm elemeler

Müslümanlar olamaz laik, putperest, seküler
Bu pespaye duruma kafirler hergün güler
Kurân ile kurtulur esaretten gönüller
Şon nebidir Muhammed onadır tüm övgüler
Ümmet olunca açar bahçemizdeki güller

Takılma ey Müslüman iblisin kuyruğuna
Yuvarlanırsın sonra kibir hırs kuyusuna
Şıkı sıkıya sarıl Hâk Nebi buyruğuna
İslamiyet bakmaz hiç insanın uyruğuna
Birlik ile erelim ümmet olma şuuruna
12 Nisan- 4 Ağustos 2023

Emrah Kurt

Üstelik (Aciz Şiir)

ÜSTELİK (ACİZ ŞİİR)

Öyle sus , öyle pus , öyle mahpus
Bir fısıltı gibi yaşıyorken hayatı
Hangi gerçeği haykırabilir
Hangi yalanı uydurabilirim ki sana

Üstelik hayat bir tren gibi
Hızla geçip gidiyorken önümden
Ve ben habire öyle ivedi öyle bitevi
Sessiz nihayetler diliyorken ölümden
Ve yine her yer ve her şey
Öyle gri , öyle toz , öyle bulanık
Ve bilinmez olmuşken dün ile yarın
Hangi aydınlık günü yaşatabilirim
Hangi karanlık geceyi sana

Üstelik ömrümden; yani yüreğimden
Hiç söylenmemiş , hiç dillenmemiş
Türküler sızıyorken
Böyle yaralı , böyle naçar
Kalıyor ve duruyorken üstelik
Hangi huzuru tattırabilir
Hangi seviyi bağışlayabilir ki kalbine

Öyle aciz ,öyle toprak , öyle fani bedenim
Kaybetmeye hep yakın , bulmaya uzak işte
Ne kaderi yazabilirim
Ne kazayı bozabilirim
Hem duruyorken orta yerde acı sevinç yanyana
Hangi kederini silipte yüzünden
Hangi gülüşü çizebilirim ki yerine

Kıyamete yakın doğuşunu ve batışını
Görmek istemek gibi güneşin
Hayatın kıyısından asil bir ölümle
Sonsuzluğun sahiline ulaşmak gibi üstelik
Tuhaf ve ayrıksı arzularım varken
Böyle çok zor , böyle imkansız

14.07.2010 / İstanbul

Emrah Kurt

ÜşümeK

ÜŞÜMEK

titremek , yalnızlığın yaktığı ateşin başında
üşümeK , duyguların telaşında

kavrulmak , lav püskürten yarin gözlerinde
savrulmak , bir ömür hayalinin peşinde

hissetmek, sevdayı yüreğin atışında
bahsetmek , sevgiliden her günün batışında

özlemek , tebessümle gülen yüzleri bir zaman
gözlemek , gelmeyen yollarını her zaman

yaşamak , hayatı harcamak kaygısı olmadan
taşımak , yarı bir gül gibi yüreğinde solmadan

ağlamak , onu düşünerek günlercesine
bağlamak , hep ona ümitleri çözülmecesine
05.04.2000 / denizli

Emrah Kurt

Vefa (Birlikte)

"Onlar: 'Ey Rabbimiz! Bize eş ve soyumuzdan göz aydınlığı olacak kimseler ihsan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl!' derler." (Furkan Suresi 74.Ayet meali)
"Tebessüm sadakadır" Hz. Muhammed (s.a.v)

VEFÂ (BİRLİKTE)

Ne kadar sevgi o kadar vefa
Değer bilmeyene deyip elveda
Birlikte çekilirse aşklarda cefa
Birlikte sürülür elbette sefa

Sevgi de saygı da karşılıklıdır
Şevemeyen kalp hastalıklıdır
Ömürlük aşklarda vefa saklıdır
Her zaman daima sevgi haklıdır

Hoşgörü, empati yoksa anlayış
Sevgiyi öldürür her umursamayış
Vefa ile sağlanır derin kavrayış
Birlikte güler yüzler, biter ağlayış

Kibir ve gösteriş aşkın engeli
Hırs ve öfke kalbe atar çengeli
Ne çok sevmeli, ne az sevmeli
Herşey gibi olmalı aşk da dengeli

Dualar, dilekler varsa dillerde
Sabırla yeşerir aşk gönüllerde
Tahammülün tükendiği yerde
Çare-çözüm olur vefa her derde

Vefa; güven, aşk, sadakat demek
Birlikte sevgi için vermeli emek
Sadakadır yüzyüze gülümsemek
Vefa ile pişer her sıcak yemek

□□10.8.2023 Perşembe (17:00)

Emrah Kurt

Vur Beni

Ey sevgili duy beni
Gece üç-beş nöbetindeyim
Sensizim, ölmekteyim

Avcı boy çukurundayım
Tel örgülerin ardındayım
Hava karanlığındayım
Dardayım, zordayım, ziyandayım

Göz gözü görmez iken
Ve bu hasret dinmez iken
İrtibat hendeklerinden
Usulca yanaş bana
Bedenimde ruhumu bul
Uykumu kaçırmadan
Daya sevdanın namlusunu
Yüreğimin üzerine
Gözlerinle süze süze
Çek tetiği eze eze
Düşünmeden vur beni
Ateşinle kavur beni
30.9.2003 Salı/ Çanakkale

Emrah Kurt

Vuruldu

VURULDUM

Dolaşırdım bir başına avare
Bulamadım şu derdime bir çare
En sonunda yeşil gözlü bir yare
Gönül verdim yüreğimden vuruldum

Görür görmez bir güzele vuruldum
Hasretiyle acı keder dert buldum
Bu ayrılıklardan inan çok yoruldum
Aşkına kandım can evimden vuruldum

Ömrümü uğruna harcadım durdum
Seninle düşlerden hayaller kurdum
Bir gülüşünü görsem mutlu olurum
Hasretinle yıllarımdan vuruldum

Peşinden koşmaktan bıktım yoruldum
Tükendi ümidim perişan oldum
Bir kuru yaprak misali savruldu
Kaderin çıkmazlarında kayboldum

Güzelliğinin yoktur eşi emsali
Sensin gönlümün düşü hayali
Çöllerde dolaşan aşığın hali
Vuruldu sana mecnun misali

Irmaklar gibi akar dururdum
Kayalara vura vura duruldum
Ağlarken karşımda seni buldum
İlk bakışta gözlerine vuruldum

O yalan sözlerine kandım
Yeşil gözlerine aldandım
Senden beni seversin sandım
Sevgi verdim aşık oldum vuruldum
□ 14 Ocak 1998 Çarşamba

Emrah Kurt

Yağma

YAĞMA

"Köylü milletin efendisidir"
Gazi Mustafa Kemal Atatürk

Herkes kendi yolunun yolcusu
Gemisini yüzdürme derdinde
Yelkenim kabarsın rüzgarla
Dalga dümen fırlıdak

Yiyenler domuz, yemeyen keriz
Devletin malı derya deniz
Karda yürü ama izini belli etme
Saman altından su yürüt

Menfaat çarkı dönüyor bak
Sana da açılır bir yağlı kapı
Devlet vatandaşa baba nasılsa
Yağmalanır kamu hakkı

Tenceresi tam takır aşı pişmez
Yoksul garip can çekişir
Zam üstüne zam hiç değişmez
Memur devletler çekişir

Bolluğun bolluğu olur
Yolluğun yolluğu olur
Olursan düz kafa memur
Her kuruşa bir kılıf bulunur

Memur işçi köylü çiftçi
Cüzdanlarda uçurum var
Biri yer biri bakar,
kıyamet bundan kopar
Çok tehlikeli bir durum var
12 Nisan 2023

Emrah Kurt

Yağmur

YAĞMUR

Bakışınla gönlüm yandı
Yalan sözlerine kandı
Yağmurun yağdığı andı
Dilim o an seni andı

Yağmur yağar cama vurur
Karşımda hayalin durur
Gözlerin beni kavurur
Dertten dertlere savurur

Yağmur yağar gece boyu
Sende gördüm güzel huyu
Sensiz kalmak o korkuyu
Yaşıyorum ömür boyu

Yağmur yağar yer ıslanır
Gücüm yetmez fer usanır
Damla vurur cam puslanır
Hasretinle can uslanır

Yağmur yağar ince ince
Zaman durur sen gidince
Yüzüm güler sen gelince
Kalbim boğulur sevince

Yağmur yağar köşe bucak
Yer ararım sığınacak
Derdime derman olacak
Çare vardır sende ancak

Yağmur yağar üzerime
Akar gider yüreğime
Sensiz geçen günlerime
Boyun eğdim kaderime

Yağmur yağar rüzgâr eser
Nefesimi soğuk keser
Ayaza vurur hayat ezer
Yaşamaktan canım bezer
Mutluluktan kalmaz eser

Yağmur yağar sokaklara
Ağaçlara kavaklara
Razı oldum yasaklara
Hasta düştüm yataklara

Yağmur yağar can evime
Fırtına çöker gemime
Dalga vurur küreğime
Sevdalanmış yüreğime

Yağmur yerlere düşünce
Alır beni bir düşünce
Güller açar sen gülünce
Benim olsaydın ömrümce

Yağmur yağar gün ışımaz
Dilim tutulur konuşmaz
Bu gidişle çok yaşamaz
Kalbim bu yükü taşımaz

Yağmur yağar yapraklara
Çayır çimen topraklara
Yenik düştüm tuzaklara
Cekip gitsem uzaklara

Yağmur yağar gökyüzünden
Ağlıyorum ben hüzünden
Kederim senin yüzünden
Ben giderim yeryüzünden

Gözlerimden dökülür yaş
Doğt bulunmaz yok arkadaş
Yağmur yağar yavaş yavaş
Artık benle oldu sırdaş

Bazen dolu bazen sağanak
Yağmur yağar yollarıma
Yaradana yalvararak
Dön gel artık kollarıma
□ 12 Nisan 1998 Pazar

Emrah Kurt

Yağmurlu Bir Gündü

Temmuzun on üçüydü ve yağmurlu bir gündü
Yeni yeni duygular yaşamak telaşındaydım
Yağmur beni sürüklemişti bende onu ardından
Ümidim olmasa da daha yolun başındaydım

İlk defa benim için birisi yağmurda ıslanmışdı
Vefaydı, anlayışdı, tahammüldü her adımı
Bilseydi hislerimin damlalara karıştığını
Söylemek isterken ona en saf aşkıımı

Yağmurlu bir gündü öldüğümdü
Gözlerindi bu macerayı başlatan
Gözlerindi beni özleminde kışlatan
Yağmurlu bir gündü huzur toprağa gömüldü

İlk yakan sen olsan da yalnızlık sigaramı
Derdimi çözemezdin, saramazdın yaramı
Diyorsun unut beni, anma sakın adıımı
Hangi güneş kurutur ki sana akan gözyaşımı

Söyledim, yarım ağızda olsa dedim işte
Ya el alem olup çok uzağından geçersin
Yada bu diyardan benimle beraber göçersin
Dedin umut yarına, umut yarına kalsa ki ne

Sen bana mı emanettin yoksa ki ben sana mı
Utangaçtık, ürkektik göz göze geledemedik
Bu yenilgi söyle gülüm akıp giden zamana mı
Tebessümler yapmacık hep, neden hiç gülemedik

Söyle gülüm çekinme, yanında hırsız gibiyim
Sanki başkasının olan kalbini çalmak niyetim
Gözünde de galiba hayırsızın biriyim
Canımı sıktın de gari çekip gideyim

Yok diyorsun kurtulmalıyız bu sevdadan
Çık diyorsun bana çekilmen gerek aradan
Bir yüreğim var ki ölene değin aşığıın
Kessem de ümidi senden kesemem ki Mevla'dan

Yağmurdu yağın sırtıma aşkıındı akan kalbime
Hayatımın en masalsı ve tuhaf günündeydim
Her ne kadar istesemde değsin elin elime
Kusurumu görmezden gel ben seni kalpten sevdim

Senin sevdan varya gülüm geçmişimi tümünden sildi
Yağmurda ıslanmaksı hiç bu kadar güzel değildi
Bilmiyorum kaderimde senin kadar kim sevildi
Çıkmazdayım dedin bana başım önüme eğildi

Yağmur yağıyordu titriyordu kaldırım
Haylim adımlarında ezilmişti baharım

Damlalara karışırken gözyaşlarım
Kalbine emanet sevdam kaldı yarım

Yol senin yolun gülüm, gün senin günün
Her halinden belli unutmaya yürüdüğün
Tek harcanmışım benim bu yağmurlu ıslak günün
Umurundamı ki ardın sıra kalbimi sürdüğün.
13.07.2002/ Denizli

Emrah Kurt

Yalan Oldun

YALAN OLDUN
Gözlerini düşünüyorum
Sonra gülüşlerini
Aklıma getiriyorum bir bir
Seninle yaşanan her şeyi

Gözüme geldiğimizde
Kizarıverirdi yanakların
Başını öte çevirdiğinde
Yüzüne düşerdi saçların

Söyle yalan mıydı bunlar
Boyle yapmadın mı o zamanlar
Yalan mı yani o anılar
Gerçek gibi yaşananlar

Yalan oldu aşkın
Yalan dun sen
Yalan oldu şarkın
Yalan olduğunu bilsen

Az mı bekledim yollarını
Ömrümün gençlik yıllarını
Hayatımın baharını
Az mı harcadım uğrunda

Varlığın kalbimde titriyor
Ne olur beni silme diyor
Kolay mı sanıyorsun bir aşkı
Söküp atmak sökölüyor

Unutmak zorunda olmasamda
Unutmak istiyor seni kalbim
Resmin dururken masamda
Çaresiz saklıyor ellerim

Yalan oldun bir tanem
Şana susayan kalbimde
Öyle haftalar aylar değil
Yalan oldun bir günde

Kalbimin köşesinde unutilan
Bırakmadım senden bir tek anı
Susarcasına oldun beynimde yalan
Görmezden gelme yaptıklarını

Senden geriye aklımda kalan
Hasret ve özlem bana savrulan
Nasıl olsa bir kere olmuşsun yalan
Adında bundan sonra olsun.....

Bizden çok şeyler götürdü zaman

Ne kaldı ki hatırlanan
Her aşkta benim perişan olan
Hayallerim bir tek elimde kalan

Koklamaya kıyamadığım çiçektir
Gönül tarlama seni ekmişim
Yüzüstü bırakıp çekip gittin
Ağlıyorum, sensin sebebim

07 Ağustos 1999 Cumartesi

Emrah Kurt

Yalancı Dünya

YALANCI DÜNYA

Kandırdın beni bu sabah yine
Aldattın başlarken güne
Sen dememişmiydin havlu at düne
Oysaki bugün hasretim düne

Yalan dünya en sonunda
Sende insanlar gibi yalancı çıktın
Göster hadi neyin yolunda
Bütün hayallerimizi yıktın

Gecelerin karanlık
Yok yakacak bir ışık
Kafam karmakarışık
Yalancı olduğun çok açık

Bulutların gölge ediyor
Yakında yağmur var diyor
Güneşin hep yakıyor
Yağmurun ıslatıyor

Karşıma çıkarmadım insan olanı
Göremedim sende huzur bulanı
Şu hayatta en büyük yalanı
Sen söyledin bize dünya

Hele ilkbaharın gelsin
Yaprakların yeşillensin
Çiçeklerden kokun sinsin
Herkes yalancı olduğunu öğrensin

Bende yalan söylüyorum
Ona, buna, herkese
Bazıları çok uyanıklar
Yalanıma kanmıyorlar
Yalan dünya yalan söyledin bana
Yalanların işe yaramıyorlar

Yalan söylemeyi bile
Sen öğrettin bize dünya
Artık vazgeçilmezim oldu
Allı pullu yalanlar
Eninde sonunda yalan olsada
Bende bir yalan borçluyum sana
Sanma ki bu sözümde yalan var
Sayende çok mutluyum
Dünyalar kadar

Senin yalan gerçeklerin
En gerçekçi yalanların
Yalan akar derelerin
Hic tükenmez dalanların

Güneşin batıyor doğsa da
Güllerin soluyor açsa da
Herşeyiyle bu yalanda
İnsanlar ölüyor, yaşasa da

☐☐ 24 Mayıs 1999 Pazartesi

Emrah Kurt

Yaşamak

YAŞAMAK

Zormu geliyor yaşamak
Çare değil ki ağlamak
Göreceksin düzelecek
Bu hayat tutunarak

İçinden ağlasanda yine
Sen de mecbursun gülmeye
Yaşamak büyük hediye
Bu hayat değmez üzölmeye

Daha seneler var önünde
Yaşamak senin elinde
Kurmasanda gerçek olur
Hayaller günün birinde

Üzme kendini kardeş
Hayatta güzel şeylerde var
Hergün dünyaya doğan güneş
Gün gelir sanada doğar

Hayal kurmadan yaşayan
Bulamazsın tek bir insan
Ne olur sen de hayal kursan
Gerçek olurlar inanırsan

Herşeye boyun eğmek niye
İnsan yalnız Allah'a kul
Sende birşey var akıl diye
Gerçeği ara doğruyu bul

Hayal kurar tüm insanlar
Sende kendini onlara ver
Suya mı düştü yenisi var
Yeter ki bitmesin hayaller

Kafan mı bozuldu birşeye
Dert etme yüreğine
Hiç üzme kendini bu kadar
Hayatın güzel yanları da var

İnsan aşamazsa kendini
Hayatı nasıl düzelir
Bal yalamak varken hergün
Acı zehirler yutmak niye

Ağlıyorken yine de sen
Çocuklar gibi neşelen
Geçmişini unut geleceğe bak
Ağıt yakmayı artık bırak
Ağlayan kader sanada güler
Söylenir dilinde türküler

Acı çekince ağlıyorsan
Sevinince gülüyorsan
Bütün bunları yaşıyorsan
İnan bana gerisi yalan

Bir sen değilsin ki yeryüzünde
Boş yere ağlayıp üzülme
Etrafında yüzlerce binlerce
Hadi gül güller açsın yüzünde
□ 20.6.1999 Pazar (08:30)

Emrah Kurt

Yaz Günleri

YAZ GÜNLERİ

yemyeşil dalı ile ağaç gövdesi
sanki ilaç gibidir serin gölgesi
çok hatıra gizler her bir köşesi
o günlerin bende kaldı neşesi

bir telaş içinde yaşandı gitti
gözümde tüterken beni eritti
tükenmez derken çok erken bitti
o yaz günleri beni mahvetti

kuşlar türkü söylerdi kendi dilince
rüzgar fısıldardı biraz serince
yaşamamanın manası kalbe inince
o günlerde kavuştum ben bu bilince

o zamanlar gözümde yokken değeri
şimdi kıymete bindi o yaz günleri
sular gibi akar gider ileri
bir türlü o günler gelmiyor geri

çiçeği başka yeşili başka
o günlerde verdim kendimi aşka
o yaz günleri bana gelirdi şaka
oysaki gerçekler şimdi bambaşka

birbirine karışır kuş böcek sesi
o zamanlar gönlümün yoktu hevesi
anılarla avunmak bilmezdim nesi
şimdi bir ömre bedel her bir nefesi

yüreğim boş yere hayaller kursun
o günlerin tarifi gelmiyor dile
yaşanan zevkleri kenarda dursun
özlenir oldu şimdi çilesi bile

geceleri yıldızları oynar dururdu
gözlerim onlarda aşkı bulurdu
yüreğim şimdiden erken yoruldu
o yaz günleri maziye savruldu

dereler çağlar, suları inler
yemyeşil bir deniz çayır çimenler
kuşların sesini şimdi kim dinler
yaşanmaz artık o güzel günler

göğünde gün boyu güneş yanardı
yüreğim o zamanlar aşkla atardı
yaşananları toz pembe rüya sanırdı
şimdi onların bile rengi sarardı

her geçen gün bizden bir şeyler aldı

o günlerden bize ne kaldı
gözlerim Şöyle bir maziye daldı
anladım ki ömrümü o günler ıaldı

o günlerin anısını dinlerken birinden
yüreğim heyecanlanır oynar yerinden
mrmn akarken suları derinden
bana bir Şey kalmadı o yaz günlerinden
26 Mart 1999 Cuma (12:30)

Emrah Kurt

Yazıkmiş

YAZIKMIŞ

Yazıkmiş, sana bakan gözlere
Yazıkmiş, seni tutan ellere
Yazıkmiş, sana atan kalplere
Yazıkmiş, sana harcanan ömre

Vay be! diyorum kendime
Zamanında seni nasıl sevmişim
Haberim olmadan gittin ellere
Mecburen sildim kalbimden seni

Acıyorum kimseyi sevmeyen kalbime
Seni layık buluşuma
Acıyorum ezilen buzule sevmişim
Karşında boynu bükük duruşuma

Yani ben bunca yıl
Seni boşuna mı sevmişim
Kalmadı beynimde akıl
Herhalde delirmişim

Yolunun üstüne yıldız serdim
Kaf dağından kar getirdim
Olmadı eline güneş verdim
Yazık geçti gitti senelerim

Bir seni yar gördüm kendime
Seni yazmıştım kaderime
Yazık hiç birşey geçmedi elime
Hayalin bile yasak gözlerime

Bir kenara atıpta her şeyi
Kimse çekemez bunca çileyi
Eskisi gibi olsam ne iyi
Göz göre göre yaktım kendimi

Sayende son buldu mutluluk düşüm
Hüsrana döndü yüzde gülüşüm
Yaşırken oysa çoktan ölmüşüm
Yazık seni hep yar görmüşüm

Uğruna harcadım gençliğimi
Sana meftun edipde benliğimi
Unuttum herşeyi hatta kendimi
Maziye gömünce ümitlerimi
Yazık geç anladım tükendiğimi

Günlerce düşünüp durumda
Seni ne zaman, nerde, nasıl sevdim
Yıllardır kafamı yurdumda
Bu soruyu çözemedim

□□08.08.1999 Salı

Emrah Kurt

Yemin

YEMİN

Ne sözler verdim kendime
Günün birinde tutarım diye
Ne yeminler ettim haberin yok
Her defasında bozuldu yine

Çıkmamak için karşına
Düşmemek için aşkına
Sen yokken ben bir başına
Ne yeminler ettim sana

Gözünden sakindim bazen
Yemişim bozulur diye gözümü
Sen baksanda bakmamki ben
Artık tutmalıyım sözümü

Düşündüm geceler boyunca
Çaresizce sevmişim seni
Yeminimi tutmadım ya
Kalbinden söküp at beni

Cekip gitmenini düşündüm
Kendi kendime dövüştüm
Ayrılık çok zor gülüm
Hasretine yenik düştüm

Sevenler sevgilerinden emin
Birlikte ederler yarına yemin
Hiç bana olmasın sitemin
Hırsınla dağıldı bu aşkta zemin

Yemin doğruluğa ahittir.
Verilen ahte Allah şahittir
Seninle hiç olmadık böyle
Bozulan yeminler bize aittir

Yeminler ettim boyumdan büyük
Sozler söyledim sırtımda yük
Hepsini de bozdum günlük
Sana karşı boynum bükük

İlk defa çok korkuyorum
Seni yine de seviyorum
Bilmiyorum neydi zorum
Yeminimi sende bozdum

Dinmedi birgün gözyaşım
Hergün yollarında tozdur
Çatlayınca sabır taşım
Yeminimi sende bozdum.
22.6.1999 Salı (6:25) Köy

Emrah Kurt

Yine Yalnızım

YİNE YALNIZIM

Yine yalnızım kendi kendime
Hiç kimse bakmıyor halime
Dalmış gidiyorum hayaline
Yalnızlık damla damla akar kalbime

Yine yalnızım ıssız bir akşamda
Bu izbe şehrin sokaklarında
Halimden bunalmış olsamda
Allah'ın bir kulu bile yok yanımda

Sağım solum kalabalık
Bayram yeri ortalık
Gözümün önü karanlık
Yalnızlığım suda balık

Yalnızım yine haberin yok senin
Gürültüsünü dinlerken kalbimin
Aklıma geldikçe gözlerin
Düşüncelerdeyim derin mi derin

Değilim bıraktığın gibi
Bilmezsın yalnız gezdiğimi
İster akıllı de istersen deli
Yalnızım dört yanım insan seli

Esen rüzgarla düşen yaprağı
Yağan yağmurla kokan toprağı
Bütün bunlar sensiz yaşandı
Yeşerdi kalbimde yalnızlık dağı

Yolda yürürken her adımda
İsyan kasırgaları koparsamda
Yalnızlığım tek tanıdık sokaklarda
Gözyaşlarım kayboluyor yağmurlarda

Bu şehirde bir türlü geçmiyor zaman
Gecelerime nispet uzar gündüzüm
Benimle beraber dolaşır her an
Vitrin camlarına gülmeyen yüzüm

Seneler geçiyor üzerimden
Buralarda hala yalnızım ben
Kuşlar göçer oraya buraya
Bir haber getirmez sevdiğimden

Yalnızım sevemedim kimseyi
Bağlanamadım korktum belkide
Sensiz yaşarken bu yıldızlı geceyi
Canımın kastına yemin edilmiş
Almak istiyorlar bendeki herşeyi

Dilimde türküleri sevdanın
Kendi kendime söylenirse
En karanlık yerinde odamın
Yalnız kaldığımı bir ben bilirim

Geçen sene değil bu sene
Yalnızlık bir başka sinmiş üstüme
Her zamanki gibi yalnızım yine
Mutluluk yabancı kalmış yüzüme

□13.08.1999 Cuma

Emrah Kurt

Yirminci Asır Gençliği

20. ASIR GENÇLİĞİ

*Yirminci asır, bu muydu sorunun
Her geçen günde batıyor gençlik
Ey İnsanoğlu bu muydu torunun
Her birinde içki, haram, iğrençlik

Yorulmadan çıkmak ister yamacı
Daha ilk adımda kayıyor gençlik
Gayesiz, başıboş yok bir amacı
Hep kendi yerinde sayıyor gençlik

İnsanlık son sürat uzay çağında
Hırsına tapınırken benlik dağında
Nefis batağında, şehvet ağında
Acınacak haline gülüyor gençlik

Her taraf olmuş zulüm karanlık
Küfür denizinde çırpınır insanlık
Güneşler doğsun, olsun aydınlık
Parlamadan yanıp sönüyor gençlik

Zihinler kirlenmiş gönüller paslı
Analar babalar her evde yaşlı
Kibirli, bencil, ruhsuz ve ihtiraslı
Her geçen günde ölüyor gençlik

(*1995) -15 Haziran 2024

Emrah Kurt

Yokluğun

YOKLUĞUN
Gülüşünü düşündüm
Gece düşümde gördüm
Bir hasret ki yokluğun
Duvarlarını kendim ördüm

Hayalini kurdum yine
Gerçeğini aramadan
Yokluğun tek sığınağım
Hiç yapamam uğramadan

Artık alıştım yokluğuna
Senden alâ sırdaş bana
Söz etmez takar koluna
Gece gündüz yoldaş bana

Sevgi, saygı, sabır, güven
Hepsini çaldın kalbimden
Seni sensizde yaşarım ben
Yokluğun vefalı senden

Bende birşey bulmasanda
Sanki heran kolumdasın
Varlığınla olmasada
Yokluğunla koynumdasın

Kurbanıyız ikimizde
Zamansız ayrılığın
Yeter bana yokluğun
Senin olsun varlığın
1999 / Köy

Emrah Kurt

Yol Sancısı

"YOL SANCISI" {Muhammed Eren'e}
Bazen yollara düşmek gerekir sessizce
Tez gelsin diye ölüm, tükensin diye ömür
Hayatın düzensiz akışında harcanan
Bir telaşı vardı herkesin. Anlayamadım

Akşam alacası gün batımlarında yol aldım
Kaderimi kovaladım talihim dönsün diye
Yol sancısı oldu ömrüm, yoruldu kaldım
Tükendim hayeller peşinde. Yaşayamadım

Kendi yüreği kadardır her insanın nasibi
Yollar içinde yolumu arayıp sorup durdum
Söylenmemiş şarkılar kaldı dilimin ucunda
Avaz avaz türküler sustum. Çağlayamadım

Mavi, sarı ve mor bulutlarla kaplıydı ufuklar
Yağmur renginde hüznler tattım, ıslandım
Göğün sınırında bitiyordu yollar, koştum
Gözyaşlarımı sessizce içtim. Ağlayamadım

Ardımda kafiyesiz aşklar bıraktım, yarım
Sadece bir kalbe ait olan sevmelerden ibaret
Seven bendim, sevilen kimdi duymadı ruhum
Yürüdüm. Kalbimi bir kalbe bağlayamadım

İstedim bir mezar taşına yazılsın adım
Kaderin yollarında yürüdüm adım adım
Hep yarının şafağına ötelendi muradım
Ziyan oldum. Gönlümü aşkla paylayamadım
□23.11.2012 Cuma/ İstanbul
□21.8.2023 Pazartesi/ Şebiri

Emrah Kurt

Yol Türküsü

YOL TÜRKÜSÜ
(Dağlardan Sokaklara)

Ey bu dağlar duyun sesimi
Üzerinizde yürüyen benim
Bir gül uzatın hadi bana
Naçar solmadan değem elimi

Ey bu yollar hor görmeyin
İncitmeyin adımlarımı
Ki kırıldı sazım benim
Söylüyorken türkünüzü

Ey bu sokaklar bilin beni
Yumruklarım duvarlarda
Ki döküldü kanım benim
Kuşanmışken kavganıza
2003/Giresun

Emrah Kurt

Yolcu

"Benimle dünyanın hali ancak bir ağacın gölgesinde
bir müddet dinlenip de bırakıp giden bir yolcu gibidir"
"Dünya ahiretin tarlasıdır" Hz. Muhammed (s.a.v)

YOLCU

Sonsuzluğa yolcu her can
Yalan bu dünya yalan
Perişan ol ve harcan
Yok ki birşey elde kalan

Herkes birbirini kollar
Fırsat bulan itip sollar
Boşuna yarışır kullar
Ölüme varır bütün yollar

Adı şatafat tadı bayat
Ye eylen coş hep sefahat
Debdebeyle geçer hayat
Mezaradır son seyahat

Yığınla para pul biriktir
Lakin kefenin cebi deliktir
İnsan yolcu misali gariptir
Bu dünya bir gölgeliktir

Aldanıp şana şöhrete
Takılıp kalma surete
Dünya tarladır ahirete
İyi amelse yol cennete

Namaz, zekat, hac, orucu
Hâkka iman kulluk borcu
Allah rızası en son ucu
Sende bu yola ol yolcu
☐ 8.9.2023 /Şebin

Emrah Kurt

Yollar Boyunca

"Hakan'a..."
sahil boyunca yürüdü adam
uzak şehirleri düşleyerek
ve İstanbul'u düşünerek
sonra durdu denize yöneldi
gözleriyle su ve havanın
buluştuğu yere değdi
her yeni doğan günde
başka yerler görmek güzeldi
kaderine yol alırken yollar boyunca
yüzüne bir tebessüm değırdi
İstanbul'u düşünerek
ve birazda Irak şehirleri düşleyerek
(18.10.2010)

Emrah Kurt

Yollara Düşerim

YOLLARA DÜŞERİM

Ve tam kavuştum derken herşeye
Ardımda kalıverir bilemem
Ağlarım yollara düşer
Sılemem gözlerimi

Ayışığı rüzgarlar eser
Oysa başım camdadır
Giderim ayrılığa varmak için
Kavuşmak geride kalacaktır

Yitiririm bulduğumda herşeyi
Yollara düşerim yollara
Güneşler batır ufuklarda
Send e sabah bende akşam olmakta
Karanfil kokuları burnumda
Sen diyerek avunurum
Kendimi yollarda bulurum
Gurbete savrulurum

Ciğerim kopar ama
Düşerim yollara yollara
Gül yaprağında bir damla
Gözümdeki yaşlarla
Düşer yerlere dağılır

Ayrılığa gidiyorum
Kavuşmadan geliyorum
Yüregim kalsa da
Bedenim yol alır hala
Diyorum kavuşamadım ben
Bir tebessüm göremeden

Şaşırmanın bu halime ne olur
Ayrılanlar böyle olur
Hem ağlar hem gider işte
Yürekler yansa da her gidişte

Kuşlar göçer yüreğimden
Bilinmez uzak bir diyara
Sana yürürüm sevdiğim
Ne gerçek ne de rüya

Saçım başım dağınık
Yüreğimse paramparça
Gözlerde görürüm kendimi
Tanıyamam yabancı olurum

Geceler olur yollarda
Ömürler tükenir her adımda
Ayrılıklar yaşanır haince
Kavuşturmayan sevgiliye

Yağmur üşümesi gözlerim
Her yol başında bu böyledir
Şaşırırım ben nerdeyim
Hüzünler içinde yüzerim

Ardımda kalır hayallerim
Kırık dökük suya düşmüş
Belkide bu yüzdendir
Yollarda kalmak isteyişim

Göremem o kızıl şafağı
Uyanamam ki sabahları
Yırtmak isterim dağları
Görmek için sevdalımı

Tebessüm edemem candan
Dudağımı bükerim yüzümü dökerim
Ağlamak geçer aklımdan
Yollara düşer kendimden geçerim

Gözyaşlarım buz gibi erir
Her damlayışda can veririm
Yollar hiç bitmez uzayıverir
Uzatmam yollara düşerim

Türlü anılar geçer aklımdan
Beş yıl öncesi , on yıl sonrası
Yarısız olmak ne kötü
Bu gecenin örttüğü
Kaderin harcanmışı
Düşünmeden pişmanlığı
Yollara düşerim

Gelirken bir yolun sonu
Bitirmek istemem bu yolculuğu
Ve ardımda bırakıp mutluluğu
Yollara düşerim bir ömür boyu
12 Mart 2000 Pazar(21:30) Denizli

Emrah Kurt

Zalim

ZALİM

Bir zalime bel bağladım
Gece gündüz sel ağladım
Uğruna gönül dağladım
Sevmiyormuş geç anladım

Gönül verdim çıktı zalim
Çok perişan oldu halim
O zalimin ellerinden
Kurtar Allah'ım sağ salim

Saysam iyi hasleti yoktur
Her bir sözü kinden oktur
Dürüslüğe karnı yoktur
Bencildir egosu çoktur

Gönül verdim bir zalime
Dönüp bakmaz şu halime
O zalimle hayat sürmek
Zor görünür hayalime

Bir kere bana taktı kafayı
Ugrunda çektim çile cefayı
Aklım almadı böyle sevdayı
O zalim sürdürü zevk-ü sefayı

Şantaj, hile, yalan algıdan
Hep beslenir önyargıdan
Anlamıyor sevgi saygıdan
Karardı hayatım kaygıdan

Zalim bu gelmiyor yola
Kötülük yolunda vermiyor mola
Hiç kaçış yok ne sağa ne sola
Akibet sonumuz hayırlar ola

Her bir tavrı kibir gurur
Hep kendini över durur
Sevsen saç baş yoldurur
Zalim desen olur mağrur

Hem gülümser hem kızar
Alnıma kara yazı yazar
Hergün moralimi bozar
Önüme çukurlar kazar

Tutuştı yandı gönlüm
Havaya savruldu külüm
Her gün verdi bana zulüm
Hiç kalır yanında ölüm

Zalimin aşkına kanma

Sevdasını gerçek sanma
Adını ismini hiç anma
Sonra hasretine yanma

Düşersen bir zalim eline
Kapılırsın sevda seline
Kabuslar çöker hayaline
Pişman olursun sevdiğine
1999

Emrah Kurt

Zaman

ZAMAN

Ey kısacık körpe zaman
Nedendir böyle uzaman
Seninde ölümün yakındır ama
Boş yere yorulup sakın uzama

Geçmişten bugüne aldığın canlar
Gün gelir sana da kaynar kazanlar
Yaşa, hayatlar bitene kadar
Bütün fikirler yitene kadar

Katıp dururdun geceyi gündüze
Yatıp dururdun bir uzun uykuya
Uğraş, didin, çabala, yorul
Yenik düşersin bir gün duyguya

Ben sensiz doğdum amma
Sen bensiz de ölürsün
Zaman İçinde zamana
Zamansız gömülürsün

Sonsuz olsanda değilsin sonsuz
Olsanda bensiz olamazsın O'nsuz
Günahın şerrinden hayır sevabın
Gün gelir bizden sorulur hesabın

Gerçeği öğrendin durma boşuna
Seninde son verilir hayat koşuna
Uykuya daldı tatlı ve derin
Dokunma artık mezar kuşuna

Zamansız zamanlar yaşattın bize
Sonsuzlukta son görünür ikimize
Şöyle bir bak geçen maziye
Anılar geçmişe vermiyor vize

Kıyamet de kopar birgün başına
Zamansız öldü derler mezar taşına
Bu dünyada yaptığın vakitsizlikler
Gün gelir çıkar birgün karşına

Yeryüzü yok olur mekansız kalırsın
İnsanlar kaybolur insansız kalırsın
Gün gelir kurulu zembereğin
Zamansız boşalır zamansız kalırsın

Var git zaman şimdi yanımdan
Bir zaman uğrarsın hayal hanımdan
Vakitsiz zamanlar çaldın her anımdan
Ne farkın var ki; zamansız zamanımdan
Ekim 1998

Emrah Kurt

Zamanla

ZAMANLA
Yorulur yürek zamanla
Ayrılıklardan ve aşklardan
Gözler hüznüldür daima
Mendil kurumaz yaşlardan
Uğramaz yollar Allah'a
Ruh harcanır telaşlardan

Durulur zamanla İnsan
Kalp sevdikçe ağırlaşır
Sanki mavidir damarda kan
Oysa kırmızı akar dolaşır
Kuş misali bedende can
Uçar sonsuzluğa ulaşır

İnsan kendine bir yön arar
Sorulur ardı ardına sualler
Kötülükler ruha zarar
İyiye gidiş değil bu haller
İnsan verirse doğru karar
Umut olur kalbe hayaller

Kurulur zamanla yeni insanlık
Açar her yerde iyilik gülleri
Işığa boğulur zifiri karanlık
Dökülür kalplerden günah külleri
Alemi sarar sonsuz aydınlık
Diriltir yaşayan ölüleri
□ 6 Mart 2007 Salı

Emrah Kurt

Zat'en (zaten)

Seni bırakıp orada
Kendi yoluma yürüdüm
Zaten benim olmayan
Bir sevdanın yüküydün

Yürekle sevmeyi denerken defalarca
Zaten abesle iştigal ediyordum
Besbelliydim üstelik
Kendimi ele veriyordum

Ne " hasretinden prangalar eskittim"
Ne de "aç kaldım susuz kaldım"dı
Dahi ilk mısrası yazılmamış kalemce
Adı olmayan bir şiidin sen...

Adına sevda deyipte
Gerçeğin kalıbına dar gelen
Yalanlar türettim günlerce
Atıp atıp orta yerlere

Sevda değil, aşk değil, tutku değil
Adı başka bir şey olan
Kimseciklerin bilmediği
Şeyleri deniyordum, şeyleri işte
Ki bilinsin ve bellensin diye kendimce
Ben sadece geziniyordum
Yüreğinin üzerinde yellerce

Buyurgan olmayan, kırılğan olmayan
Basit, sıradan, önemsiz ...
Dudağındaki ruj lekesi gibi düşün
Ya da saçındaki bir tel ak gibi işte
Yalın, gösterişsiz, özensiz...
Yüzündeki çizgiler gibi
Ya da kaderindeki yollar gibi işte
Ben sadece geziniyordum
Sende izinsizce yüreğinin eşiğinde ...

Zaten yıllar yılı beklenen
Ne bir başlangıç ne de bir sondu umulan
Ben sonsuzu diliyordum sende
Ne başı ne de sonu olsun diye
Ölümlle bitecek hayattan da hallice
Sonsuzluğa varan bir düşe perde...
Dileğim duam böyle bir aşkı gönlümce

Zaten kusurumdu aşk
Zayıflığımdı yalnızlık
Geçiyordum uğradım kaderine
Görüyordum baktım gözlerine
Aşkla , şiirle hayat yürümüyordu
Karın doymuyordu, çark dönmüyordu

Ben zaten işsiz güçsüzdüm....
Avare dolaşandım sersemce
Gözlerinin önünde belirsizce

Ben sadece düşünmüştüm işte
Yani ummuştum fikrimce
Zaten sen yoktun olmamıştın daha
Son defa bir ram eyle işte
Sana meylim bozayım
yeminimi tutayım hani
Zaten olmayacak bir duaydın sen
Dilimde yarım yamalak söylenen
acemice ...

Umurum düşüncesizlik
Konuşsam sessizlik oluyor işte
Seni bırakıp öylece
Kendi yalnızlığıma yollandım
Zaten her halimle hatalıydım
Ben benim olmayan acıların hamalıydım

Afrika'da çocuklar ölüyorken
Ve başka başka yerlerde katliamlar oluyorken
Benim derdime hayret (bak ki)
Damlaya derya misali
Hüzne keder biçiyorum
Elbette ki şükretmeliyim
Bu acıyı yaşadığım için
Ve bu şiiri de yazdığım için
Artık, geceyi yalnızlığımla kanatabilirim
4.11.2010/ İstanbul

Emrah Kurt

Zehir - Sigara Dumanı

ZEHİR (SİGARA DUMANI)

"Tiryakilere ithâfen"

Benim sigara dumanım kıvrım kıvrım yükselir
Başımın üzerine simsiyah çöreklenir
Zehir çektikçe ruhum efkara sürüklenir
Sanki dünyanın tüm derdi omuzlarıma yüklenir

Bu sigaranın kendisi vücuda verir zarar
İçtikçe zehirliyor başka ne işe yarar
Yüreğim dumanında hergün teselli arar
Avunmak istiyorken beni hep hüzün sarar

İdam fermanı gibi boynumda sicim ipten
İçtikçe beynim çürür, paralar çıkar cepten
Kimisi ağır öder, kol bacak gider hepten
Bu gerçeği görmeyenin ne farkı kalır kelpten

Zarar verse de bana yinede içiyorum
Her nefeste yavaşça kendimden geçiyorum
Bu zehirden kurtulmanın yolu var mı bilmiyorum
Güzel yaşamak varken ölümü seçiyorum

Sigarasız yapamaz alışmasın buna insan
Bir nefes zehir için hücreler eder isyan
Sağlığını bozmasın sigaradan korursan
Yoksa harap olursun sigaraya başlarsan

Ben içtimde ne oldu sakın siz başlamayın
Kendinizi genç yaşta mezara yollamayın
Eskiki hataları hiç yaşanmamış sayın
Bir paketin zevkine bağlanıpta kanmayın

Sanki ölü gibidir beynimdeki sınırlar
Kafamın içi bomboş dolaşiyor fareler
Her sigara içişde kafamı kemirirler
Aklımı yitirmeden bulunmalı çareler

Elimde bir sigara, külü durmadan tüter
O tütükçe anılar sanki burnumda tüter
Dünyayı görmez gözüm herşey biranda yiter
Ciğerlerim duman altı, bir nefes daha ister

Çektiğim her nefes başıma balyoz indirir
Başkası fayda etmez efkarımı o dindirir
Asla hayır diyemem olsada içi zehir
Bir sigara ikramı beni çok sevindirir

Aklıma geldiğinde bir kaç kibrit çakarım
Sabırsızca ağızımdaki sigarayı yakarım
Ziftini içime çeker, dumanına bakarım
En önemsiz şeylere hergün kafayı takarım

Uykusuz gecelerim bölünür sigarayla
Paketteki mermiler bitiverir sırayla
Ciğerime çekerim dumanını arayla
Alışmışım bir kere bırakamam ne fayda

Bir lokma ekmek gibi heran sigara isterim
Dudağıma götürürken bazen titrer ellerim
Biri bittimi ardından hemen yenisini eklerim
Bedenimde ruhumu öldürmesini beklerim

İtinayla dökerim sigaramın külünü
Usanmadan yaparım bunu Allah'ın her günü
Hafifletmez inanma sigara hayat yükünü
Dumanı nefes nefes çalar bütün ömrünü

Uzun zaman içtimde anlamadı dilimden
Tiryaki edip aldı tüm hevesimi elimden
Ciğerlerim zift dolmuş hiçbir şey gelmez elden
Ağlasamda çare yok gençliğim gitti elden

Hep sen onu alsanda, o seni alır satın
Eline düşmeye gör zehir olur hayatın
Nikotinin peşinde boşa gider zamanın
Ne gereği var yani bu kadar deli olmanın

Yinede nefes alıp yaşamak büyük nimet
Sigarayı kaldır at olmasın sana illet
Her içilen nikotin mezara giden bilet
Zehirli günlerime binlerce olsun lanet

☐☐ 10 Temmuz 1999 Cuma

Emrah Kurt